

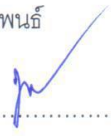
การประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA
ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559

จิรณัฐ พุ่มเหรียญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤษภาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ จิรณัฐ พุ่มเหรียญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนธรรมและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

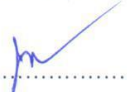
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

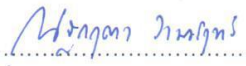

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุมา รัตนพลแสนย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

..... กรรมการ
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

.....กรรมการ
(ดร.ธนะวัฒน์ วรรณประภา)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนธรรมและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 23 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ครั้งที่ 1 ปีการศึกษา 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุมา รัตนพลแสนย์ สังกัด คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา ราชบัณฑิตยสถาน การสอบวิทยานิพนธ์ และกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ธนะวัฒน์ วรรณประภา ที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์เพื่อให้งานวิทยานิพนธ์นี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ดังรายนามซึ่งปรากฏในภาคผนวก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย และขอขอบคุณนักวิชาการทุกท่าน ที่ผู้วิจัยได้นำผลงานทางวิชาการของท่าน มาใช้อ้างอิงสำหรับการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณามอบทุนการศึกษาในโครงการพัฒนาบุคลากรระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีงบประมาณ 2554 และกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถทางวิชาการต่าง ๆ และรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเพื่อนร่วมรุ่น สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติ การศึกษา รวมทั้ง ที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อกลม พุ่มเหรียญ คุณแม่จรินทร์ พุ่มเหรียญ ที่ให้ความรัก ความห่วงใยและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน และพี่ปัทมา วรรัตน์ พี่สุวรรณพร สิทธิถาวรทรัพย์ พี่สิริพันธ์ มาลารัตน์ พี่สาวที่น่ารัก ตลอดจนพี่น้องญาติสนิททุก ๆ ท่านที่คอยเป็นกำลังใจให้อดทน และต่อสู้กับอุปสรรคจนผ่านพ้นมาได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตเวทิตา แด่บุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีต และปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตรงหน้าทุกวันนี้

จิรณัฐ พุ่มเหรียญ

54921011: สาขาวิชา: วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา; วท.ม. (วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา)

คำสำคัญ: การประเมินอภิมาน/ การประเมินคุณภาพการศึกษา/ ระบบ CUPT QA

จิรณัฐ พุ่มเหรียญ: การประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559 (A META EVALUATION OF EDUCATIONAL QUALITY ASSURANCE FOR CURRICULUM LEVEL BY CUPT QA SYSTEM OF BURAPHA UNIVERSITY IN ACADEMIC YEAR OF 2015-2016) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: นาวาตรีพงศ์เทพ จิระโร, ค.ด., ญัฐกฤตางามมีฤทธิ์, ป.ด. 183 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559) เพื่อประเมินด้านการใช้ประโยชน์ 2) เพื่อประเมินด้านความเป็นไปได้ 3) เพื่อประเมินด้านความเหมาะสม 4) เพื่อประเมินด้านความถูกต้องกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา สังกัดคณะ/ วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตร จำนวน 103 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เครื่องมือเป็นแบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที (t-test) การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลการประเมินอภิมาน มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพาทั้ง 4 มิติ ประกอบด้วย 1) ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2) ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3) ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4) ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและทุกคู่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

54921011: MAJOR: EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS;
M.Sc. (EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS)
KEYWORDS: META-EVALUATION/ EDUCATIONALQUALITYASSURANCE/ CUPT QA
JIRANAT PHUMRIEN: A META EVALUATION OF EDUCATIONAL QUALITY
ASSURANCE FOR CURRICULUM LEVEL BY CUPT QA SYSTEM OF BURAPHA UNIVERSITY
IN ACADEMIC YEAR OF 2015-2016. COMMITTEES: LCdr. PONGTHEP JIRARO, Ph.D.,
NATKRITA NGAMMEERITH, Ph.D. 183 P. 2018.

This study aimed to assess the education quality of Burapa University at the course levels by using CUPT QA system in academic year of 2015-2016, in four dimensions: 1) utilization, 2) feasibility, 3) suitability, and 4) accuracy. The sample consisted of 103 employees selected by the simple sampling technique, they were government officials, permanent employees, and the faculty/ college staff who have duty on with the quality assurance at the course level. Data were collected by the CUPT QA standard evaluation form and were analyzed for frequency, percentage, mean, and standard deviation, t-test, α -Coefficient, One-way ANOVA, and Pearson's product moment correlation coefficient.

Results were that; 1) the accuracy of the system was at high level in overall and in every indicator; the highest level of accuracy was on the Qualifications of Instructors Responsible for Curriculum of Study, 2) the suitability was at high level in overall and in each indicator; the highest level of suitability was on Specified Period of time within which Curriculum Must be revised, 3) the utilization was at high level in overall and in each indicator; the highest level of utilization was on Qualifications of Co-advisors for Thesis and Independent Study, 4) the feasibility was at high in overall and in each indicator, the highest level of the feasibility was on Qualifications of Thesis and Independent Study Examiners. All pairs were significantly related ($p < .01$).

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฆ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการศึกษา.....	9
นิยามศัพท์.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ประวัติและความเป็นมาของการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.....	12
แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา.....	14
ประวัติของการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA.....	21
การประเมินอภิมาน.....	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	72
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	79
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	79
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	81
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	83
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป.....	87
ตอนที่ 2 ผลการประเมิน ความถูกต้อง ความเหมาะสม การใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA ที่ใช้ประเมิน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559.....	91
ตอนที่ 3 สรุปข้อมูลปลายเปิดเกี่ยวกับระบบ CUPT QA ตามความคิดเห็น ของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 51 คน.....	144
ตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 16 คน มาสรุป .	146
ตอนที่ 5 ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 18 คน มาสรุป.	146
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	148
สรุปผลการวิจัย.....	148
อภิปรายผล.....	161
ข้อเสนอแนะ.....	162
บรรณานุกรม.....	165
ภาคผนวก.....	169
ภาคผนวก ก.....	170
ภาคผนวก ข.....	172
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	183

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	องค์ประกอบและเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร CUPT QA.....	40
2-2	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548..	43
2-3	แสดงความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์ AUN-QA Programme Level Version 2.0 และ 3.0.....	50
2-4	เกณฑ์การประเมิน 7 ระดับของ AUN QA.....	54
2-5	องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ระดับคณะ/ สถาบันปีการศึกษา 2557 และ 2558.....	59
3-1	ประชากรจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาประกอบด้วยส่วนงาน.....	80
3-2	กรอบแนวคิดในการประเมิน.....	84
4-1	จำนวน และคำร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ของบุคลากรมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ คณะ/ วิทยาลัย ตำแหน่ง ความเกี่ยวข้อง กับการประกันคุณภาพระยะเวลาในการทำงานที่มหาวิทยาลัยบูรพาความรู้ ความเข้าใจระบบ CUPT QA ระดับหลักสูตร.....	87
4-2	จำนวน และคำร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจระบบ CUPT QA ระดับหลักสูตรตามการรับรู้ของบุคลากรผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับความรู้ ความเข้าใจ.....	89
4-3	การเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประเมินหลักสูตร CUPT QA ของบุคลากรที่มีเพศและตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test).....	89
4-4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA).....	90
4-5	ความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินอภิมาน 4 มิติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson productmoment correlation coefficient)...	90
4-6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้องจำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	92
4-8	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร.....	93
4-9	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร.....	93
4-10	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ.....	94
4-11	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียน.....	95
4-12	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ.....	96
4-13	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	97
4-14	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน	98
4-15	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ.....	99
4-16	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา.....	100
4-17	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิต.....	101
4-18	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามรายด้าน และโดยรวม.....	102
4-19	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1.....	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-20	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	104
4-21	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร.....	105
4-22	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและ เนื้อหาของหลักสูตร.....	105
4-23	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ.....	106
4-24	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียน.....	107
4-25	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ.....	108
4-26	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน.....	109
4-27	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน.....	110
4-28	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ.....	111
4-29	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา.....	112
4-30	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิต.....	113
4-31	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมจำแนกตามรายด้าน และโดยรวม.....	114
4-32	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-33	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	116
4-34	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร.....	117
4-35	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร.....	117
4-36	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ.....	118
4-37	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียน.....	119
4-38	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ.....	120
4-39	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน.....	121
4-40	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน.....	122
4-41	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ.....	124
4-42	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา.....	125
4-43	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิต.....	126
4-44	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามรายด้าน และโดยรวม.....	127
4-45	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1.....	128

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-46	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	129
4-47	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร.....	129
4-48	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเป็นไปได้จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร.....	130
4-49	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ.....	131
4-50	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียน.....	131
4-51	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ.....	132
4-52	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ.....	134
4-53	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน.....	135
4-54	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ.....	136
4-55	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา.....	137
4-56	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิต.....	138
4-57	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามรายด้าน และโดยรวม.....	139

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-58	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test).....	140
4-59	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test).....	140
4-60	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ในการประเมินหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันโดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA).....	141
4-61	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ในการประเมิน หลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีการ LSD.....	142
4-62	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความเหมาะสมในการประเมิน หลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีการ LSD.....	143
4-63	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านการใช้ประโยชน์ ในการประเมิน หลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีการ LSD.....	143

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2-1	เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรภายใต้กรอบแนวคิด EdPEX (2015-2016)...	26
2-2	การดำเนินการและการให้การสนับสนุนที่เป็นไปตามนโยบายตามลำดับชั้น การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา.....	27
2-3	การบูรณาการระหว่าง CUPT indicators กับเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร	29
2-4	แนวคิดระบบประกันคุณภาพ CUPT QA.....	30
2-5	การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะโดยใช้ Program profile จากรายงาน การประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร Version 2.0.....	35
2-6	ความสัมพันธ์ระหว่างรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ/ สถาบัน กับข้อมูลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร.....	38
2-7	โมเดลเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร AUN-QA Version 3.0.....	53
2-8	องค์ประกอบของโครงร่างองค์กร (Organizational Profile: OP).....	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลักที่จะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการ ที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว 2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริหารการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา 3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงานผู้ประกอบการรัฐบาลและประชาชนทั่วไป 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบ ซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถาบันศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐาน

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐาน การอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา 9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2554 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษา จัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม (คู่มือการประกัน คุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558)

สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัด จำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อให้สถาบันได้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ ของ พรบ. และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ 2) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงาน เทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน 3) เพื่อให้หลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนา คุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง 4) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนา การดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินงานในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับ ขีดความสามารถของสถาบัน 5) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ตามที่กำหนด 6) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น สำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558)

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย "ระบบการประกันคุณภาพภายใน" และ "ระบบการประกันคุณภาพภายนอก" เพื่อใช้เป็นกลไก ในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

ซึ่งการประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตาม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรับรองการประกันคุณภาพภายนอก (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558)

ในปี พ.ศ. 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยย่อยของการอุดมศึกษา ที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา โดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบ แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2561) แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัย ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ หลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยมีองค์ประกอบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษาและเพิ่มเติมด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น สำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทั้งระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันดำเนินการไปพร้อมกัน ถ้าเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการจะต้องมีการประเมินผล ลัพธ์ภายใต้การดำเนินการตามตัวบ่งชี้กระบวนการดังกล่าวด้วย (Process performance) ขึ้นในกันหมดแล้วการพัฒนาไว้ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน **ระดับหลักสูตร** ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ประกอบที่ 1) การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2) บัณฑิต ประกอบที่ 3) นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4) อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5) หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับหลักสูตรครอบคลุม เรื่องการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาการวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคุม

วิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยของคณาจารย์
 สื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ การดำเนินการตามกรอบ
 มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงาน
 ทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน **ระดับคณะ** ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่
 องค์ประกอบที่ 1) การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2) การวิจัย องค์ประกอบที่ 3) การบริการ
 วิชาการ องค์ประกอบที่ 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5) การบริหาร
 จัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะให้ครอบคลุม
 การดำเนินงานของคณะ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่คณะดูแล
 รวมทั้ง กิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการ การวิจัย การบริหาร
 จัดการและการประกันคุณภาพของคณะ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน **ระดับสถาบัน** ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ
 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1) การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2) การวิจัย องค์ประกอบที่ 3)
 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5)
 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน พิจารณา
 ให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัด
 การศึกษา ประกอบด้วยด้านกายภาพด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการมาตรฐาน
 ด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการผลิตบัณฑิต
 ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
 ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของสถาบันเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียน
 การสอนของแต่ละคณะ โดยครอบคลุมในด้านกายภาพและภารกิจของสถาบัน รวมถึงการประกัน
 คุณภาพในภาพรวม

จุดมุ่งหมายของการวัดคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับ เพื่อการควบคุมคุณภาพ
 การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร
 ระดับคณะและสถาบันได้ข้อมูลที่ใช้ผลการบริหาร จัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐาน
 การอุดมศึกษาของแต่ละคณะ และภาพรวมของสถาบันอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทาง
 และพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดทำรายงานประจำปี
 ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 ทุกปีการศึกษา ตลอดจนเพื่อรองรับการติดตามตรวจสอบอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี

ตามกฎกระทรวงฯ รวมทั้งการสร้างความมั่นใจต่อสังคมในเรื่องคุณภาพบัณฑิตโดยผู้เรียน มีงานทำ ผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเพื่อ ประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

อนึ่ง คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 โดยระบุให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการเลือกพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นไปตาม มาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ การประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ สถาบัน อุดมศึกษาเลือกใช้ ต้องสนองต่อเจตนารมณ์ของสถาบันอุดมศึกษาและกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกัน คุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้น หรือเป็นระบบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ผู้สอน คณะ และสถาบัน เช่น ระบบ AUN-QA หรือระบบ EdPEX หรือเป็นระบบที่สถาบันอุดมศึกษา พัฒนาขึ้นเอง ทั้งนี้โดยผ่านการพิจารณาจากสภาสถาบัน และเสนอคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อต้นสังกัด เพื่อพิจารณา และเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 48 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และข้อ 6 กฎ แห่งกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 (สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557)

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ในการประชุมครั้งที่ 6/2557 วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2557 และที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ทอสมก) ในการประชุม ครั้งที่ 1/2558 เมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2558 ได้มีมติอนุมัติให้สถาบันอุดมศึกษาใน ทปอ. และทอสมกใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ที่คณะทำงานฯ ได้พัฒนาขึ้นโดย หวังให้เกิดการบูรณาการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพ

ภายนอกเป็นชุดเดียวกันภายใต้บทบาทที่ต่างกันเพื่อสถาบันอุดมศึกษาได้ลดภาระที่เกิดจากการทำงานซ้ำซ้อนและได้ใช้เกณฑ์ที่คำนึงถึงแนวทางของเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence, EdPEX) มุ่งสู่การดำเนินการตามแนว EdPEX อย่างเต็มรูปแบบ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559)

โดยในปีที่ผ่านมา มีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่มีธรรมชาติที่ใกล้เคียงกันเป็นมหาวิทยาลัยนำร่องทั้ง 3 สถาบัน จึงร่วมกันพัฒนาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557 ขึ้นโดยภายหลังมหาวิทยาลัยพะเยาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้เข้าร่วมเป็นหนึ่งใน 5 สถาบันนำร่องที่ใช้ระบบ CUPT QA ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งทางมหาวิทยาลัยบูรพา โดยคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ในคราวประชุม ครั้งที่ 1/2558 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2558 มีมติให้ความเห็นชอบ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA เพื่อใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป เพื่อพัฒนาตามแนวทาง EdPEX มุ่งสู่การดำเนินการตามแนว EdPEX (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559) โดยวิธีที่สามารถนำมาใช้ในการตัดสินคุณภาพของการประเมินที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบันคือ การประเมินอภิมาน (Metaevaluation) เป็นวิธีการประเมินงานประเมินที่แพร่หลายในต่างประเทศมาเป็นเวลานานสำหรับในประเทศไทยนั้นยังเป็นที่รู้จักไม่มากนักจะรู้จักกันในวงจำกัดเฉพาะกลุ่มอาจารย์และนักวิชาการด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเท่านั้น และเริ่มนำมาประยุกต์ใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของงานประเมินทางการศึกษา

การประเมินอภิมานแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ การประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้า (Formative meta-evaluation) และการประเมินอภิมานเชิงสรุปรวม (Summative meta-evaluation) ซึ่งทั้งสองลักษณะต่างมีบทบาทที่แตกต่างกันคือการประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้า (Formative meta-evaluation) เป็นการประเมินว่าแผนการประเมินและการดำเนินการประเมินเป็นไปตามแนวทางมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าปฏิบัติตามแนวทางก็จะได้ผลการประเมินที่ถูกต้องสมเหตุสมผลอีกทั้งเป็นการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดโดยทั่วไปของการประเมินได้ สำหรับการประเมินอภิมานเชิงสรุปรวม (Summative meta-evaluation) เป็นบทบาทพื้นฐาน

ของการประเมินกล่าวคือ เป็นการแสดงถึงคุณค่าโดยรวมของงานประเมินแสดงถึงความพร้อมในการตรวจสอบผลการประเมินของผู้ประเมินโดยการรายงานให้สภามหาวิทยาลัยถึงความจำเป็นมาตรฐานของงานประเมินผลการประเมินอภิमानเชิงสรุปรวม จึงช่วยให้ผู้ใช้ผลการประเมินตัดสินใจได้ว่าควรจะยอมรับผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากงานประเมินมากน้อยเพียงใด (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2541, หน้า 84-85)

การประเมินอภิमान ด้วยแบบตรวจสอบสำหรับการประเมินอภิमानรายงานประเมินโครงการ (Program evaluation meta-evaluation checklist) ที่พัฒนาขึ้น โดยสตีฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1999) ได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสำหรับการตัดสินคุณภาพการประเมินทางการศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) จำนวน 30 เกณฑ์ มีความครอบคลุมภาระงานของการประเมินในทุกขั้นตอนเริ่มตั้งแต่การตัดสินใจที่จะประเมิน การกำหนดเป้าหมายของการประเมินการเป็นที่ยอมรับได้ทางการเมืองการทำสัญญาการจัดทีมผู้ประเมิน การบริหารจัดการ/ ดำเนินการประเมินการรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล การรายงานข้อค้นพบและการนำผลการประเมินไปใช้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เกณฑ์การประเมินดังกล่าวมาใช้ในการประเมินอภิमानงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการหาคุณภาพของการประเมินการศึกษาระดับหลักสูตร โดยใช้การประเมินอภิमान เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาใช้ปรับปรุงการวางแผนพัฒนาและการดำเนินงานในการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพาให้มีคุณภาพ ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินอภิमान การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อประเมินด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards)
2. เพื่อประเมินด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards)
3. เพื่อประเมินด้านความเหมาะสม (Propriety standards)
4. เพื่อประเมินด้านความถูกต้อง (Accuracy standards)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงคุณภาพของระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร CUPT QA เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาระบบประเมินของมหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีความเหมาะสม ถูกต้องมากขึ้น

2. ทำให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อนของการใช้ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร CUPT QA เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา ในการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีคุณภาพต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้บูรณาการรูปแบบการประเมินอภิมาน ซึ่งเป็นการประเมินอภิมาน ด้วยการตรวจสอบรายงานประเมินหลักสูตร (Meta-evaluation checklist) ที่พัฒนาขึ้น โดยสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1999) ได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสำหรับการตัดสินคุณภาพการประเมินทางการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) และแนวคิดทฤษฎี ระบบ CUPT QA ตามเกณฑ์ที่ ทปอ. (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559) กำหนดขึ้นประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected learning outcomes)

AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร (Program specification)

AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme structure and content)

AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ (Teaching and learning approach)

AUN5 การประเมินผู้เรียน (Student assessment)

AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ (Academic staff quality)

AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (Support staff quality)

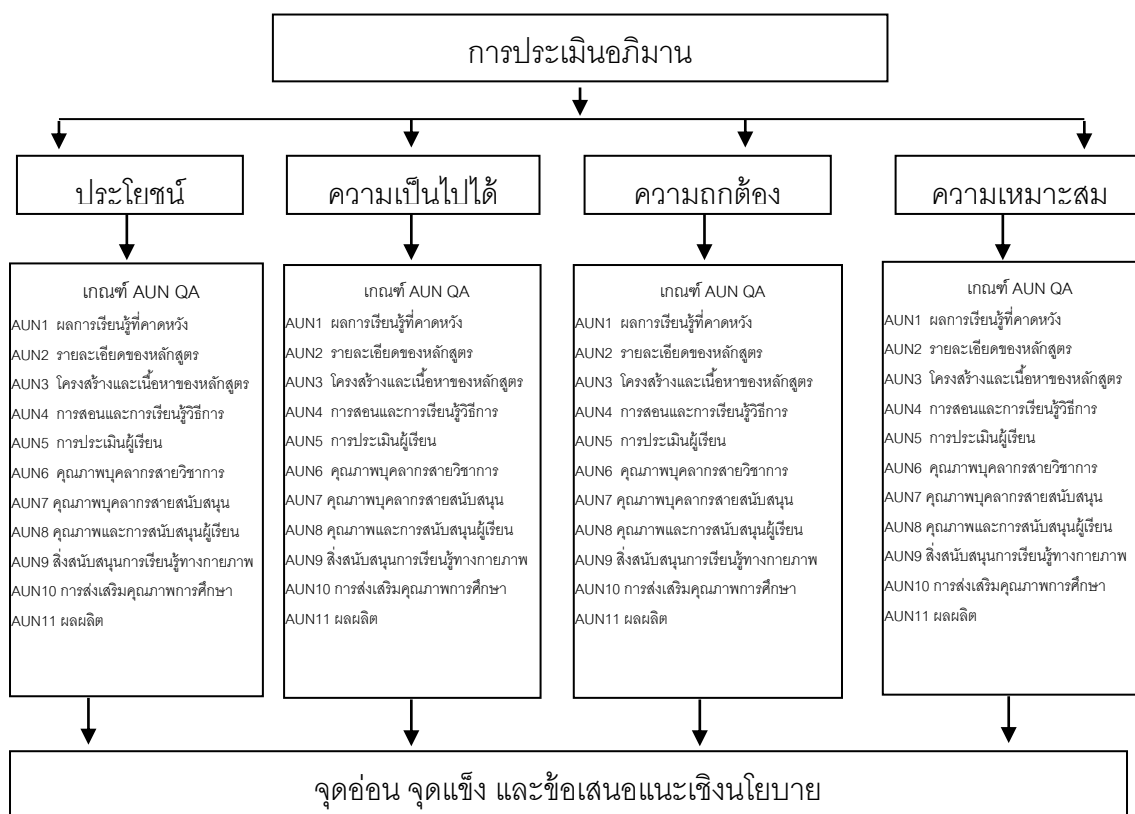
AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน (Student quality and support)

AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ (Facilities and infrastructure)

AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา (Quality enhancement)

AUN11 ผลผลิต (Output)

การประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA
ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพาในครั้งนี้ครอบคลุม 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards)

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดคณะ/วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพในการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตรแต่ละหลักสูตร ร้อยละ 50 คิดเป็นจำนวน 1,248 คน (จากบุคลากรทั้งหมด ประกอบด้วยคณาจารย์ จำนวน 1,234 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 1,262 คน รวมทั้งหมด 2,496 คน (ข้อมูลจากกองบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยบูรพา ณ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2559)

นิยามศัพท์

การประเมินอภิมาน (Meta-evaluation) หมายถึง กระบวนการตรวจสอบคุณภาพของงานประเมินโดยอาศัยเกณฑ์ในการประเมินที่มีความครอบคลุมกระบวนการประเมิน เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของงานประเมินและแนวทางในการปรับปรุงการประเมินสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน (Stufflebeam, 1999) คือ

1. การประเมินมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards) หมายถึง ผลการประเมินที่ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน
2. การประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการประเมินจะต้องมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง ประหยัด คุ่มค่า
3. การประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) หมายถึง วิธีการประเมินจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล
4. การประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) หมายถึง วิธีการประเมินต้องสามารถวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดจริง มีความครบถ้วนสมบูรณ์ แหล่งผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อถือได้ มีการวิเคราะห์และประเมินผลอย่างถูกต้องและผลการประเมินมีความเป็นปรนัย

CUPT QA ย่อมาจาก The Council of the University Presidents of Thailand Quality Assurance คือ ระบบการประกันคุณภาพที่ประกอบด้วยเกณฑ์และแนวคิดให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สู่วิธีการที่เป็นเลิศและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ระดับหลักสูตรประกอบด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสกอ. (สกอ.11) และเกณฑ์ ASEAN University Network-Quality Assurance (AUN QA) ภาควิชาภาษาไทยระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ดำเนินการ (มหาวิทยาลัยพะเยา, 2558, หน้า 3) ตามเกณฑ์ที่ ทปอ. กำหนดขึ้นประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected learning outcomes)
- AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร (Program specification)
- AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme structure and content)
- AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ (Teaching and learning approach)
- AUN5 การประเมินผู้เรียน (Student assessment)
- AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ (Academic staff quality)
- AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (Support staff quality)
- AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน (Student quality and support)
- AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ (Facilities and infrastructure)
- AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา (Quality enhancement)
- AUN11 ผลผลิต (Output)

AUN QA ย่อมาจาก Asean University Network Quality Assurance คือ เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUNQA) AUNQA โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกลไกการประกันคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยสมาชิกให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรโดยใช้ระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559 ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ประวัติและความเป็นมาของการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
2. แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ประวัติของการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA
 - 3.1 การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา CUPT QA
 - 3.2 การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร CUPT QA
 - 3.3 การประกันคุณภาพระดับคณะและสถาบัน
4. การประเมินอภิมาน
 - 4.1 ความหมายของการประเมินอภิมาน
 - 4.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินอภิมาน
 - 4.3 ประเภทของการประเมินอภิมาน
 - 4.4 ขั้นตอนการประเมินอภิมาน
 - 4.5 เกณฑ์การประเมินอภิมาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ประวัติและความเป็นมาของการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา กำหนดให้มีขึ้นตามมติของสภามหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อคราวประชุมครั้งที่ 5/2540 เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2540 ให้เป็นงานในสังกัดกองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อทำหน้าที่ในการประสานการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา และทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา โดยในระยะแรกจัดให้มี “งานประกันคุณภาพการศึกษา” อยู่ในสังกัด

กองบริการการศึกษาปฏิบัติงานโดยเจ้าหน้าที่ของกองบริการการศึกษา (พุทธศักราช 2540-2545) และในระยะยาวจัดให้มี “หน่วยประกันคุณภาพการศึกษา” ที่ขึ้นตรงและรายงานตรงต่ออธิการบดี และมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง (งานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2559)

โดยบทบัญญัติในมาตรา 47 และมาตรา 48 หมวดที่ 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพาได้ประกาศนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการดำเนินการให้บุคลากรและหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัด มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีสาระสำคัญของนโยบายดังนี้ (นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2553)

1. ให้ส่วนงานทุกส่วนงานในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในส่วนงาน และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในส่วนงานเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการและการบริหารงานที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
2. ให้ส่วนงานในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา แต่งตั้งคณะบุคคลในรูปคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อรับผิดชอบดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของส่วนงาน
3. ให้ส่วนงานในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรของส่วนงานได้มีส่วนร่วมและมีส่วนรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพของส่วนงาน ตามตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพของส่วนงาน
4. ให้ส่วนงานจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพภายในของส่วนกลาง เพื่อพร้อมรับการตรวจประเมินการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการตรวจประเมินที่มหาวิทยาลัยบูรพา แต่งตั้ง และให้รายงานผลการประเมินผลต่อมหาวิทยาลัยบูรพา หน่วยงานต้นสังกัด และสาธารณชน อันจะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานและคุณภาพ และรองรับการตรวจประเมินคุณภาพจากภายนอกต่อไป
5. ให้ส่วนงานส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรของส่วนงานได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความชำนาญเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของส่วนงาน เพื่อพัฒนาผลการดำเนินงานสู่แนวปฏิบัติที่ดี (Best practice) และพัฒนาองค์การให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization: LO) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
6. มหาวิทยาลัยบูรพาส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา

และของมหาวิทยาลัยบูรพาต่อสาธารณชนเพื่อสร้างความเชื่อมั่น และความมั่นใจ ในมาตรฐาน และคุณภาพของการศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา

การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของหน่วยงานสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา มีจำนวน 41 หน่วยงาน ดังนี้ (งานประกันคุณภาพ การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2559)

1. สภามหาวิทยาลัย จำนวน 1 หน่วยงาน
2. คณะวิชา จำนวน 22 หน่วยงาน
3. วิทยาลัย จำนวน 4 หน่วยงาน
4. สถาบัน จำนวน 2 หน่วยงาน
5. สำนัก จำนวน 3 หน่วยงาน
6. ศูนย์ จำนวน 1 หน่วยงาน
7. กอง จำนวน 7 หน่วยงาน
8. หน่วยตรวจสอบ จำนวน 1 หน่วยงาน

แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา

การศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นรากฐานในการพัฒนา ประเทศทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครอง ตลอดจนการสร้างเสริมและปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามให้เกิดขึ้นกับคนในชาติ รัฐบาลปัจจุบัน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาและได้มุ่งปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลายอย่าง อาทิ ปัญหาคุณภาพผู้เรียน ปัญหาการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ปัญหา การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการพาณิชย์โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา และอาชีวศึกษามีคุณสมบัติและสมรรถนะที่ไม่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ หรือตลาดแรงงาน และทุกระดับการศึกษามีปัญหาการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษและภาษา เพื่อนบ้าน เป็นต้น เป็นที่กล่าวมานี้สามารถส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในทุกภาคส่วนรวมทั้งเป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมและหรือแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ทั้งในระดับ ภูมิภาคและนานาชาติ

ขณะนี้รัฐบาลกำลังมุ่งปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้มีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย

ตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม ส่งเสริม อาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชนเพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ พัฒนาระบบ พรรคการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และมรดกทางวัฒนธรรมไทย ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของวัฒนธรรมไทย สนับสนุน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล เพื่อเตรียม เข้าสู่เสาหลักวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

ในด้านการวัดและประเมินผลนั้น ถือเป็นภารกิจหลักที่สำคัญและจำเป็นของทุกองค์กร ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง และต้อง มีการประเมินผลโดยองค์กรภายนอกเพื่อให้ผลการประเมินเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือ ซึ่งถือเป็น หลักการหรือมาตรฐานสากลที่ปฏิบัติกันทั่วโลกกิจการทุกประเทศต้องมีระบบตรวจสอบเพื่อเป็น การถ่วงดุล สำหรับการวัดและประเมินผลด้านคุณภาพและมาตรฐาน โดยหน่วยงานหรือองค์กร กลางที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ในปัจจุบันจึงมีองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพ โดยเฉพาะทางการศึกษาที่เกิดขึ้นทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก เพื่อทำการวัด และประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในแต่ละประเทศ และเปรียบเทียบกัน ระหว่างประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

การวัดและประเมินผล ให้ครบวงจรจำเป็นต้องมีการประเมินคุณภาพภายในซึ่ง ดำเนินการโดยองค์กรเองเพื่อสามารถควบคุม ตรวจสอบ ปรับปรุงและพัฒนาได้ทันสถานการณ์ อีกทั้งหน่วยงานต้นสังกัดควรให้การสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง ส่วนการประเมิน คุณภาพภายนอกเป็นกลไกการตรวจสอบเพื่อรายงานถึงสภาพจริงเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ของสถานศึกษา อันเป็นผลต่อเนื่องจากการประกันคุณภาพภายใน

การประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา จึงมีความสำคัญ เป็นอย่างมาก และต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลักในการประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพ สถานศึกษา ดังนี้

1. สถานศึกษาและต้นสังกัด ต้องบริหารจัดการการศึกษาให้มีการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา มีระบบการประกันคุณภาพภายในและมีแผนพัฒนา สถานศึกษาทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษานโยบาย ของต้นสังกัด และการปฏิรูปการศึกษาของชาติมีการกำกับติดตามและมีระบบประเมินตนเอง เป็นระยะเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และพร้อมรับ การประเมินจากหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. เนื้อหาสาระของการประเมิน ต้องมีการกำหนดเกณฑ์และตัวบ่งชี้ที่สะท้อนคุณภาพ การจัดการศึกษา อาทิ ปริมาณและคุณภาพของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา หลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย ทันโลกโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม การจัดภูมิสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เอื้ออำนวย ต่อการศึกษาเล่าเรียน การให้บริการและการแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับชุมชนและสังคม การมีบทบาทในการช่วยเหลือชุมชนและสังคมรอบสถานศึกษา เช่น การชี้แนะเพื่อป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาสังคมที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สภาพเศรษฐกิจและบริบทของชุมชน และสังคม คุณภาพของผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพมาตรฐาน มีคุณลักษณะ และสมรรถนะตรงตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ในทุกระดับการศึกษา และเป็นคนเก่ง ดี และงาม ตามค่านิยมไทย 12 ประการ ในการประเมินคุณภาพรอบที่สามที่ผ่านมา สมศ. ได้มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับค่านิยมไทยดังกล่าวนี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ ในการส่งเสริมผู้เรียนเป็นคนดีมีทักษะชีวิตใฝ่เรียนรู้ ชีวิตอย่างมีคุณค่า มีน้ำใจไมตรี มีจิตอาสา และมีการพัฒนาเพื่อทำด้านต่าง ๆ อาทิ วินัย สติ กตัญญู เมตตา อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัดขยัน ไม่เห็นแก่ตัว ฯลฯ หรือการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามนโยบายภาครัฐ ผ่านการทำงาน ทำกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์

ตัวบ่งชี้ในการส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม โดยสถานศึกษาถ่ายทอดปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ดีงาม มีความสุนทรีย์ และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์อยู่ในสภาพแวดล้อม ที่สวยงาม ให้เกิดในจิตสำนึกและในวิถีชีวิต มีความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งในเรื่องความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรมใหม่ ๆ เพื่อให้วิถีชีวิต และบรรยากาศในสถานศึกษาน่าอยู่ มีชีวิตที่มีคุณค่า และสามารถอยู่ในสังคมด้วยความเข้าใจ น้ำใจอย่างมีความสุข

ตัวอย่างของพวกที่ดังกล่าวมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายด้านการศึกษา ของรัฐบาล รวมทั้งสอดคล้องกับค่านิยมไทย 12 ประการ ซึ่งส่งผลให้นโยบายการปฏิรูปการศึกษา ของรัฐบาลสำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยเฉพาะการปลูกฝัง บ่มเพาะคุณธรรมจริยธรรมและความซื่อสัตย์ ให้เกิดขึ้นกับเยาวชนของชาติและประชาสังคมทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันและขจัดปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายและต่อเนื่องมายาวนาน จนเป็นค่านิยมที่ผิดพลาดของสังคม ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกัน กำจัดให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว

3. ระบบและกระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก ต้องมีการพัฒนาระบบ และกระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อให้การตรวจสอบคุณภาพสถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ อย่างแท้จริง ผลการประเมินตรงตามสภาพความเป็นจริงที่สถานศึกษาและต้นสังกัดสามารถ นำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนา และยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง (ประจักษ์ จันตอง, 2559, หน้า 6-9)

โดยการประกันคุณภาพการศึกษาไทยสำคัญอยู่ 3 ประเด็นคือ 1) ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา 2) สัมฤทธิ์ผลของการประกันคุณภาพการศึกษาที่ผ่านมา จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรค และโอกาสที่จะพัฒนา และ 3) การปฏิรูประบบการประกันคุณภาพการศึกษา

การปฏิรูปการประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา ถือเป็นเรื่องใหม่แม้ว่า หลักการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นที่รู้ เข้าใจและมีการปฏิบัติกันในวงการศึกษ ของหลายประเทศ สำหรับประเทศไทย ได้นำระบบการประกันคุณภาพศึกษามาเผยแพร่ และดำเนินการให้มีผลตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 แต่จากวิกฤติเศรษฐกิจของโลกในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งประเทศไทยมีส่วนร่วมรับผลกระทบในวิกฤตินี้ด้วย ทำให้เกิดการปรับแนวคิด ระบบวิธีการ และโครงสร้างใหม่ตลอดจนระเบียบปฏิบัติทุกเรื่องเฉพาะเรื่อง ธรรมชาติของความโปร่งใส ความรับผิดชอบพื้นฐาน (Responsibility) ความรู้รับผิดชอบ (Accountability) การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่เพราะเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm) เป็นการเปลี่ยนแกนความคิด ความเชื่อ วิธีการ มุมมองทั้งหมด เช่น การจัดรูปแบบ องค์การและโครงสร้างการบริหารการศึกษาของรัฐโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการซึ่งแบ่ง โครงสร้างองค์การเป็น 4 ส่วน หรือการเปลี่ยนแปลงในระดับอุดมศึกษาที่มีการถ่ายโอนอำนาจ หน้าที่ความรับผิดชอบทั้งทางด้านวิชาการและบริหารโดยเฉพาะการบริหารงานบุคคลไปให้ สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการดูแลงานฝ่ายธุรการ ทั้งหมดเรียกว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สิ่งสำคัญที่สุดคือการปรับเปลี่ยน บทบาทของรัฐบาล ทบวงหรือ สกอ. จากการควบคุมหรือ Control เป็นการกำกับดูแล หรือ Monitoring รัฐบาลได้กำหนดนโยบายใหม่ เพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้ เหมาะสมโดย การกำหนดมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานสถาบันในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการคุ้มครอง ผู้บริโภค และเพิ่มเติมถึงการคุ้มครองผู้ผลิตด้วยซึ่งต้องทำคู่กันทั้ง 2 ส่วน โดยเฉพาะเมื่อประเทศ เข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ AEC การคุ้มครองผู้ผลิตมีความจำเป็นมาก ความชัดเจนระหว่างผู้ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและทำหน้าที่กำกับดูแลกับผู้ทำหน้าที่ผลิต

หรือ Operation ซึ่งไม่ชัดเจนเรื่องบทบาทการกำกับดูแลและการปฏิบัติ สถาบันการศึกษาจึงมีสถานะที่เป็นอิสระตามความหมายที่กำหนดในโครงสร้างการบริหารงานของรัฐหรือ Autonomy แต่ไม่มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานด้วยตนเองหรือ Independent การปฏิบัติตามกรอบนโยบายมาตรฐานที่กำหนดของรัฐบาลในระยะแรกจะเน้นการประเมินผลไปที่ ปัจจัยนำเข้าหรือ Input และกระบวนการหรือ Process ยังไม่มีการกำหนดให้วัดที่ผลผลิตหรือ Output จึงควรมีการวางกรอบการพัฒนาของคณะกรรมการมาธิการทั้ง 3 ระดับให้อยู่ในกรอบเดียวกัน โดยพิจารณาที่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ ผลผลิต และผลกระทบ เพื่อให้ทุกสถาบันการศึกษาได้เข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้ตรงกัน เช่น การกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาตรีไว้ที่ 4 ปี แต่ไม่เกิน 8 ปี การกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคเรียน การกำหนดคุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้สอน มาตรฐานการศึกษาจะเป็นหลักประกันให้กับรัฐบาลเพื่อที่จะบอกว่าประเทศมีบุคคลที่มีคุณวุฒิการศึกษา ตามทักษะขั้นต่ำที่กำหนดไว้ และสามารถพัฒนาตนเองเพิ่มเติมให้มีทักษะที่สูงขึ้นซึ่งอาจมีสถานศึกษาบางแห่งสามารถพัฒนาตนเองให้สูงขึ้นจากมาตรฐานขั้นต่ำภายในเวลาที่กำหนด มาตรฐานขั้นต่ำเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ต้องทำเพราะใช้วัดความสามารถของบุคลากรทางการศึกษาได้ ปัญหาคือเมื่อมีการเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ไปแล้วผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถรับทราบได้ว่าการปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้หรือไม่ มี กระบวนการกำกับดูแลการให้คุณ ให้โทษ หรือให้รางวัลอย่างไรโดยเฉพาะการวางหลักเกณฑ์ การเทียบเคียงหน่วยกิตให้มีมาตรฐานที่ใช้เทียบเคียงกับต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อ ซึ่งทุกสถาบันจะต้องแสดงให้เห็นถึงสมรรถนะหรือ Performance รวมถึงการรับรองวิทยฐานะหรือ Accreditations ที่ผ่านมาสถาบันการศึกษาของรัฐได้รับการกำกับดูแลโดยรัฐบาลในการทำหน้าที่ กำหนดเกณฑ์และคุณสมบัติผู้สอน ผู้เรียน เมื่อมีการเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ทางการศึกษาแล้ว สถาบันการศึกษาสามารถกำหนดเกณฑ์กำกับดูแลของตนเองได้และการรับรองวิทยฐานะของสถาบันการศึกษาจะต้องสามารถเทียบโอนได้ตั้งแต่ระดับสถาบัน หลักสูตร คณะ และรายวิชา จึงจะสามารถใช้เป็นฐานอ้างอิงระดับนานาชาติหรือ International reference base ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบเรื่องการรับรองวิทยฐานะ สถาบันการศึกษา ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานระยะเวลาการให้การรับรองและการกำหนดวิธีการตรวจประเมิน จากสาระสำคัญในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หรือ Assurance เป็นหลักประกันที่รัฐบาลและสถาบันกำหนดขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ซึ่ง พรบ. กำหนดไว้ 2 เรื่อง คือ 1) การประกันคุณภาพภายใน โดยสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งยังไม่ชัดเจนเรื่องหน่วยงานต้นสังกัดที่รับผิดชอบการศึกษาแต่ละระดับ

เนื่องมาจากปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ จึงไม่มีต้นสังกัดในความหมายนั้น 2) การประกันคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือ สมศ. ทำหน้าที่ประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 4 ปี ซึ่งควรเปลี่ยนจากอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามวงรอบของการศึกษา สมศ. ควรเป็นองค์กรที่สังกัดหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการควรเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาทำหน้าที่ในการรับรองสถานศึกษาใน 2 รูปแบบ คือ 1) สมศ. กำหนดมาตรฐานและทำหน้าที่ตรวจประเมินให้การรับรองตามมาตรฐานนั้น และ 2) สมศ. ใช้เกณฑ์มาตรฐานอื่นทำหน้าที่ตรวจประเมินให้การรับรองตามมาตรฐานนั้น ควรมีการประสานกันระหว่าง สมศ. และต้นสังกัดทั้ง 3 ระดับว่าหน่วยงานใดควรทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐาน ส่วนการให้การรับรองโดย สมศ. นั้น ควรครอบคลุมถึงการให้การรับรองวิทยฐานะด้วย

ข้อสังเกตเรื่องการดำเนินระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการดำเนินการอย่างชัดเจน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีการกำหนดเกณฑ์จำนวนมากให้สถาบันได้ปฏิบัติเหมือนกันแต่ไม่สอดคล้องเชื่อมโยงกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รวมถึงการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงานหรือความสำเร็จของงาน (Key performance indicator) ของแต่ละสถาบันยังคงประเมินที่ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ไม่มีการประเมินปัจจัยด้านผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบ สถาบันหลายแห่งต้องกำหนดหน่วยงานภายในเพื่อทำหน้าที่รองรับงานประเมินส่วนนี้ ซึ่งกลายเป็นภาระหนัก นอกจากนี้มีหน่วยงานที่ประเมินสถาบันการศึกษาและหน่วยงานของรัฐเพื่อกำหนดเงินรางวัลจากการทำงานคือ สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ซึ่งกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่แตกต่างจาก สกอ. และ สมศ. ซึ่งควรได้รับการแก้ไขประยุกต์ใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียวกันเพื่อลดภาระงานภายในสถาบัน ทั้งนี้ การผ่านมาตรฐานของแต่ละสถาบันไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้เนื่องจากความแตกต่างของผู้ประเมิน มีผู้ประเมินบางส่วนที่แสวงหาผลประโยชน์จากการเป็นผู้ประเมินภายนอก ไม่มีความเป็นกัลยาณมิตร

การกำหนดมาตรฐานการศึกษาต้องคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งควรต้องมีการทบทวนการปฏิรูปการศึกษาในทุกระดับ ทั้งระบบรวมทั้ง สมศ. ควรกำหนดมาตรฐานให้มีพัฒนาการในแต่ละปี เพราะการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้เวลาถึง 12 ปี จึงจะเปลี่ยนผ่านทางระบบ ควรมีการกำหนดมาตรฐานให้สามารถวัดประเมินในเชิงรูปธรรมไม่ใช่นามธรรม การกำหนดมาตรฐานการศึกษาโดย สมศ. ที่เป็นองค์กรที่อยู่ภายนอกยังไม่เกิดเอกภาพ ซึ่งต้นสังกัดควรทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค ผู้ผลิต ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งคณะกรรมการ สถานศึกษา สภามหาวิทยาลัย

ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องแสดงความรับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพภายในและต้องเปิดเผยผลการประกันคุณภาพภายในต่อสาธารณะ มีข้อสังเกตเพิ่มเติม 3 ประการ คือ

1. การประเมินภายนอกเพื่อพัฒนาให้สูงขึ้นไม่ใช่ประเมินเพื่อให้ผ่าน สถาบันการศึกษา อาจต้องมีการจัดอันดับหรือ Ranking เพื่อให้รัฐบาลเกิดความมั่นใจว่าการศึกษาของชาติเป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนด ต้องมีการทบทวนวัตถุประสงค์ เป้าหมาย เกณฑ์ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ การทำงานภายใต้ความร่วมมือระหว่าง สมศ. และคณะกรรมการการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ยกเลิกการประเมินที่ซ้ำซ้อน การกำหนดเกณฑ์การประเมินของ สมศ. ต้องง่ายต่อการปฏิบัติสามารถสะท้อนผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์ และไม่เป็นภาระต่อการเรียนการสอน หากการประเมินภายนอกยังมีความจำเป็นต้องมี อาจมีการพัฒนาไปสู่การประเมินโดยผ่านระบบสารสนเทศหรือ Online ซึ่งสถานศึกษาทำหน้าที่ในการบันทึกข้อมูลหรือ Report ปัญหาคือข้อมูลจากสถานศึกษาต้องมีความเป็นจริงเชื่อถือไม่ได้ตัวอย่างการประเมินของรั้ววิสาหกิจที่เกณฑ์การประเมินสามารถปรับเปลี่ยนหรือ Adjust ระหว่างรั้ววิสาหกิจอื่น ๆ ได้ใช้ระบบรายงานหรือ Report และตรวจประเมินซ้ำ แต่ปัจจุบันรั้ววิสาหกิจปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบการประเมินตนเองหรือ Self assessment ซึ่งจะมีระบบการสุ่มตรวจควบคุมด้วยเพื่อป้องกันปัญหาการบันทึกข้อมูลที่ไม่เป็นจริง

2. การปรับตัวมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษานั้นยังจำเป็นต้องมีโดยหน่วยงานกลางที่เป็นอิสระของรัฐบาล สมศ. ทำหน้าที่ประเมินและให้การรับรองสถานศึกษาให้กับประเทศ ทั้งนี้จะต้องปรับและปฏิรูปเพื่อแก้ไขจุดอ่อนเรื่องการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหรือ KPI ที่มีลักษณะการวัดเชิงนามธรรมมากเกินไป ต้องสะท้อนคุณภาพการศึกษาตรงประเด็นที่วัด การลดภาระเรื่องการเก็บข้อมูลด้านเอกสารแก่สถานศึกษา ผู้ประเมินภายนอกก็มีความเป็นกัลยาณมิตร

3. ควรมีการกำหนดกรอบและเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับ โดยคณะกรรมการการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ปรับบทบาทหน้าที่ของตนเองให้สามารถทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการและ สมศ. ควรทำหน้าที่ประเมินตามมาตรฐานที่สถานศึกษาแต่ละระดับกำหนดแล้วให้การรับรอง ไม่ต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของตนเอง ควรทำระบบการรับรองมาตรฐานให้สามารถให้การรับรองวิทยฐานะได้ด้วย ซึ่งจะต้องมีระบบการสอบทานหรือ Adjust ในอนาคต (เทียนฉาย กิรินนท์, 2559, หน้า 10-13)

ประวัติของการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA

การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา CUPT QA

CUPT QA ย่อมาจาก The Council of the University Presidents of Thailand Quality Assurance คือ ระบบการประกันคุณภาพที่ประกอบด้วยเกณฑ์และแนวคิดให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สู่ความเป็นเลิศและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัยระดับหลักสูตรประกอบด้วย เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สกอ. (สกอ.11) และเกณฑ์ ASEAN University Network-Quality Assurance (AUN QA) ภาควิชาภาษาไทยระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ดำเนินการตามเกณฑ์และแนวทางของ Education Criteria for Performance Excellence (EdPEx) ปรับปรุงเป็น CUPT Indicators (มหาวิทยาลัยพะเยา, 2558, หน้า 3)

CUPT QA = สกอ.1.1 + AUN QA ภาควิชาภาษาไทย + CUPT indicators
(ระดับหลักสูตร) (ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย)

เหตุผลและความจำเป็นของการจัดทำ CUPT QA

ในระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นไปตามมาตรา 47 หมวดที่ 6 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งมีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เป็นผู้รับผิดชอบตามลำดับนั้น ได้กำหนดตัวบ่งชี้เพื่อประเมินสถาบันอุดมศึกษาแยกชุดกัน ซึ่งเป็นภาระสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก โดยตัวบ่งชี้ของทั้ง 2 หน่วยงาน ในปี พ.ศ. 2557 ก็ยังคงแยกชุดกัน นอกจากนี้ตัวบ่งชี้ยังไม่สะท้อนคุณภาพตามบริบทของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความหลากหลาย ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จึงมีมติแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปสั้น ๆ ว่า “คณะทำงานฯ”) ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2556 วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2556 เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ที่เหมาะสม

กอบรบกับเมื่อพิจารณาความในมาตรา 48 ใน พรบ.การศึกษาแห่งชาติ ที่ระบุว่า “...การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง.....และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก” ทปอ. และ ทอมก จึงเห็นควรกำหนดเกณฑ์การประเมินเพื่อการประกันคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มของ ทปอ. และทอมก และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกเป็นชุดเดียวกันเพื่อใช้ประโยชน์จากการประเมินคุณภาพการศึกษาได้มากที่สุดและเป็นภาระต่อสถาบันอุดมศึกษาอย่างสมเหตุสมผล

นอกจากนี้ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา (คปภ.) เรื่องหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 กำหนดให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน คณะทำงานฯ จึงได้พิจารณาจัดทำเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่ครอบคลุมทั้งระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน และรวมเรียกว่า Council of the University Presidents Quality Assurance (CUPT QA)

โครงสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA

CUPT QA ให้ความสำคัญการประกันคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” ภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเมื่อพิจารณาจากหลักการของการดำเนินการประกันคุณภาพที่มีการดำเนินการทั่วไปการดำเนินการประกันคุณภาพภายในดำเนินการประเมินแบบ 1st Party assessment หรืออีกนัยหนึ่งดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาหนึ่ง ๆ เองส่วนการรับการประเมิน/ การรับรองคุณภาพจากภายนอกเป็นแบบ 3rd Party assessment หรืออีกนัยหนึ่งหน่วยงานที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียอันเป็นผลเนื่องมาจากการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ และเป็นการประเมินโดยเกณฑ์ชุดเดียวกันสำหรับการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพจากภายนอกตามจุดเน้นของสถาบันอุดมศึกษาหนึ่ง ๆ

หมายเหตุ 2nd Party assessment เป็นการประเมินโดยผู้ใช้ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการโดยตรง ซึ่งในกรณีของสถาบันอุดมศึกษาจะใช้ได้กับพันธกิจ ด้านการวิจัยและบริการวิชาการแต่ในพันธกิจด้านการเรียนการสอนนั้นมีผู้รับบริการตรง คือนักศึกษาผู้ใช้ประโยชน์จากความรู้และทักษะในตัวบัณฑิต คือผู้ใช้บัณฑิตตลอดจนสถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการตามนโยบายของแผนพัฒนานุเคราะห์ของประเทศที่ถูกถอดจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งใน 1st Party assessment การประเมินตามเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแนวทาง

จะครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้แล้วในเกณฑ์ต่างข้อกันหรือข้อเดียวกันขึ้นอยู่กับระดับของเกณฑ์ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559, หน้า 2)

แนวคิดของ CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558

แนวคิดของ CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558 ยังคงแนวคิดระบบประกันคุณภาพ CUPT QA ของฉบับปีการศึกษา 2557 ที่สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่เตรียมนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ (Core transferable competence) ที่บัณฑิตจำเป็นต้องมีเพื่อประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตภายหลังการศึกษาคณาจารย์ในการศึกษาระดับอุดมศึกษามีหลายนิยามนิยามหนึ่งที่ถูกกล่าวถึงบ่อย คือ ความตรงต่อเจตนาธรรม (Fitness for purpose) ในความหมายนี้คุณภาพที่ดี หมายถึง คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA | 4 มีนาคม 2559 3 ผลิตภัณฑ์และบริการตรงกับความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งรวมไปถึงนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา (ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา) ดังนั้น คุณภาพของอุดมศึกษารวมถึงคุณภาพบัณฑิต จึงขึ้นกับบริบทของสถาบันการศึกษานั้น

การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ศึกษามั่นใจว่าตนเองจะได้รับความรู้และการพัฒนาทักษะที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ ภายหลังจากการศึกษาผู้ใช้บัณฑิตมั่นใจว่าบัณฑิตที่รับเข้ามาสามารถปฏิบัติงานได้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบและสามารถพัฒนาตัวเองได้ รวมทั้งสังคมเกิดความพึงพอใจและความมั่นใจว่าหลักสูตรจะผลิตคนที่มีคุณภาพต่อสังคม การจะทำให้เกิดการประกันคุณภาพนั้น มีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายปัจจัยตั้งแต่ผู้ออกแบบหลักสูตรต้องรู้ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตคุณภาพของนักศึกษาการจัดการเรียนการสอนการประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นการประเมินปัจจัยเหล่านี้และประเมินผลผลิตที่ได้จากกระบวนการรูปแบบการประกันคุณภาพทั่วไป จึงนิยามที่จะประเมินใน 3 มิติหลัก (Dimension) คือ มิติปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลผลิต

ในมิติปัจจัยนำเข้าตัวอย่างตัวชี้วัดคุณภาพ ได้แก่ คุณภาพของบุคลากรทางวิชาการ และคุณภาพของนักเรียนอัตราส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์ระบบและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ ในมิติกระบวนการคุณภาพประเมินจากหลักสูตรของขนาดห้องเรียนชั่วโมงที่สอนคุณภาพของการสอนบรรยากาศการวิจัยและการส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้หลักสูตรการประเมินผลการเรียนรู้และการป้อนกลับผลประเมินเพื่อทำการปรับปรุง เป็นต้น ในมิติผลผลิต

ตัวอย่างของตัวชี้วัดที่ถูกประเมินได้แก่ ความสามารถของบัณฑิตอัตราการแข่งขันของนักศึกษา อัตราการจ้างงานผลงานวิจัย/ บริการวิชาการ เป็นต้น

อย่างไรก็ดีการประกันคุณภาพในรูปแบบนี้อาจจะไม่เพียงพอต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ที่การแข่งขันรุนแรงสิ่งที่ท้าทายอุดมศึกษา ในปัจจุบันมีหลายประการได้แก่ การเคลื่อนย้ายของแรงงานทั่วโลกทำให้บัณฑิตต้องมีความสามารถสูงขึ้นความต้องการและความคาดหวังจากสถาบันอุดมศึกษา ทั้งจากผู้ประกอบการผู้ปกครองสังคมและนักศึกษาสูงขึ้นผู้ใช้บัณฑิตมีความต้องการหลากหลายและจำเพาะเจาะจงมากขึ้น มีสถาบันการศึกษาและหลักสูตรเกิดขึ้นจำนวนมากการผลิตบัณฑิตในบางสาขามีจำนวนมากเกินความต้องการของตลาด ในขณะที่ขาดแคลนในบางสาขา โดยเฉพาะสาขาด้านเทคโนโลยีเฉพาะที่มีความยากปัญหาบัณฑิตไม่สามารถประยุกต์ความรู้ในงานจริงไม่สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่รวดเร็วหรือการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมขาดความรู้ในบริบทรอบตัวและขาดทักษะทางภาษา ทำให้ไม่สามารถแข่งขันไม่สามารถสื่อสาร นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตบัณฑิตจึงต้องมีทักษะที่เหมาะสมอีก ทั้งต้นทุนของอุดมศึกษาที่สูงขึ้นแต่งบประมาณจากรัฐลดลง ทั้งหมดนี้เป็นปัญหาที่สถาบันการศึกษาจะต้องเผชิญและปรับตัวเป็นอย่างมากเพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตมี Competence เหมาะกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น การประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษา จึงต้องพิจารณาปัจจัยภายนอกต่าง ๆ มากขึ้นและมีความซับซ้อนมากขึ้น

จากความท้าทายดังกล่าวส่งผลให้เริ่มมีการนำหลักการการบริหารที่เป็นเลิศมาใช้สร้างความสามารถในการแข่งขันในสถาบันอุดมศึกษา เริ่มมีการพัฒนาเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Educational Criteria for Performance Excellence, EdPEX) ในประเทศสหรัฐอเมริกาและนำมาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเริ่มแปลเกณฑ์ดังกล่าวในปี พ.ศ. 2552 และริเริ่มโครงการนำร่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบันยังอยู่ในช่วงของการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดของ EdPEX

เกณฑ์ EdPEX แบ่งเป็น 7 หมวดสำคัญ ได้แก่ หมวดการนำองค์กรหมวดการวางแผนเชิงกลยุทธ์หมวดการมุ่งเน้นลูกค้าหมวดการวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้หมวดการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานหมวดการมุ่งเน้นการปฏิบัติการและหมวดผลลัพธ์ทั้ง 7 หมวดมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกันการบริหารเพื่อความเป็นเลิศจึงต้องพิจารณาดำเนินงานเชื่อมโยงแต่ละหมวดอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้มา ซึ่งความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาลักษณะที่เป็นเกณฑ์ซึ่งให้เพียงแนวทาง (Guideline) ดำเนินการอย่างเป็นระบบที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ตามที่

สถาบันการศึกษากำหนดของ EdPEX จึงเหมาะกับการที่สถาบันการศึกษามีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจาก “สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองมีความคล่องตัวมีเสรีภาพทางวิชาการ” เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของบัณฑิตผู้ใช้บัณฑิตสังคมและประเทศที่ต่างกัน เพื่อช่วยให้สถาบันการศึกษาเกิดการพัฒนาคู่แข่งกับบริบทของตนเอง

เป็นที่ทราบกันดีว่าการบริหารงานขององค์กรหนึ่ง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสู่ความเป็นเลิศอย่างยั่งยืนต้องใช้เวลาในการดำเนินการการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้กรอบ EdPEX ก็เช่นเดียวกัน ไม่สามารถดำเนินการให้ได้ถึงระดับที่น่าพอใจภายในระยะเวลาอันสั้นแต่การตรวจประเมินเพื่อการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษายังต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถเดินหน้าพัฒนาไปในแนวทางที่ประสงค์ได้โดยมีภาระที่สมเหตุสมผลและไม่ขัดกับข้อจำกัดด้านกฎหมายคณะทำงานฯ จึงพิจารณาและเห็นด้วยกับแนวคิดของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่เป็น การดำเนินการหลักในการผลิตบัณฑิตและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะและระดับสถาบันเพื่อการบริหารงานให้เกิดการผลิตผลงานที่มีคุณภาพตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

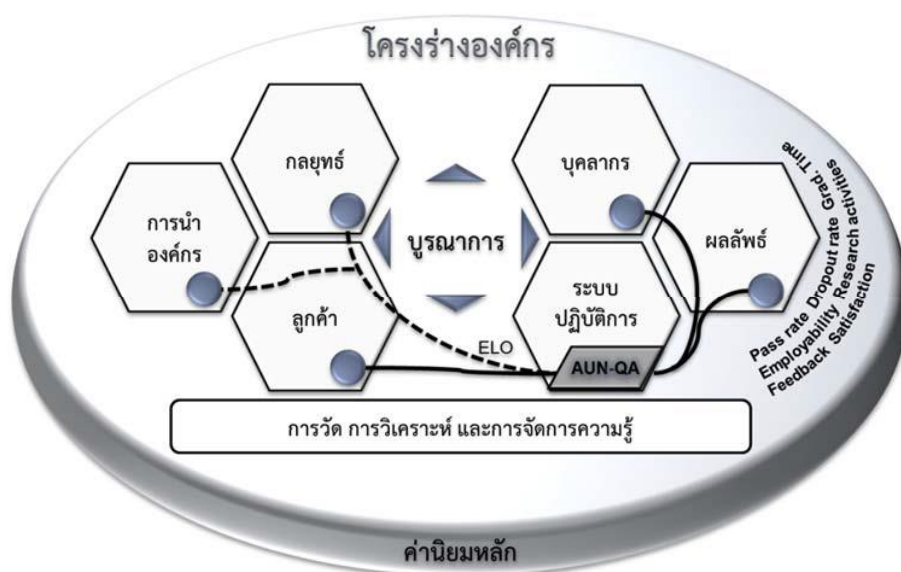
ระดับหลักสูตร

เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคทุกหลักสูตรต้องกำกับดูแลให้มีการดำเนินการตามองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานซึ่งเป็นไปตามประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาทุกปี ตลอดจนนำเสนอต่อสาธารณชนในระยะเวลาที่เหมาะสมโดยยังคงการใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์ ASEAN University Network-Quality Assurance (AUN-QA) ซึ่งเป็นเกณฑ์ระดับสากลที่สามารถประยุกต์ได้กับทุกสาขาวิชา มีสาระสำคัญเน้นการพัฒนามุ่งสู่ Expected Learning Outcome (ELO) สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีที่ส่งผลให้คนมีวิถีการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนไปเพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มี Competence เหมาะสมกับภาวการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตนักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อคุณภาพการศึกษาโดยตรงโดยระบบ CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558 นั้น จะใช้เกณฑ์ภาษาอังกฤษของ AUN-QA Version 3.0 โดยหลักสูตรสามารถเลือกเขียน SAR เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษตามความต้องการและบริบทของหลักสูตร

ในการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรมีการประเมิน 7 ระดับโดยระดับสูงสุดคือ World class ในระดับที่ 7 ซึ่งถึงแม้การไปสู่ระดับ World class จะเป็นเรื่องยาก

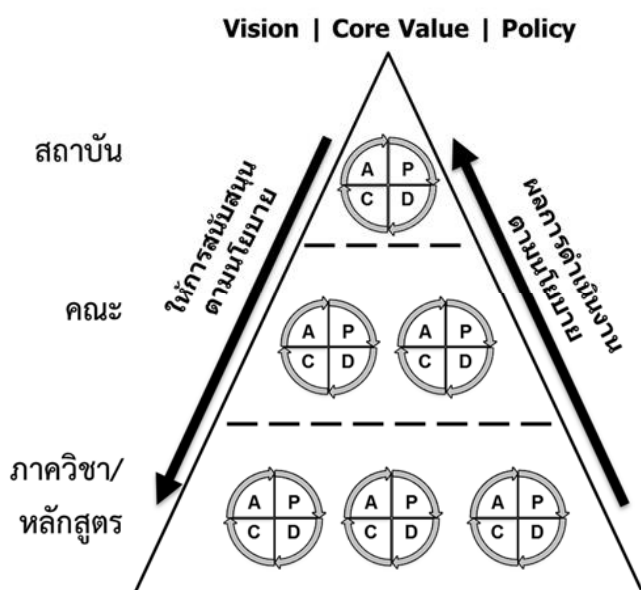
แต่โดยหลักการของการประกันคุณภาพนั้นการตั้งเป้าหมายไว้สูงสะท้อนถึงปรัชญาที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้เกณฑ์ (Criteria) ของ AUN-QA มีลักษณะเป็นแนวทาง (Guideline) สำหรับการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุ ELO แม้ภาวการณ์จะเปลี่ยนไปหากมีการปรับปรุงเพื่อความทันสมัยเกณฑ์จะถูกเปลี่ยนน้อยมากเป็นการส่งเสริมให้สามารถพัฒนาหลักสูตรได้อย่างต่อเนื่องและด้วยฐานคิดเชิงระบบนี้เองเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรสามารถบูรณาการกับการดำเนินการภายใต้กรอบ EdPEx ได้อย่างลงตัว ดังภาพที่ 2-1 ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของกระบวนการบริหารการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นลำดับขั้น ดังภาพที่ 2-2 จากระดับสถาบันระดับคณะสู่ระดับหลักสูตรและเป็นไปตามมาตรา 48 ของ พรบ.การศึกษาแห่งชาติที่ระบุว่า “...การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง...และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก”

ภาพที่ 2-1 เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรภายใต้กรอบแนวคิด EdPEx (2015-2016)

(คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558, หน้า 5)

ภาพที่ 2-2 การดำเนินการและการให้การสนับสนุนที่เป็นไปตามนโยบายตามลำดับชั้น
การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558, หน้า 5)

ภายใต้ระบบ CUPT QA นั้นการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร นอกจาก
AUN-QA แล้วหลักสูตรยังสามารถใช้เกณฑ์อื่นที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลตามความเหมาะสม
กับสาขาวิชา เช่น Association to Advance Collegiate Schools of Business (AACSB)
Accreditation Board for Engineering and Technology (ABET) ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาไม่ได้
ถูกรวมอยู่ใน CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558

ระดับคณะและสถาบัน

ดังได้กล่าวแล้วข้างต้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา
เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศหรือ EdPEX นั้นต้องใช้เวลาสั่งสมความพร้อม CUPT Indicators
จึงได้ถูกพัฒนาขึ้น เพื่อรับการประเมินประจำปีก่อนที่จะดำเนินการตาม EdPEX เต็มรูปแบบ
โดยพัฒนาต่อเนื่องมาจาก CUP TIndicators จากฉบับปีการศึกษา 2557

ระบบการประเมินและผู้ประเมินตาม CUPT Indicators ถูกพัฒนาโดยที่ประชุม
อธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) โดยการประเมินมีทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณอย่างไรก็ตาม
ไม่ว่าสถาบันจะเลือกประกันคุณภาพโดยใช้ EdPEX หรือ CUPT Indicators การประเมินจะเป็น

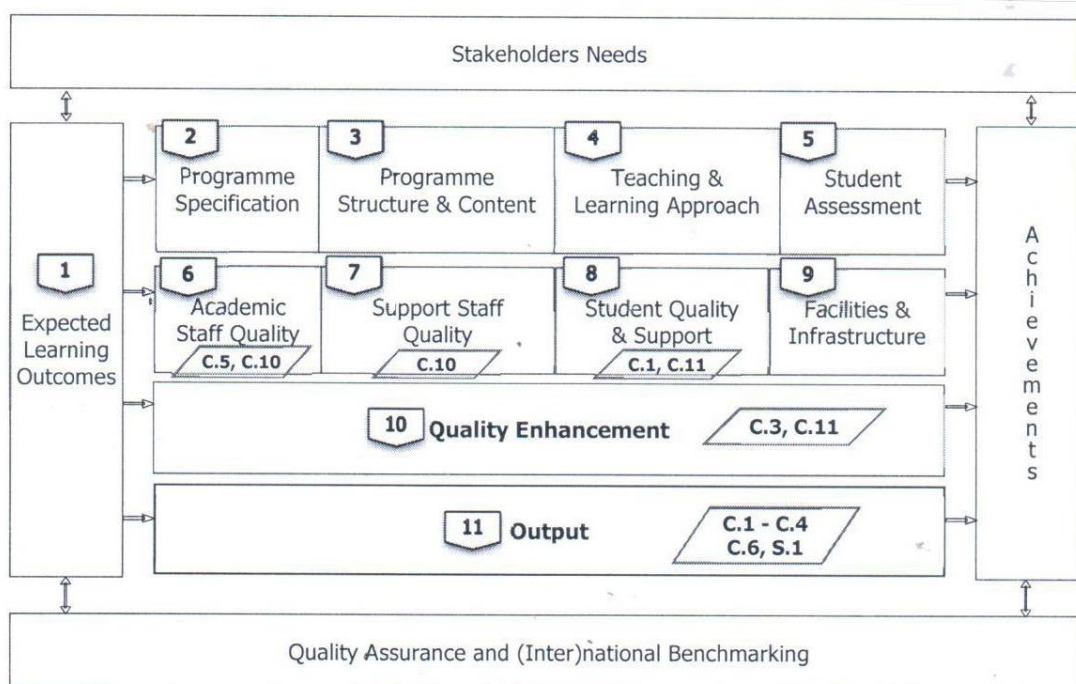
การใช้เกณฑ์ชุดเดียวกันทั้ง 1st Party assessment และ 3rd Party assessment ถึงแม้ CUPT Indicators จะเป็นตัวบ่งชี้แต่วิธีการประเมินเชิงคุณภาพมี 7 ระดับ เช่นเดียวกับ AUN-QA เป็นการเปลี่ยนจากการ Audit ตามข้อกำหนดของตัวบ่งชี้ที่ผู้ลักษณะที่เป็น Assessment เป็นแนวทางประเมินผลการดำเนินงานเพื่อคณะ/สถาบันได้ทราบระดับคุณภาพที่ดำเนินการอยู่ และนำไปบริหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสู่ระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป

เกณฑ์ CUPT QA ระดับคณะ/สถาบัน (CUPT Indicators)

ในการดำเนินงานโดยใช้ CUPT Indicators ของระบบประกันคุณภาพ CUPT QA ให้พิจารณาดำเนินการตามองค์ประกอบต่อไปนี้คือ 1) โครงร่างองค์กร (Organizational Profile, OP) ตามแนวทาง EdPEX และ 2) ตัวบ่งชี้หลัก 13 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เลือก 3 ตัวบ่งชี้ ที่พัฒนาต่อเนื่องมาจาก CUPT Indicators ในฉบับปีการศึกษา 2557 โดยสามารถใช้และเก็บข้อมูลต่อเนื่องมาจากข้อมูลของ CUPT Indicators ฉบับปีการศึกษา 2557

คุณลักษณะของ CUPT indicators

1. ตัวบ่งชี้บางตัวบูรณาการกับระดับหลักสูตรโดยใช้ข้อมูลที่สัมพันธ์กับเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร ดังภาพที่ 2-3
2. ตัวบ่งชี้บางตัวเป็นประโยชน์ในการบริหารงาน
3. ตัวบ่งชี้บางตัวสามารถใช้เป็นค่าเฉลี่ยในกลุ่ม ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และสามารถใช้สำหรับ Benchmarking
4. ตัวบ่งชี้เลือกบางตัวสามารถตอบเกณฑ์การจัดอันดับ (Ranking) ระดับสากล ได้ทำให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่น นอกเหนือจากการรับการประเมินแต่เป็นการประกันคุณภาพที่ให้ความมั่นใจว่าในระดับสากลด้วย
5. การประเมินตัวบ่งชี้จะมีทั้งการประเมินในเชิงปริมาณและการประเมินในเชิงคุณภาพ
6. แม้ CUPT Indicators จะถูกเรียกว่าตัวบ่งชี้ก็ตามการประเมินเป็นการประเมิน
- 7 ระดับใช้รูปแบบ Assessment แทนการ Audit เพื่อเน้นให้ทราบสถานการณ์นำไปสู่การพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นโดย

ระดับ 7 เป็นระดับ World class โดยพิจารณาทั้งการดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนดและผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา/ บุคลากร/ คณะ/ สถาบัน/ ชุมชนหรือสังคมอันเนื่องมาจากการดำเนินการ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559, หน้า 2-7)

ภาพที่ 2-3 การบูรณาการระหว่าง CUPT indicators กับเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร

หมายเหตุ “C” หมายถึงตัวบ่งชี้หลัก (Core) และ “S” หมายถึงตัวบ่งชี้เลือกตามบริบท ในระดับคณะ/ สถาบัน

สรุประบบประกันคุณภาพ CUPT QA

1. จากภาพที่ 2-4 สถาบันอุดมศึกษาและแห่งจะจัดให้มีการประกันคุณภาพ
 - 1.1 ระดับหลักสูตรแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่
 - 1.1.1 องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน-ทุกหลักสูตรต้องดำเนินการตามประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกปี (ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 หรือ พ.ศ. 2558)
 - 1.1.2 องค์ประกอบที่ 2 เกณฑ์พัฒนา-ใช้แนวทางของ ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA) หรือแนวทางอื่นที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลตาม

ความเหมาะสมเช่น AACSB, ABET เป็นต้น โดยทุกหลักสูตรต้องได้รับการประเมินคุณภาพหลักสูตรอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปี ในกรณีรอบระยะเวลาหลักสูตรเกิน 4 ปี เช่น 5 ปี ให้มีการประเมินอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 6 ปี

1.2 ระดับคณะและสถาบัน

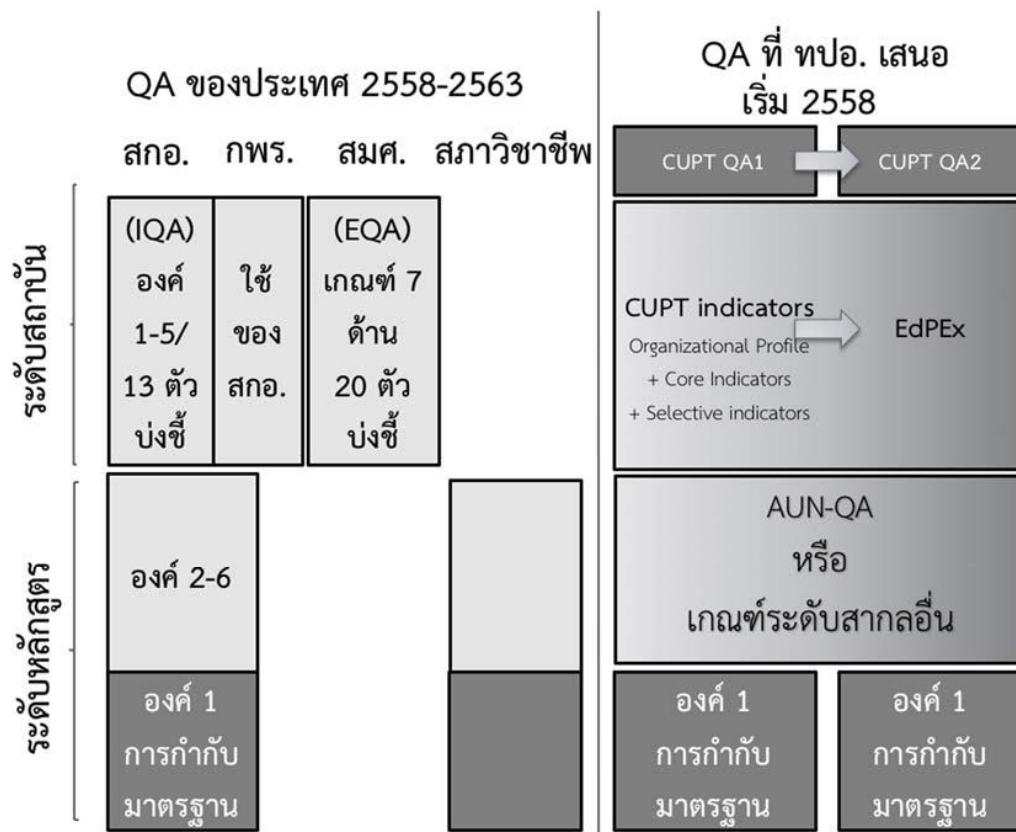
1.2.1 องค์ประกอบที่ 1: โครงร่างองค์กร (ตามแนวทาง EdPEX)

1.2.2 ใช้ CUPT Indicators ภายใต้กรอบแนวคิดของ EdPEX เพื่อการพัฒนาสู่การประเมินภายใต้กรอบ EdPEX อย่างเต็มรูปแบบต่อไป

1.2.3 รอบระยะเวลาประเมินทุกคณะ/ สถาบัน

1.2.3.1 กรณีใช้ CUPT Indicators ต้องรับการประเมินคุณภาพทุกปี

1.2.3.2 กรณีใช้ EdPEX เต็มรูปแบบต้องรับการประเมินคุณภาพอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปี

ภาพที่ 2-4 แนวคิดระบบประกันคุณภาพ CUPT QA (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558, หน้า 8)

2. สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นสมาชิก ทปอ. ร่วมกันพิจารณากรอบเวลาการติดตาม/ประเมิน/ ทวนสอบเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการทำงานร่วมกัน

3. ทปอ. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างผู้ประเมินระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในช่วงต้นถอดบทเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ สกอ. สู่การนำไปใช้เป็นหนึ่งในระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของประเทศต่อไป

4. สกอ. ดูแลส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพและพิจารณาใช้ประโยชน์จากการถอดบทเรียนของระบบประกันคุณภาพ CUPT QA

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยสภาวิชาชีพ สกอ. และสมศ. ประชุมร่วมกันเพื่อวางแนวทางการติดตาม/ ทวนสอบ/ รับรองผลการดำเนินงานในระดับหลักสูตร/ คณะ/ สถาบันตามระบบที่ CUPT QA กำหนด

หมายเหตุทุกมาตรฐานในระดับสากลไม่ว่าจะเป็น AUN-QA ABET AACSB ฯลฯ สามารถบูรณาการภายใต้กรอบ EdPEx เนื่องจากมีฐานคิดเชิงระบบและมุ่งเน้น Learning Outcomeเช่นเดียวกัน (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2559, หน้า 7-9)

กระบวนการการตรวจประเมินคุณภาพภายในตามระบบประกันคุณภาพ CUPT QA
การตรวจประเมินคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพ CUPT QA แบ่งออกเป็น 3 ระดับด้วยกันคือ การตรวจประเมินระดับหลักสูตรการตรวจประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และการตรวจประเมินระดับสถาบัน

การตรวจประเมินระดับหลักสูตร

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

1. ทุกหลักสูตรดำเนินการประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานทุกปี
2. ทุกหลักสูตรดำเนินการตรวจประเมินเพื่อการพัฒนาตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยทุกหลักสูตรจะต้องได้รับการประเมินอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปี

3. ควรดำเนินการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและมีผลการตรวจฯ อย่างน้อย 1 เดือนก่อนการตรวจฯ ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มหลักสูตรที่มีกำหนดตรวจประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรในรอบปีการศึกษา

1.1 คณะกรรมการประเมินประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 คน ประกอบด้วยประธาน (Lead assessor) 1 คน กรรมการอย่างน้อย 1 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของหลักสูตร โดยมีจำนวนผู้ประเมินที่มาจากภายนอกคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าที่หลักสูตรสังกัด อยู่อย่างน้อย ร้อยละ 50 และอย่างน้อยหนึ่งคน ควรมีคุณวุฒิในสาขาวิชาที่ตรงหรือใกล้เคียง หรือเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน

1.2 ประธานและกรรมการประเมินทุกคนเป็นผู้ประเมินที่ขึ้นบัญชีผู้ประเมินระบบ CUPT QA ของ ทปอ./ ทอมก หรือเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรที่ ทปอ. เห็นชอบ

1.3 ประธานคณะกรรมการประเมินฯ (Lead assessor) เป็นผู้ประเมินจากภายนอกหลักสูตรไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรที่รับประเมินและเคยมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการหลักสูตรมาก่อน

1.4 คณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมินเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการฯ

1.5 ให้คณะกรรมการชุดนี้สอบทานตามองค์ประกอบที่ 1 และตรวจประเมินในส่วนที่ดำเนินการตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร

****หมายเหตุ**หากต้องการให้ สกอ. เผยแพร่หลักสูตรให้ดำเนินการตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

2. กลุ่มหลักสูตรที่**ไม่มี**กำหนดตรวจประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร ในรอบปีการศึกษา (ในกรณีที่ตั้งสถาบันไม่มีระบบสอบทานหรือ Monitoring system สำหรับหลักสูตรที่ยังไม่ถึงรอบการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร)

2.1 คณะกรรมการประเมินประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 2 คน

2.2 ประธาน (Lead assessor) เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่อยู่นอกสังกัด คณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมินส่วนผู้ประเมินอีก 1 คน เป็นผู้ประเมินจากภายใน คณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมินแต่ต่างหลักสูตร

2.3 ผู้ประเมินทุกคนต้องเป็นหรือเคยเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตร

2.4 คณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมินเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการฯ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติโดยรวมของกรรมการแต่ละคน เช่น ความรู้ความเชี่ยวชาญประสบการณ์ในการตรวจฯ เป็นต้น

2.5 ให้คณะกรรมการชุดนี้ตรวจประเมินหลักสูตรตามองค์ประกอบที่ 1 โดย คณะกรรมการ 1 ชุด อาจประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรหากเป็นหลักสูตรในสาขาวิชาเดียวกัน เช่นหลักสูตรสาขาวิชาเดียวกัน ทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ: หากสถาบันมีกลไกกำกับดูแลการดำเนินงานตามองค์ประกอบที่ 1 ซึ่งจะเป็นความรับผิดชอบในระดับสถาบันหนึ่ง ๆ คณะกรรมการประเมินทำหน้าที่ประเมินตามแนวทาง AUN-QA เท่านั้น ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

รายงานการประเมินตนเอง

1. ทุกหลักสูตรรายงานองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานของปีการศึกษา ที่ตรวจประเมินและจัดส่งให้กรรมการประเมินก่อนกำหนดการประเมิน อย่างน้อย 15 วัน

2. สำหรับหลักสูตร**ที่มี**กำหนดตรวจประเมิน AUN-QA ระดับหลักสูตรให้รายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรโดยใช้ข้อมูลอย่างน้อย 3 ปีย้อนหลัง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาอย่างน้อย 3 รุ่น และจัดส่งให้กรรมการประเมินก่อนกำหนดตรวจอย่างน้อย 15 วัน

3. สำหรับหลักสูตร**ที่ไม่มี**กำหนดตรวจประเมินและ**ไม่เคย**เข้ารับการตรวจประเมิน AUN-QA ระดับหลักสูตรให้รายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA โดยรายงานข้อมูลเท่าที่ได้ดำเนินการตามเกณฑ์และสรุปเป็น Program profile เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของหลักสูตรสู่สาธารณะ

4. สำหรับหลักสูตร**ที่ไม่มี**กำหนดตรวจประเมิน AUN-QA ระดับหลักสูตรแต่**เคย**เข้ารับการตรวจประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA มาก่อนให้ปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะเมื่อครั้งรับการประเมินและปรับปรุงรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA และปรับ Program profile ให้ทันสมัยเพื่อเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของหลักสูตรสู่สาธารณะ

5. เอกสารรายงานและหลักฐานประกอบอาจอยู่ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

สำหรับหลักสูตร**ที่มี**กำหนดตรวจประเมิน AUN-QA ระดับหลักสูตรให้ดำเนินการตามรูปแบบของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (ภาคภาษาอังกฤษ) โดยใช้เวลา 2 วันครึ่งประกอบด้วย

1. พิธีเปิด (Opening meeting)
2. การนำเสนอผลการดำเนินงานของหลักสูตร
3. การตรวจเอกสาร
4. การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารคณาจารย์บุคลากร

สายสนับสนุนนิสิต/ นักศึกษาศิษย์เก่าและผู้ใช้บัณฑิต

5. การเยี่ยมชมสถานที่

6. การนำเสนอสรุปผลการตรวจเบื้องต้นด้วยวาจาที่เน้นการเสนอจุดแข็ง

และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของหลักสูตร (Closing meeting)

สำหรับหลักสูตรที่ไม่มีกำหนดตรวจ AUN-QA ระดับหลักสูตรจะรับการตรวจประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานซึ่งเป็นการตรวจประเมินเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Desktop assessment) เท่านั้นไม่มีการเข้าเยี่ยมชมพื้นที่ (Site visit)

รายงานผลการตรวจประเมิน

ให้หลักสูตรที่ “ผ่าน” การประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานรายงานวันที่คณะกรรมการประเมินฯ แจ้งผลการประเมินและรายงานคณะกรรมการประเมินฯ เผยแพร่สู่สาธารณะ

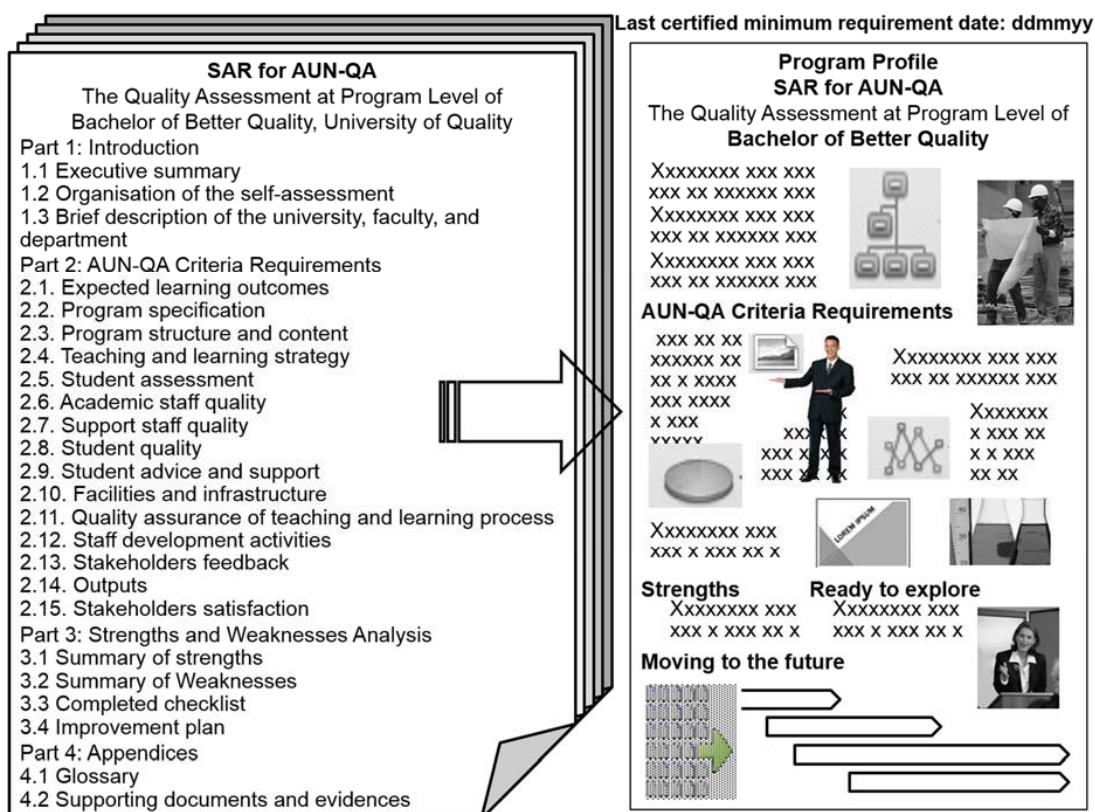
สำหรับหลักสูตรที่ได้รับการประเมิน AUN-QA ระดับหลักสูตรในรอบปีการศึกษา ให้รายงานผลการประเมินตามรูปแบบของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (ภาคภาษาอังกฤษ) โดยมีการเสนอจุดแข็งและข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนาของหลักสูตรรวมทั้งคะแนนการประเมินทั้งในภาพรวมและเฉพาะแต่ละเกณฑ์ ทั้งเกณฑ์หลักและเกณฑ์ย่อย ทั้งนี้ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 1 เดือน หลังสิ้นสุดการตรวจฯ

การส่งรายงานการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ทุกหลักสูตรรายงานผลตามองค์ประกอบที่ 1 และส่งรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรพร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐาน (CDS) ผ่านระบบ CHE-QA Online

การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะ

นำเสนอโปรไฟล์ของหลักสูตร (Program profile) ที่แสดงสาระสำคัญจากรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรเพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ในเว็บไซต์ของภาควิชาหรือคณะ โดยระบุวันที่ล่าสุดที่หลักสูตร “ผ่าน” การประเมินผลตามองค์ประกอบที่ 1 กำกับมาตรฐาน

ภาพที่ 2-5 การเผยแพร่สาระสำคัญของมาตรฐานโดยใช้ Program profile จากรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร Version 2.0 (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558, หน้า 13)

การตรวจประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่มีการจัดการเรียนการสอน (CUPT Indicators)

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

1. ทุกปี
2. ควรดำเนินการตรวจประเมินและมีผลการตรวจอย่างน้อย 1 เดือน ก่อนการตรวจระดับสถาบัน

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

1. คณะกรรมการประเมินประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ประธาน 1 คน กรรมการอย่างน้อย 2 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยมีจำนวนผู้ประเมินที่มาจากภายนอกคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าอย่างน้อย ร้อยละ 50

2. ประธานและกรรมการประเมินทุกคนเป็นผู้ประเมินที่ขึ้นบัญชี ผู้ประเมินระบบ CUPT QA ของ ทปอ./ ทอมก หรือเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรที่ ทปอ. เห็นชอบและมีประสบการณ์ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาด้วยระบบเดิมของ สกอ. หรือ สมศ. หรือระบบอื่น ๆ มาก่อน

3. ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่ดำรงตำแหน่งรองคณบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ทั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งในอดีตและผู้ที่ยังดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน

4. คณะที่รับการประเมินเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ

รายงานการประเมินตนเอง

1. จัดทำรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์การประกันคุณภาพของ CUPT Indicators ระดับคณะ

2. จัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่คณะกรรมการประเมิน ภายใน 15 วันก่อนการตรวจฯ

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 2 วันประกอบด้วย

1. พิธีเปิด (Opening meeting)
2. การนำเสนอผลการดำเนินงานของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
3. การตรวจเอกสาร
4. การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
5. การเยี่ยมชมสถานที่
6. การนำเสนอสรุปผลการตรวจเบื้องต้นด้วยวาจาที่เน้นการเสนอจุดแข็ง

และข้อเสนอแนะตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนา หรืออาจรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า (Closing meeting)

รายงานผลการตรวจประเมิน

มีการเสนอจุดแข็งและข้อเสนอแนะเพื่อตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนาของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าหรืออาจรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดี รวมทั้งคะแนนการประเมินของแต่ละตัวบ่งชี้ ตลอดจนควรสรุปให้เห็นภาพรวมของคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าจุดเน้นของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประสิทธิภาพของการดำเนินงานในคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าผลลัพธ์ของผลผลิต

ต่าง ๆ ตามพันธกิจของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ทั้งนี้ ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันหลังสิ้นสุดการตรวจฯ

การส่งรายงานผลการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐาน (CDS) ผ่านระบบ CHE-QA Online ภายในระยะเวลาที่ สกอ. กำหนด

การตรวจประเมินระดับสถาบัน (CUPT Indicators)

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

1. ทุกปี

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

1. คณะกรรมการประเมินประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 5 คน ประกอบด้วยประธาน 1 คน กรรมการอย่างน้อย 4 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบันโดยมีจำนวนผู้ประเมินที่มาจากภายนอกสถาบันอย่างน้อย ร้อยละ 50

2. ประธานและกรรมการประเมินทุกคนเป็นผู้ประเมินที่ขึ้นบัญชีผู้ประเมินระบบ CUPT QA ของ ทปอ./ ทอมก หรือเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรที่ ทปอ. เห็นชอบและมีประสบการณ์ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาด้วยระบบเดิมของ สกอ. หรือ สมศ. หรือระบบอื่น ๆ ในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไปมาก่อน

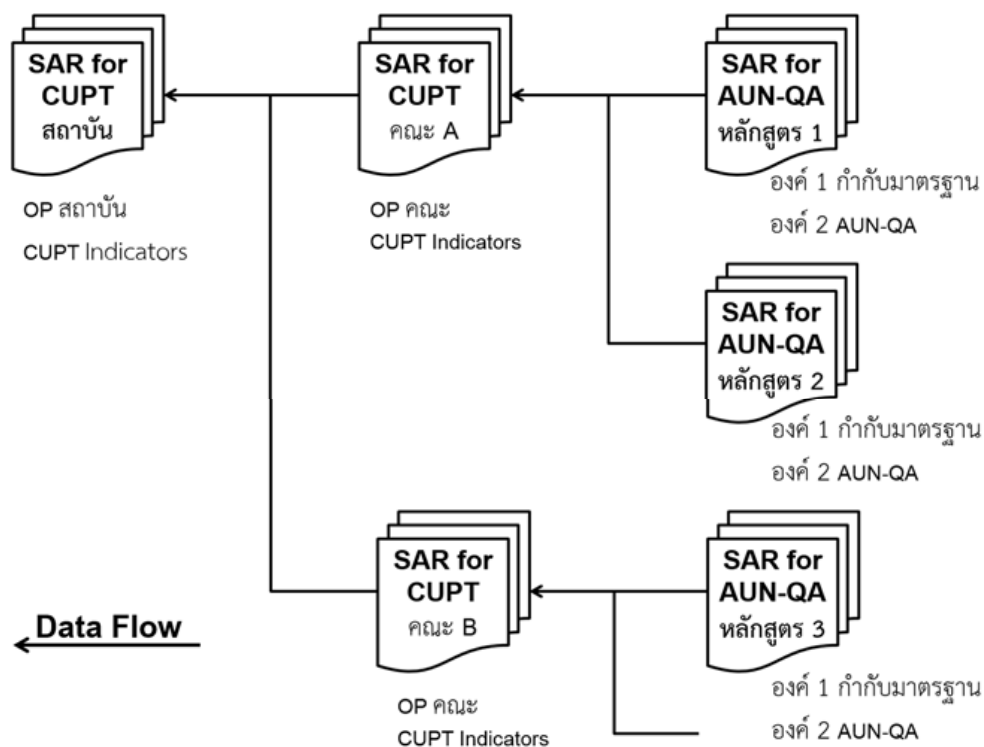
3. ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีขึ้นไปทั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งในอดีตและผู้ที่ยังดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน

4. สถาบันที่รับการประเมินเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการฯ

รายงานการประเมินตนเอง

1. จัดทำรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์การประกันคุณภาพของ CUPT Indicators ระดับสถาบัน

2. จัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่คณะกรรมการประเมินภายใน 15 วันก่อนการตรวจฯ

ภาพที่ 2-6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ/ สถาบัน

กับข้อมูลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558, หน้า 15)

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน ประกอบด้วย

1. พิธีเปิด (Opening meeting)
2. การนำเสนอผลการดำเนินงานของสถาบัน
3. การตรวจเอกสาร
4. การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
5. การเยี่ยมชมสถานที่
6. การนำเสนอสรุปผลการตรวจเบื้องต้นด้วยวาจาที่เน้นการเสนอจุดแข็ง

และข้อเสนอแนะตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้ที่เหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนา หรืออาจรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีของสถาบัน (Closing meeting)

รายงานผลการตรวจประเมิน

มีการเสนอจุดแข็งและข้อเสนอแนะตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนาของสถาบันหรืออาจรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีรวมทั้งคะแนนการประเมินของแต่ละตัวบ่งชี้ ตลอดจนควรสรุปให้เห็นภาพรวมของสถาบันจุดเน้นของสถาบันประสิทธิภาพของการดำเนินงานในคณะและสถาบันผลลัพธ์ของผลผลิตต่าง ๆ ตามพันธกิจของสถาบัน ทั้งนี้ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หลังสิ้นสุดการตรวจฯ

ทั้งนี้หากสถาบันจำเป็นต้องใช้คะแนนการประเมินภาพรวมเพื่อแจ้งต่อ ก.พ.ร. (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ) ให้คณะกรรมการประเมินสรุปคะแนนภาพรวมของสถาบันเพื่อใช้ในการรายงานต่อไป

การส่งรายงานผลการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐาน (CDS) ผ่านระบบ CHE-QA Online ภายในระยะเวลาที่สกอ. กำหนด (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559, หน้า 9-15)

แนวทางการประกันคุณภาพสำหรับระดับหลักสูตร

การประกันคุณภาพระดับหลักสูตรประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานของการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติที่สถาบันจะดำเนินการด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นประจำเพื่อให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการตามการประกันคุณภาพขั้นต้นและจะนำข้อมูลจากการประกันคุณภาพหลักสูตรนี้มาเสนอในเว็บของตนเองเป็นการเผยแพร่สาธารณะ เพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมในการตรวจสอบข้อมูลการประกันคุณภาพหลักสูตรของตน/ สถาบันรวมทั้งสกอ. สามารถสอบถามข้อมูลได้ตลอดเวลา เมื่อมีประเด็นที่ต้องพิจารณาโดยการประเมินการดำเนินการตามองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานจะดำเนินการเป็นประจำทุกปีและนำผลการประเมินไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินระดับคณะ/ สถาบัน

2. องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรเพื่อการพัฒนา จะดำเนินการด้วยการใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตรหรือเกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรขององค์กรระดับสากลที่เป็นที่ยอมรับระดับชาติหรือนานาชาติ เช่น เกณฑ์ของสภาวิชาชีพ, ABET, AACSB เป็นต้น โดยให้ดำเนินการประเมินองค์ประกอบเพื่อการพัฒนาตามรอบของระบบสากลที่ได้เลือกใช้แต่ดำเนินการตามเกณฑ์ที่เลือกใช้อย่างต่อเนื่อง เช่น AUN-QA มีรอบประเมิน 5 ปี ดังนั้น หลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ AUN-QA

จะถูกประเมินตามรูปแบบ AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปีและดำเนินการตามที่เกณฑ์ กำหนดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งนี้การประเมิน AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งใน 5 ปีนั้น ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับวงรอบของการปรับหลักสูตร

การประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตรจะดำเนินการ โดยขอความช่วยเหลือสนับสนุนคู่มือ AUN-QA ระดับหลักสูตรจากสำนักงานเลขาธิการของ AUN การเลือกดำเนินงานตามแนว AUN-QA ระดับหลักสูตรหรือเกณฑ์สากลอื่น ๆ ในองค์ประกอบเพื่อ การพัฒนานี้เป็นไปเพื่อเตรียมความพร้อมของหลักสูตรให้สามารถได้รับการรับรองในระดับสากล ตามมาตรฐานของ AUN-QA หรือเกณฑ์สากลอื่น ๆ รองรับการเปิดเสรีของ ASEAN 2015 และในระดับโลกอีกทั้งเป็นการสนับสนุนให้เกิด Mobility ในภาคการศึกษา

โดยการดำเนินการการประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับ หลักสูตรนี้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศ สมศ. และสกอ. ที่ต้องการผลักดันให้หลักสูตร การศึกษาของภาษาไทยมีพัฒนาการมาตรฐานคุณภาพในระดับสากล ซึ่งจะสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของภาคการศึกษาไทยในตลาดโลก

ตารางที่ 2-1 องค์ประกอบและเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร CUPT QA

(คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559)

องค์ประกอบประกัน คุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การกำกับมาตรฐานตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร
2. การพัฒนาคุณภาพหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร	AUN1 Expected learning outcomes (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง) AUN2 Program specification (รายละเอียดของหลักสูตร) AUN3 Programme structure and content (โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร) AUN4 Teaching and learning approach (การสอนและการเรียนรู้วิธีการ)

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

องค์ประกอบการประกัน คุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์
	AUN5 Student assessment (การประเมินผู้เรียน)
	AUN6 Academic staff quality (คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ)
	AUN7 Support staff quality (คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน)
	AUN8 Student quality and support (คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน)
	AUN9 Facilities and infrastructure (สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ)
	AUN10 Quality enhancement (การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา)
	AUN11 Output (ผลผลิต)

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอ นโยบายแผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนา คุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ พ.ศ. 2558 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 โดยอนุโลมให้ใช้ประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 ในการแจ้งให้

สกอ. รับทราบจนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการ และวิชาชีพโดยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะ และมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงล้วนใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร และดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐานจะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว สำหรับหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 จะใช้เกณฑ์กำกับมาตรฐาน 11 ข้อ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้ ทั้งนี้ สำหรับหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 จะพิจารณาการกำกับมาตรฐานใน 11 ข้อเช่นกันแต่ใช้รายละเอียด ตามที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 เป็นเกณฑ์แทน

ตารางที่ 2-2 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559)

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1หลักสูตร ไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	บันทึกข้อความที่ศร0506(2)/ว 569 ลงวันที่ 18 เม.ย. 2549 กำหนดว่า -อาจารย์ประจำสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ได้อีก 1หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว -อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีก 1 หลักสูตร บันทึกข้อความที่ศร0506(4)/ว254 ลงวันที่ 11 มี.ค. 2557 กำหนดว่า -กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่กำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คนให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตรโดยมีคุณสมบัติครบคลุมแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างน้อย 2 คน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอน	
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอนและ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอนและ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	หลักสูตรปริญญาโทตามบันทึกข้อความที่ ศธ0504(4)/ว867 กำหนดให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้แม้จะยังไม่มียุทธศาสตร์หลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ภายในระยะเวลา 2 ปีนับจากวันที่เริ่มสอนจะต้องมีผลงานวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกและเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
5. คุณสมบัติของอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระ		1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กันและ	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กันและ	- การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุ งานหรือลาออกจากราชการดังนี้ 1) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มี คุณสมบัติตามเกณฑ์ซึ่งเกษียณอายุงาน หรือลาออกจากราชการกลับเข้ามา ทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้โดย ใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ให้ค่าตอบแทนเป็นราย เดือนและมีการกำหนดภาระงานไว้อย่าง ชัดเจนอาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติ หน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์และอาจารย์ ผู้สอนได้ 2) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจนนักศึกษา สำเร็จการศึกษาหากนักศึกษาได้รับ อนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อน การเกษียณอายุ
		2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
6. คุณสมบัติของอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	<p>1. เป็นอาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กันและ</p> <p>2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา</p>	<p>1. เป็นอาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กันและ</p> <p>2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา</p>	<p>1. เป็นอาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กันและ</p> <p>2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา</p>	<p>แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษาพ.ศ.2548 ข้อ 7.6</p> <p>ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะหมายถึงบุคลากรที่มี ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิด สอนเป็นอย่างดีซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่ อยู่ในสายวิชาการหรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกสถาบันโดยไม่ต้องพิจารณาด้าน คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลักต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบัน เท่านั้นส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอาจเป็น บุคลากรประจำในสถาบันหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกสถาบันที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆเป็นที่ ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวง หรือองการวิชาชีพด้านนั้นเทียบได้ไม่ต่ำกว่า ระดับ 9ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพล เรือนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด</p>

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ ผู้สอนที่ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอกหรือไม่ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชาที่เปิด สอนสถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้ง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไปโดยความเห็นชอบของสภา สถาบันอุดมศึกษาและต้องแจ้ง คณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย
7. คุณสมบัติของอาจารย์ ผู้สอบวิทยานิพนธ์		1. อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำ กว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชา นั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญา เอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารอง ศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน ของผู้สำเร็จการศึกษา		(เฉพาะแผนกเท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็ม ในการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) หรือวารสารหรือ สิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบ เอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มี กรรมการภายนอกมาร่วมกันกรอง (Peer review) ซึ่งอยู่ในรูปแบบ เอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร สามารถทดแทนแทนการตีพิมพ์ใน วารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้ โดยพิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรไม่ใช่ปีที่ขอจด
9. ภาระงานอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษา		วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ 1 คนต่อนักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้ เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำ วิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับ นักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน	- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษาพ.ศ.2548 ข้อ 10 กำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คนให้เป็นอาจารย์ที่ ปรึกษาได้ไม่เกิน 5 คนหากหลักสูตรใดมี อาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแล นักศึกษาได้มากกว่า 5 คนให้อยู่ในดุลย พินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้นแต่ทั้งนี้ต้อง ไม่เกิน 10 คนเพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มี ศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้านทุนวิจัย และเครื่องมือวิจัยรวมทั้งผู้ที่ดำเนิน โครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่อง ในการผลิตผลงาน

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	หมายเหตุ
10. อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และ การค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัย อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ		มีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	มีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	
11. การปรับปรุงหลักสูตร ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดย สภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลัก สูตร 6 ปีประกาศใช้ในปีที่ 8)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ ให้ความเห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/ สถาบันเพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ ให้ความเห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/ สถาบันเพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 กำหนดได้เป็น “เป็นไปตามเกณฑ์” และ “ไม่เป็นไปตามเกณฑ์” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งจะมีผลเป็น “ไม่เป็นไปตามเกณฑ์” ทั้งนี้ให้ดำเนินการประกันคุณภาพตามองค์ประกอบที่ 2 AUN-QA ไม่ว่าผลการประเมินองค์ 1 จะเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่เป็นไปตามเกณฑ์ และให้รายงานผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 พร้อมเหตุผลและการดำเนินการแก้ไขในกรณีพบว่าผลการประเมินองค์ 1 ของหลักสูตรนั้น ๆ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ประกอบผลการประเมิน

องค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร

ระบบการประกันคุณภาพ CUPT QA ในระดับหลักสูตรจะใช้เกณฑ์จาก Guide to AUN Actual Quality Assessment at Programme Level, Version 3.0 เป็นเกณฑ์ในองค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรเป็นเกณฑ์ที่เน้นผลการเรียนรู้ (Outcome-based) เกณฑ์นี้เป็นเกณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยในปลายปี ค.ศ. 2015 ทาง AUN ได้ออกเกณฑ์ชุดใหม่ Version 3.0 ซึ่งปรับจากเกณฑ์เดิมใน Version 2.0 จำนวน 15 เกณฑ์ เหลือ 11 เกณฑ์ โดยยังคงสาระสำคัญเดิมในการประกันคุณภาพหลักสูตรที่ใช้เพื่อการพัฒนา ดังนั้น หลักสูตรที่พัฒนา SAR โดยใช้เกณฑ์ของ Version 2.0 จะสามารถปรับเป็น SAR ตามเกณฑ์ได้ทันที ดังแสดงในตารางความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์ใน Version 2.0 ไปยัง Version 3.0 ดังนี้

ตารางที่ 2-3 แสดงความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์ AUN-QA Programme Level Version 2.0 และ 3.0 (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559)

AUN-QA Version 2.0	AUN-QA Version 3.0
1. Expected learning outcomes (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง)	1. Expected learning outcomes (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง)
2. Programmes pecification (ข้อกำหนดของหลักสูตร)	2. Programme specification (รายละเอียดของหลักสูตร)
3. Programme structure and content (โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร)	3. Programme structure and content (โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร)
4. Teaching and learning strategy (กลยุทธ์การเรียนและการสอน)	4. Teaching and learning approach (การสอนและการเรียนรู้วิธีการ)
5. Student assessment (การประเมินผู้เรียน)	5. Student assessment (การประเมินผู้เรียน)
6. Academic staff quality (คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ)	6. Academic staff quality (คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ)

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

AUN-QA Version 2.0	AUN-QA Version 3.0
7. Support staff quality (คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน)	7. Support staff quality (คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน)
8. Student quality (คุณภาพผู้เรียน)	8. Student quality and support (คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน)
9. Student advice and support (การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน)	
10. Facilities and infrastructure (สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน)	9. Facilities and infrastructure (สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ)
11. Quality assurance of teaching and learning process (การประกันคุณภาพกระบวนการเรียนการสอน)	10. Quality enhancement (การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา)
12. Staff development activities (การพัฒนาบุคลากร)	6. Academic staff quality (คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ) 7. Support staff quality (คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน)
13. Stakeholders feedback (ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	10. Quality enhancement (การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา)
14. Output (ผลผลิต)	11. Output (ผลผลิต)
15. Stakeholders satisfaction (ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	

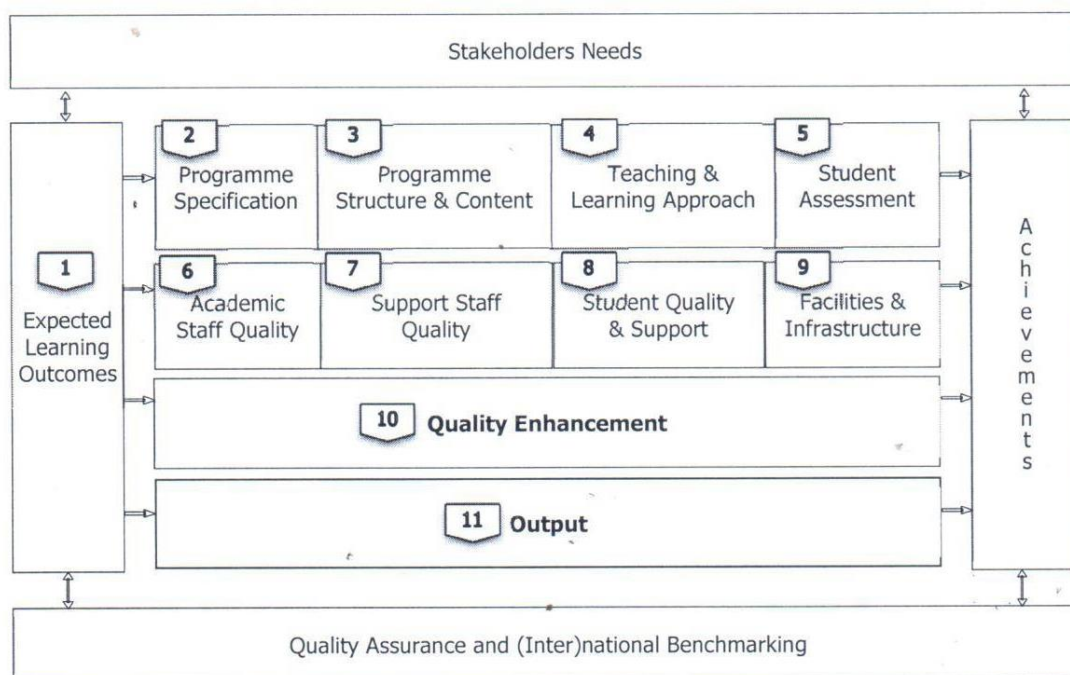
แนวคิดการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA

เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรเป็นเกณฑ์ที่เน้นผลการเรียนรู้คาดหวัง (Expected Learning Outcome หรือ ELO) ที่พัฒนาขึ้นจากความจำเป็น (Needs) ต่าง ๆ ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ของหลักสูตรและข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เช่น ข้อกำหนดมาตรฐานหลักสูตร/ มาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา หรือข้อกำหนดจากสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องดังนี้

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร ได้แก่

1. ผู้เรียนนิสิตนักศึกษา
2. คณาจารย์นักวิจัย
3. บุคลากรสายสนับสนุน
4. ผู้บริหาร
5. บัณฑิตศิษย์เก่า
6. ผู้ประกอบการผู้ว่าจ้างบัณฑิต

ในการประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทาง AUN-QA ดำเนินการโดยนำ ELO ที่พัฒนาขึ้นมาเป็นเป้าหมายหลักของการดำเนินการในหลักสูตรโดยถ่ายทอด ELO ลงในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้บัณฑิตที่จบจากหลักสูตรมี ELO หรือผลการเรียนรู้คาดหวังที่ได้กำหนดไว้เกณฑ์จะกำหนดให้ถ่ายทอด ELO ลงในข้อกำหนดหลักสูตร (Program specification) และโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme structure and content) รวมถึงใช้ ELO ในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอน (Teaching and learning approach) และวิธีการวัดผล (Student assessment) ที่สามารถวัดว่าผู้เรียนได้มี ELO ที่กำหนดหรือไม่ โดยรวมคือเพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตรมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ (Graduate attributes) ตามผลการเรียนรู้คาดหวังรวมของหลักสูตร (Programme outcomes) หรือคุณสมบัติของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตร

ภาพที่ 2-7 โมเดลเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร AUN-QA Version 3.0

การบริหารจัดการคณาจารย์ (Academic staff) และบุคลากรสายสนับสนุน (Support staff) นิสิตนักศึกษาและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ ของหลักสูตร (Student quality & supports and facilities & infrastrucur) ล้วนแล้วแต่เป็นการดำเนินการสำคัญที่ส่งผลถึงการประกันคุณภาพหลักสูตรและการพัฒนาให้คุณภาพของการดำเนินการในหลักสูตรดียิ่งขึ้น (Quality enhancement) และตรวจสอบผลลัพธ์ (Output) ของหลักสูตรเป็นกระบวนการที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร

ระดับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA

เพื่อให้หลักสูตรรับรู้ถึงระดับคุณภาพของหลักสูตรในแต่ละเกณฑ์และสามารถปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการในหลักสูตรได้อย่างต่อเนื่อง การประเมินหลักสูตรจะใช้เกณฑ์ 7 ระดับดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2-4 เกณฑ์การประเมิน 7 ระดับของ AUN QA (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560, 2559)

Rating	Description
1	<p>Absolutely Inadequate</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is not implemented. There are no plans, documents, evidences or results available. Immediate improvement must be made.</p> <p>ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด</p>
2	<p>Inadequate and Improvement is Necessary</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is still at its planning stage or is inadequate where improvement is necessary. There is little document or evidence available. Performance of the QA practice shows little or poor results.</p> <p>มีผลการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบ แต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ ไม่มีการวิเคราะห์)</p>
3	<p>Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is defined and implemented but minor improvement is needed to fully meet them. Documents are available but no clear evidence to support that they have been fully used. Performance of the QA practice shows inconsistent or some results</p> <p>มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบสามารถ/ มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงาน เทียบกับเป้าหมายมีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบสามารถ/ มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย</p>
4	<p>Adequate as Expected</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is adequate and evidences support that it has been fully implemented. Performance of the QA practice shows consistent results as expected.</p> <p>ผลการดำเนินงานของระบบดีทำให้เกิดผลเป็นไป/ ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด</p>

ตารางที่ 2-4 (ต่อ)

Rating	Description
5	<p>Better Than Adequate</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is better than adequate. Evidences support that it has been efficiently implemented. Performance of the QA practice shows good results and positive improvement trend.</p> <p>มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดส่งผลให้เกิดการพัฒนาระบบ</p>
6	<p>Example of Best Practices</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is considered to be example of best practices in the field. Evidences support that it has been effectively implemented. Performance of QA practice shows very good results and positive improvement trend.</p> <p>มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่แข่งในระดับชั้นนำของประเทศ</p> <p>มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่แข่ง (คู่แข่งชั้นนำระดับประเทศ)</p>
7	<p>Excellent (Example of World-class or Leading Practices)</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is considered to be excellent or example of world-class practices in the field. Evidences support that it has been innovatively implemented. Performance of the QA practice shows excellent results and outstanding improvement trends.</p>

แนวทางการประเมินระดับคะแนน

“ความหมาย” ของระดับคะแนน 1-4 ข้างต้น เป็นการแสดงถึงระดับคุณภาพของการดำเนินการ (QA Practice) ตามเกณฑ์หรือสถานการณ์การดำเนินการในหลักสูตรว่าได้ดำเนินการถึงในระดับใดตั้งแต่ระดับ**ไม่เพียงพออย่างยิ่ง** (ระดับ 1) หรือยังไม่ได้ดำเนินการตามที่เกณฑ์กำหนดไม่มีแผนงานไม่มีหลักฐานว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์จนถึง**เพียงพอตามความคาดหวัง** (ระดับ 4) หรือมีหลักฐานว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์อย่างเป็นระบบและมีแนวโน้มผลการดำเนินการที่สม่ำเสมอตามคาดหวัง

ทั้งนี้ในการประเมินจะเป็นการตรวจหาหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระดับการดำเนินการต่าง ๆ โดยจะไม่ใช้การตรวจเอกสารทุกชิ้นที่เกี่ยวข้องแต่เป็นการสุ่มตรวจเอกสารสำคัญ และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อยืนยันการดำเนินการตามเกณฑ์

ส่วนระดับ 5-7 เป็นการบ่งชี้ถึงการดำเนินการที่เหนือกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพมีผลลัพธ์การดำเนินการที่ดี และมีแนวโน้มผลการดำเนินการในเชิงบวก (ระดับ 5) จนได้รับการยอมรับจากผู้อื่นว่าเป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (ระดับ 6) หรือเป็นแนวปฏิบัติชั้นนำหรือดีเยี่ยมมีการดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีนวัตกรรมมีผลลัพธ์ที่โดดเด่นในระดับโลก (ระดับ 7) ทั้งนี้ สามารถใช้ระดับคะแนนในการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร หรือในการประเมินสิ่งที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ (Quality and improvement activities)

แนวทางการประกันคุณภาพสำหรับระดับคณะและสถาบัน

ในการประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับคณะและสถาบันอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ต้องการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดคุณภาพการศึกษาตามบริบทของสถาบัน โดยที่คำนึงถึงความต้องการของสังคมและประเทศการประกันคุณภาพระดับคณะและสถาบันตามแนวทาง CUPT QA จึงมีดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบรายงานประกันคุณภาพระดับคณะและสถาบัน

1.1 โครงร่างองค์กร (Organizational Profile, OP) เป็นบริบทของคณะ/ สถาบัน เพื่อให้ทั้งผู้บริหารบุคลากรและผู้ตรวจประเมินมีความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับบริบทที่สำคัญของคณะ/ สถาบันรวมทั้งเอกลักษณ์ของคณะ/ สถาบันและอัตลักษณ์ของนิสิต/ นักศึกษาที่กำหนดไว้เพื่อเป็นหลักในการดำเนินการซึ่งสามารถสะท้อนได้ในตัวบ่งชี้หลักและเพื่อเป็นหลักในการคัดเลือกตัวบ่งชี้ตามบริบทของสถาบัน (Selective indicator)

1.2 ตัวบ่งชี้หลัก (Core indicators) ของระดับคณะและสถาบันมุ่งเน้นบูรณาการของตัววัดของ สมศ. สกอ. AUN-QA, EdPEx และ Internationalization indicators โดยทำให้วิธีการวัดเป็นไปในแบบเดียวกันเพื่อลดความสับสนในการทำงานและเป็นวิธีการวัดที่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของคณะ/ สถาบันสำหรับตัวบ่งชี้หลักในคู่มือฉบับนี้ มีจำนวน 13 ตัวบ่งชี้หลักที่พัฒนามาจากตัวบ่งชี้ระดับคณะ/ สถาบันของคู่มือฉบับปีการศึกษา 2557

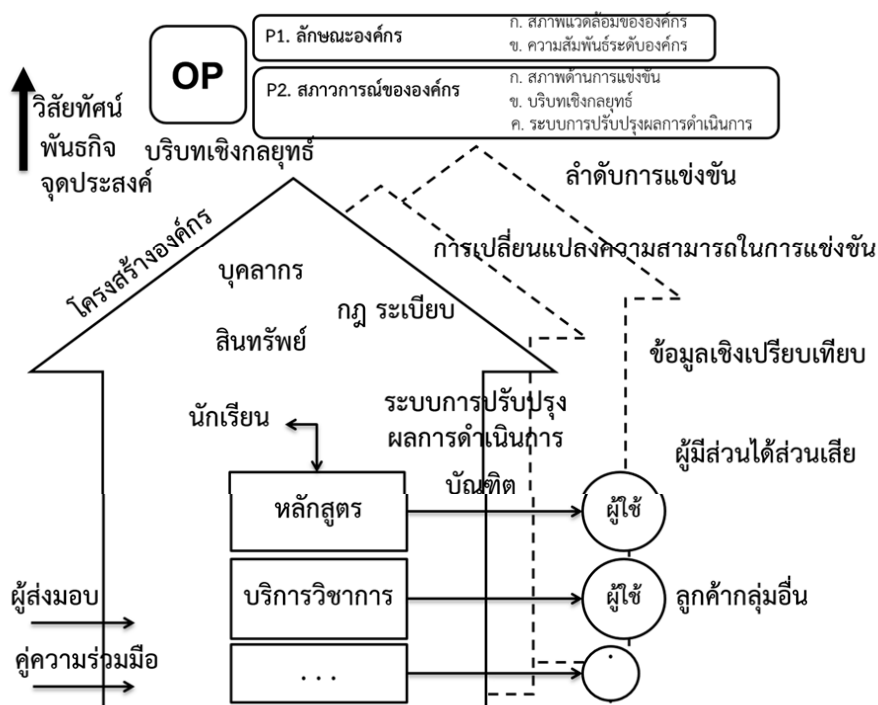
1.3 ตัวบ่งชี้เลือก (Selective indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่สถาบันเลือกดำเนินการเพิ่มเติมตามบริบทของสถาบัน โดยให้สถาบันกำหนดและดำเนินการเองตามความสำคัญหรือความท้าทายต่อสถาบันนั้น ๆ ทั้งนี้ตัวบ่งชี้เลือกในคู่มือฉบับนี้มี จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ โดยเป็นตัวบ่งชี้ที่พัฒนาต่อเนืองมาจากตัวบ่งชี้เลือกของสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่เลือกใช้ร่วมกันในปีการศึกษา 2557 ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยที่ใช้ระบบ CUPT QA สามารถใช้ตัวบ่งชี้เลือกในคู่มือหรือกำหนดตัวบ่งชี้เลือกขึ้นเองตามบริบทของมหาวิทยาลัยและประกาศใช้ตัวบ่งชี้เลือกตามบริบทอย่างเป็นทางการตามขั้นตอนของแต่ละมหาวิทยาลัย

2. การแสดงตัวบ่งชี้ขึ้นจะต้องอธิบายถึง ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับ OP ตามบริบทคณะ/ สถาบันเพื่อให้เห็นการใช้ตัวบ่งชี้เหล่านี้ตอบคำถามเชิงคุณภาพตามบริบทนโยบายวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของแต่ละคณะ/ สถาบันถึงแม้ว่าการประเมินในหลายตัวบ่งชี้ปัจจุบันจะยังมีเกณฑ์ที่ไม่เอื้อหรือไม่สามารถสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของการพัฒนา (Improvement trends) ของคณะ/ สถาบันนั้นเทียบกับตัวเองหรือกับคู่แข่งเปรียบเทียบได้อย่างชัดเจน แต่ควรแสดงความเห็นของแนวโน้มของการพัฒนาที่พบไว้ในรายงานเพื่อใช้เป็นรากฐานของการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพไปสู่ระบบที่คณะ/ สถาบันมีแนวความคิดของการพัฒนาคุณภาพด้วยตนเองโดยไม่ต้องรอให้หน่วยงานภายนอกกำหนดตัวบ่งชี้คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA |4 มีนาคม 2559 คุณภาพและระดับคุณภาพที่ต้องการ ซึ่งจะเป็นแนวทางทำให้เกิดระบบบริหารคุณภาพของคณะ/ สถาบันที่มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน

3. การประเมินจะใช้เกณฑ์การให้คะแนน 1-7 สำหรับทุกตัว โดยสรุปผลการพิจารณาตามการลงความเห็นชอบของคณะกรรมการ (Consensus) พร้อมข้อเสนอแนะเพื่อคณะ/ สถาบันได้ทราบระดับหรือสถานะภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นอยู่ของสถาบัน และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการดำเนินการในระดับที่สูงขึ้น

4. การระบุแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) ให้คณะกรรมการประเมินเป็นผู้พิจารณาให้ข้อเสนอแนะการเสนอแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศสามารถระบุเป็นแต่ละด้าน (Criteria) หรือในภาพรวมของคณะ/ สถาบันก็ได้

5. การดำเนินการตามข้อเสนอแนวคิดนี้เป็นการบูรณาการเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับคณะและสถาบันของ สมศ. และ สกอ. เข้าด้วยกันแล้ว ดังนั้น เกณฑ์นี้จึงเป็นเกณฑ์ประกันคุณภาพระดับคณะ/ สถาบันชุดเดียวกันทั้งภายในและภายนอก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาไปสู่เกณฑ์คุณภาพของแต่ละสถาบันการศึกษาที่เป็นที่ยอมรับและเป็นเกณฑ์ในระดับสากล เช่น EdPEX เป็นต้น

ภาพที่ 2-8 องค์ประกอบของโครงสร้างองค์กร (Organizational Profile: OP) (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557, 2558, หน้า 71)

องค์ประกอบและเกณฑ์การประกันคุณภาพสำหรับระดับคณะและสถาบัน

องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพสำหรับระดับคณะและสถาบัน แบ่งออกเป็น

2 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

องค์ประกอบที่ 1 โครงร่างองค์กร (Organizational profile)

องค์ประกอบที่ 2 ตัวบ่งชี้ระดับคณะและสถาบัน (CUPT indicators) ประกอบไปด้วย ตัวบ่งชี้หลัก (Core indicators) และตัวบ่งชี้ตามบริบทของสถาบัน (Selective indicators)

การจัดทำโครงร่างองค์กรของคณะและสถาบันนั้นจะทำให้คณะและสถาบันได้เข้าใจถึงเป้าหมายการจัดการศึกษารวมถึงเข้าใจบริบทและสถานะขององค์กรสามารถกำหนดเป้าหมายการดำเนินการของตัวบ่งชี้ระดับคณะและสถาบันได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้สามารถควบคุมดูแลและบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามบริบทของสถาบันการศึกษาและนำไปสู่การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสามารถสร้างผลลัพธ์ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศและเป็นไปตามบริบทของแต่ละสถาบันการศึกษา

สำหรับตัวบ่งชี้ระดับคณะและสถาบัน (CUPT Indicators) แบ่งออกเป็นกลุ่มตัวบ่งชี้หลัก (Core Indicators) จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ (C.1 ถึง C.13) โดยสถาบันการศึกษาจะเลือกอาจเพิ่มตัวบ่งชี้เลือกที่เหมาะสมกับบริบทและเป้าหมายในการพัฒนาของสถาบันทั้งนี้คู่มือฯ ฉบับนี้ได้สรุปตัวบ่งชี้ตามบริบทของสถาบัน (Selective indicators) จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ จากตัวบ่งชี้เลือกในฉบับปีการศึกษา 2557

โดยเกณฑ์ในระดับคณะและสถาบันนี้จะครอบคลุมองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา 7 ด้าน ของสมศ. อันได้แก่ 1) คุณภาพศิษย์ 2) คุณภาพครู/ อาจารย์ 3) การบริหารและธรรมาภิบาลของสถานศึกษา 4) ความสัมพันธ์กับชุมชน/ สังคม 5) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 6) อัตลักษณ์และเอกลักษณ์และ 7) มาตรการส่งเสริมและควบคุมเกณฑ์ประกันคุณภาพตามประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ทั้ง 6 ด้าน อันได้แก่ 1) การกำกับมาตรฐาน 2) บัณฑิต 3) นักศึกษา 4) อาจารย์ 5) หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียนและ 6) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

CUPT Indicators แต่ละตัวบ่งชี้จะประกอบไปด้วยคำอธิบายตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตรเกณฑ์ระดับหลักสูตรและวิธีการประเมินคะแนนระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่เกี่ยวข้องของเกณฑ์และวิธีการประเมินระดับคณะและสถาบันและคำถามวินิจฉัย (Diagnostic questions) ที่ใช้เป็นแนวทางการตอบคำถามเพื่อเขียนรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

ตารางที่ 2-5 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ระดับคณะ/ สถาบันปีการศึกษา 2557 และ 2558

CUPT QA ระดับคณะและสถาบัน 2557	CUPT QA ระดับคณะและสถาบัน 2558
โครงสร้างองค์กร (Organization profile)	โครงสร้างองค์กร (Organization profile)
ตัวบ่งชี้ระดับคณะและสถาบัน (CUPT Indicators)	
C.1 อัตราการสำเร็จการศึกษาของนิสิตนักศึกษา	C.1 อัตราการสำเร็จการศึกษาของนิสิตนักศึกษา
C.2 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	C.2 การได้งานทำของบัณฑิตหรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ
C.3 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	C.3 คุณภาพบัณฑิต

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

CUPT QA ระดับคณะและสถาบัน 2557	CUPT QA ระดับคณะและสถาบัน 2558
C.4 ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานตีพิมพ์ เผยแพร่	C.4 ผลงานของผู้เรียน
C.5 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก	C.5 คุณสมบัติของอาจารย์
C.6 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	
C.7 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ และนักวิจัย	C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ และนักวิจัย
C.8 อาจารย์ได้รับการพัฒนา	C.10 บุคลากรได้รับการพัฒนา
C.9 ร้อยละของหลักสูตรในคณะที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร	C.7 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร
C.10 บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหาร มหาวิทยาลัย	C.8 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
C.10.1 บทบาทและหน้าที่ของสภา มหาวิทยาลัย/ กรรมการประจำคณะ	C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ ของกรรมการประจำคณะ/ สภามหาวิทยาลัย
C.10.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของผู้บริหารสถาบัน	C.8.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของผู้บริหารคณะ/ ผู้บริหารสถาบัน
C.10.3 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ของคณบดี	
C.11 บุคลากรสายสนับสนุนได้รับการพัฒนา	C.10 บุคลากรได้รับการพัฒนา
C.12 ความพึงพอใจของนักศึกษา	C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
C.13 การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ และสถาบัน	C.12 การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ และสถาบัน
C.14 การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะ และวัฒนธรรม	C.13 การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะ และวัฒนธรรม

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

CUPT QA ระดับคณะและสถาบัน 2557	CUPT QA ระดับคณะและสถาบัน 2558
S.1 ระยะเวลาของการได้งานทำ	C.2 การได้งานทำของบัณฑิตหรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ
S.2 ความพึงพอใจของอาจารย์และบุคลากร	C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
S.3 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและศิษย์เก่า	C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
S.4 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	S.1 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
S.5 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	C.5 คุณสมบัติของอาจารย์
S.6 Student mobility	S.2 Student mobility
S.7 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ/ สถาบัน	C.9 ผลการบริหารและจัดการของผู้บริหารคณะ/ สถาบัน
S.8 Green University	S.3 Green University

การประเมินอภิमान

ความหมายของการประเมินอภิमान

การประเมินอภิमान หมายถึง การประเมินชั้นที่ 2 (Second order evaluations) หรือการประเมินของการประเมิน (Evaluation of evaluations) เป็นการประเมินกระบวนการและผลการประเมิน (Scriven, 1969, p. 36) หรือหมายถึงการกำหนดคุณค่า (Merit) และคุณประโยชน์ (Worth) ให้กับการประเมินนั่นเอง (Stufflebeam, 1981, p. 150) ความหมายข้างต้นนี้เป็นความหมายโดยทั่วไปของการประเมินอภิमान ต่อมาภายหลังความหมายของการประเมินอภิमान สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2001: 1981, pp. 185-186) นำไปขยายเป็นการให้ความหมายเชิงปฏิบัติการโดยอาศัยแนวความคิดมาตรฐานสำหรับนักประเมินที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

ร่วมกำหนดมาตรฐานสำหรับนักประเมิน (The Joint Committee on Standards Educational Evaluation) เป็นเกณฑ์ว่า หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศเชิงบรรยาย และเชิงตัดสินใจเกี่ยวกับการมีประโยชน์ (Utility) ความเป็นไปได้ (Feasibility) ความเหมาะสม (Propriety) และความแม่นยำถูกต้อง (Accuracy) ของการประเมินตลอดจนสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประเมินที่มีต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางการดำเนินงานประเมิน รวมทั้งชี้แนะจุดอ่อนและจุดแข็งของรายงานการประเมิน (รัตนะ บัณฑิต, 2555, หน้า 171-172)

พิชิต ฤทธิจรรยา (2555, หน้า 496) กล่าวว่า การประเมินอภิมานเป็นกระบวนการกำกับ ตรวจสอบและตัดสินใจคุณภาพของการประเมินเพื่อให้งานประเมินมีคุณค่า น่าเชื่อถือ และมีความมั่นใจในการนำสารสนเทศไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีทั้งการประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้าและการประเมินอภิมานเชิงสรุปผลรวม

Stufflebeam (2002 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2549) กล่าวว่า การประเมินอภิมาน หมายถึง กระบวนการบรรยาย การได้รับและประยุกต์ใช้ข้อมูลสารสนเทศเชิงบรรยายและข้อมูลสารสนเทศเชิงการตัดสินเกี่ยวกับอรรถประโยชน์ (Utility) ความเป็นไปได้ (Feasibility) ความเหมาะสม (Propriety) ความถูกต้องของการประเมิน (Accuracy) เพื่อชี้แนวทางการประเมิน และเพื่อรายงานจุดแข็ง จุดอ่อนของการประเมินต่อสาธารณชน

พิสนุ ฟองศรี (2551, หน้า 12) กล่าวว่า การประเมินอภิมาน (Meta evaluation) หมายถึง การประเมินผลของการประเมินอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิจารณาคุณภาพ โดยศึกษา ความถูกต้องและความเหมาะสมของการประเมิน

สุวิมล ตีรกานนท์ (2550, หน้า 10) กล่าวว่า การประเมินอภิมาน (Meta evaluation) หมายถึง การประเมินโครงการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการประเมินนิยามใช้ประเมิน การประเมินผลผลิต (Product evaluation) การประเมินผลสรุป (Summative evaluation) และการประเมินผลที่เกิดขึ้น (Outcome evaluation)

จากความหมายของการประเมินอภิมานดังกล่าวมา พอสรุปได้ว่าประเมินอภิมาน เป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของผลการประเมิน โดยอาศัยเกณฑ์ในการประเมินที่มีความครอบคลุมกระบวนการประเมิน เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของงานประเมินและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการประเมิน

จุดมุ่งหมายของการประเมินอภิमान

สมิธ (Smith, 1978 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545, หน้า 174) กล่าวว่า การประเมินอภิमानเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการควบคุมคุณภาพของการประเมิน อันอาจนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีและวิธีปฏิบัติทางการประเมิน การประเมินอภิमानอาจนำไปใช้โดยมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ คือ

1. ประเมินคุณภาพ ผลกระทบ หรือการใช้ผลการประเมิน
2. ตรวจสอบและรับรองรายงานการประเมิน
3. ควบคุม หรือสะท้อนคติในการประเมิน
4. ตีคุณค่าหรือประโยชน์ของวิธีการประเมินใหม่ ๆ

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1985, p. 151 อ้างถึงใน รัตนะ บัวสนธ์, 2550, หน้า 193-194) เสนอจุดมุ่งหมายของการประเมินอภิमानไว้ 2 ข้อ คือ

1. เพื่อชี้แนะแนวทางการประเมินที่อยู่ในระหว่างการประเมินสิ่งที่ได้รับการประเมิน
 2. เพื่อจะทำรายงานสู่สาธารณะเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของการประเมิน
- จากวัตถุประสงค์ทั้งสองประการที่กล่าวมานั้นก็จะสอดคล้องกับการดำเนินงานประเมินอภิमानที่แบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ การประเมินอภิमानเป็นระยะ (การประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้า) และการประเมินอภิमानแบบสรุปรวม ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไป

ประเภทของการประเมินอภิमान

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541, หน้า 84-85) ได้แบ่งการประเมินอภิमानออกเป็น 2 ประเภท กล่าวคือ การประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้า (Formative meta evaluation) และการประเมินอภิमानเชิงสรุปรวม (Summative meta evaluation) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้า (Formative meta evaluation)

การประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้าเป็นการประเมินงานที่มีลักษณะการใช้ การประเมินเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือ เป็นการวางแผนก่อนปฏิบัติการประเมิน การประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้าช่วยให้นักประเมินตัดสินใจเกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะประเมินอะไร นิยามปัญหาที่ประเมินกำหนดเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือลูกค้าของการประเมินทำวัตถุประสงค์ของการประเมินให้กระจ่าง กำหนดข้อสัญญา กำหนดข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการ กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูล และวิธีวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดตารางการประเมิน จัดหาทีมประเมิน กำหนดงบประมาณ เตรียมข้อสรุปและเสนอแนะ และเลือกรูปแบบและวิธีการรายงานผลการประเมิน โดยสัญลักษณ์การประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้า โดยสรุปแล้ว การประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้า หมายถึง การประเมินว่าแผนการประเมินและการดำเนินการประเมินเป็นไป

ตามแนวทางมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าปฏิบัติตามแนวทางก็จะได้ผลประเมินที่ถูกต้อง สมเหตุสมผล อีกทั้งเป็นการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาด โดยทั่วไปของการประเมินได้ ทั้งนี้ข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ คุณค่าสูงสุดของการประเมินจะมีค่ามากที่สุดเมื่อดำเนินการประเมินตามแนวทางมาตรฐานของการประเมินที่กำหนดและหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดในการประเมิน

2. การประเมินอภิमानเชิงสรุปรวม (Summative meta evaluation)

การประเมินอภิमानเชิงสรุปรวมนั้น ถือว่าเป็นบทบาทพื้นฐานของการประเมินอภิमान กล่าวคือเป็นการแสดงถึงคุณค่ารวมของการประเมิน เป็นบทบาทที่แสดงถึงความพร้อมที่จะให้ตรวจสอบได้ของนักประเมิน โดยการรายงานให้สาธารณะทราบถึงความเป็นมาตรฐานของงานประเมิน ผลการประเมินอภิमानเชิงสรุปช่วยให้ผู้ใช้ผลการประเมินตัดสินใจได้ว่าควรจะยอมรับผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากงานประเมินมากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนการประเมินอภิमान

รัตนะ บัวสนธ์ (2555, หน้า 176-177) ได้สรุปจากแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2000, pp. 191-202) ถึงขั้นตอนในกระบวนการประเมินอภิमानว่าประกอบด้วย 11 ขั้นตอน กล่าวคือ

1. กำหนดและติดต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำหรับการประเมินอภิमान ซึ่งกลุ่มบุคคลดังกล่าว ก็ได้แก่ ผู้ใช้ผลการประเมิน ผู้ว่าจ้างทำการประเมินและผู้ปฏิบัติงานในโครงการที่ได้รับการประเมิน
2. จะหาทีมนักประเมินอภิमानที่ต้องมีนักประเมินความเชี่ยวชาญ อย่างน้อย 1 คน หรืออาจมากกว่าก็ได้ร่วมกับบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในโครงการนั้นๆ หรือบุคคลภายนอกองค์กร หน่วยงาน เจ้าของโครงการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือมีความน่าเชื่อถือทางสังคม บุคคลเหล่านี้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการสร้างทีมนักประเมินอภิमान ที่จะทำหน้าที่ประเมินการประเมินให้เป็นที่ยอมรับต่อผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย
3. กำหนดและนิยามคำถามการประเมินอภิमान โดยพิจารณาจากประเด็นคำถามหลัก 2 ประการ คือ 1) งานประเมินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขความต้องการหรือมาตรฐานการประเมินหรือไม่ หรือกล่าวง่าย ๆ ว่า งานประเมินนั้นมีคุณค่าเพียงไรนั่นเอง และ 2) งานประเมินนั้นสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการหรือไม่ หรือเป็นงานประเมินที่มีคุณประโยชน์ต่อการนำไปใช้เพียงไร คำถามหลัก 2 คำถามนี้จะนำไปสู่การแตกประเด็นคำถามย่อย ๆ เพื่อใช้ในการประเมินอภิमान ซึ่งประเด็นคำถามย่อยสำหรับการประเมินอภิमानก็มักจะใช้หลักสำหรับนักประเมิน (Guiding principle for evaluation) และมาตรฐานการประเมินโครงการ (Programs

evaluation standard) ของคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมิน รวมทั้งการกำหนดคำถามจากกลุ่มผู้ใช้บริการด้วยส่วนหนึ่ง เหล่านี้ประกอบกันเป็นคำถามเพื่อใช้ในการดำเนินงานประเมินอภิमान

4. ยอมรับและใช้มาตรฐาน หลักการ และเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการตัดสินใจในการประเมิน ซึ่งความเหมาะสมของมาตรฐาน หลักการ และเกณฑ์ที่จะนำมาใช้นั้นก็อาจจะพิจารณาจากการยอมรับในวงวิชาการวิชาชีพนั้น ๆ เช่น มาตรฐานความเป็นครู พยาบาล หรือวิศวกร เป็นต้น ขึ้นอยู่กับว่าการประเมินโครงการอะไรในแวดวงวิชาชีพใด

5. จัดทำสัญญายอมรับการว่าจ้างพร้อมเงื่อนไขข้อตกลงต่าง ๆ ในการประเมินอภิमान การทำบันทึกข้อตกลงสัญญาว่าจ้างการทำการประเมินอภิमान ภายหลังจากการทำการเจรจาต่อรองระหว่างนักประเมินอภิमान และผู้รับบริการหรือผู้ว่าจ้างนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งเป็นการช่วยป้องกันนักประเมินมิให้ถูกแทรกแซงในทางการเมืองเกี่ยวกับการประเมินแล้วยังช่วยให้ผู้รับบริการรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้าใจถึงการทำการประเมินอภิमान ซึ่งอาจจะต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มเติม ดูประการหนึ่งเป็นการคอยตรวจสอบจับผิดนักประเมินโครงการเดิม ดังนั้น การทำสัญญาข้อตกลง ที่ชัดเจนรัดกุมจะช่วยป้องกันความเข้าใจผิดในทำนองที่กล่าวได้เป็นอย่างดี

6. เก็บรวบรวมและตรวจสอบทบทวนสารสนเทศเกี่ยวกับการประเมินโครงการที่จัดเตรียมหรือปรากฏให้เห็นได้อย่างชัดเจน การเก็บรวบรวมและตรวจสอบสารสนเทศในขั้นนี้มุ่งหมายทำการตรวจสอบรายงานการประเมินโครงการที่ได้รับการจัดเตรียมนำเสนอหรือเผยแพร่ไว้แล้ว เช่น การเผยแพร่ในรูปแบบเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรืออาจเป็นการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ก็ได้ และประเมินพบว่าสารสนเทศที่ปรากฏอย่างชัดเจนซึ่งมีการจัดเตรียมไว้เหล่านี้ มีความสมบูรณ์ก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือแล้วก็จะสามารถจัดทำเป็นรายงานการประเมินอภิमान ได้เลย แต่ถ้าหากยังเห็นว่าสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอต่อการสรุปจัดทำรายงาน นักประเมินอภิमान ก็จะต้องดำเนินการต่อไปในขั้นตอนที่ 7

7. การเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ ที่จำเป็นเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ อาทิ การเยี่ยมสถาน เพื่อสัมภาษณ์ การสังเกตและการสำรวจ เป็นต้น ในการประเมินอภิमान เพื่อตัดสินใจคุณค่าและคุณประโยชน์ของการประเมินครั้งแรกนั้น บ่อยครั้งที่นักประเมินอภิमान จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากข้อมูลและสารสนเทศที่จัดเตรียมไว้ในการประเมินครั้งแรกซึ่งอาจยังไม่เพียงพอต่อการลงข้อสรุปตัดสินคุณค่าและคุณประโยชน์ของการประเมินนั้น ๆ การเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่นี้อาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การเยี่ยมสถานที่ที่โครงการ

มีการดำเนินงานอยู่เพื่อการสัมภาษณ์ สังเกตบุคคลที่เกี่ยวข้องตลอดจนร่องรอยการดำเนินงานของโครงการหรืออาจจะใช้การสำรวจความคิดเห็นของบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็ได้

8. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศ ทั้งที่เป็นเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เนื่องจากข้อมูลสารสนเทศทั้งที่มีอยู่เดิมจากการประเมินโครงการครั้งแรกและจากการเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่มีอย่างหลากหลาย ซึ่งอาจเป็นทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนั้น จึงต้องใช้วิธีการวิเคราะห์ทั้งสองแจกให้สอดคล้องกับลักษณะข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่

9. ตัดสินคุณค่าและคุณประโยชน์ของการประเมินโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน และหลักการตัดสินที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับได้ในวิชาการวิชาชีพนั้น ๆ

10. จัดทำรายงานการประเมินอภิमानตามที่จำเป็นหรือตามที่ระบุไว้ในสัญญาข้อตกลง รวมทั้งการนำเสนอรายงานการประเมินอภิमान การจัดทำรายงานการประเมินอภิमान เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้ใช้บริการ จำเป็นต้องมีการวางแผนการเขียนรายงาน การจัดทำต้นฉบับทั้งที่เป็นรายงานย่อและรายงานสรุปสุดท้าย นอกจากนั้นเมื่อจัดทำรายงานแล้วก็อาจต้องมีการนำเสนอโดยวาจาประกอบในที่ประชุมของกลุ่มผู้ใช้บริการก็ได้

11. ช่วยผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำการตีความและนำผลการประเมินอภิमानไปใช้ในกรณีที่เป็นและหากเป็นไปได้นอกเหนือจากการทำรายงานและนำเสนอรายงานแล้ว นักประเมินอภิमानยังอาจจะต้องช่วยตีความผลการประเมินอภิमान และเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการประเมินไปใช้ในแง่มุมต่าง ๆ ให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้รับบริการจากโครงการที่ทำการประเมินอีกด้วย

เกณฑ์การประเมินอภิमान

เกณฑ์การประเมินอภิमान เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของงานประเมิน จากการศึกษาพบว่าเกณฑ์การประเมินอภิमानที่สำคัญมีอยู่ 2 แนวทาง ได้แก่ เกณฑ์การประเมินอภิमानตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม และคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินทางการศึกษา (The Joint Committee on Standard for Education Evaluation) และเกณฑ์การประเมินอภิमान ตามแนวคิดของสคริฟเวน (Scriven) โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์การประเมินทั้งสองแนวคิด ดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์การประเมินอภิमानตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม และคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินทางการศึกษา (The Joint Committee on Standard for Education Evaluation) โดยมีสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เป็นผู้อำนวยการ ได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสำหรับการตัดสินคุณภาพการประเมินทางการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน

ด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility standard) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Proprietary standard) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standard) จำนวน 30 เกณฑ์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (Madaus, Scriven & Stufflebeam, 1984, pp. 395-404; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545, หน้า 175-181 อ้างถึงใน ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2550, หน้า 63-68)

1.1 มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards) เป็นมาตรฐานที่มีเจตนาเพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินนั้นให้สารสนเทศที่จำเป็นแก่ผู้เกี่ยวข้องของประกอบด้วยเกณฑ์จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1.1.1 U1 การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้องที่ต้องการใช้สารสนเทศ: จะเป็นการระบุผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ได้รับผลกระทบเกี่ยวกับการประเมินหรือผู้ต้องการใช้สารสนเทศในการประเมิน

1.1.2 U2 ความน่าเชื่อถือของผู้ประเมิน: ผู้ประเมินจะต้องเป็นผู้ที่รู้ถึงวิธีการประเมิน ผู้ประเมินจะต้องเป็นที่น่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับตลอดจนมีความซื่อสัตย์ (น่าไว้วางใจ)

1.1.3 U3 การรวบรวมข้อมูลครอบคลุมและตอบสนองความต้องการใช้สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้อง: การรวบรวมสารสนเทศจะต้องมีความครอบคลุมและเลือกใช้สารสนเทศที่ตรงกับวัตถุประสงค์การประเมิน ตลอดจนตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เกี่ยวข้อง

1.1.4 U4 การแปลความหมายและการตัดสินคุณค่ามีความชัดเจน: การแปลความหมายจากข้อค้นพบที่ได้จะต้องใช้มุมมอง กระบวนการและเหตุผล โดยจะต้องบรรยายอย่างระมัดระวังและการตัดสินคุณค่าจะต้องมีความยุติธรรม

1.1.5 U5 รายงานการประเมินมีความชัดเจนทุกขั้นตอน: รายงานการประเมินจะต้องบรรยายตั้งแต่วัตถุประสงค์ของการประเมินบริบทของการประเมิน ความมุ่งหมาย กระบวนการและข้อค้นพบของการประเมิน โดยจะต้องมีการอธิบายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผลการประเมินได้เข้าใจว่าประเมินอะไร ประเมินทำไม ใช้สารสนเทศอะไร บทสรุปเป็นอย่างไร และมีข้อเสนอแนะอะไรบ้าง

1.1.6 U6 การเผยแพร่ผลการประเมินไปยังผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง: ข้อค้นพบที่ได้จากการประเมินจะต้องเผยแพร่ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยที่ผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินสามารถประเมินได้นำข้อค้นพบไปใช้ได้

1.1.7 U7 รายงานการประเมินเสร็จทันเวลาสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์:
รายงานการประเมินจะต้องเสร็จทันเวลา ผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินสามารถใช้สารสนเทศ
ที่ได้จากรายงานการประเมินมากที่สุด

1.1.8 U8 การประเมินส่งผลกระทบต่อในการกระตุ้นให้มีการดำเนินการประเมิน
ไปอย่างต่อเนื่อง: การประเมินจะต้องกระตุ้นให้เกิดการวางแผนและปฏิบัติต่อไป

1.2 มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility standard) เป็นมาตรฐานที่มีเจตนา
เพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินนั้นสอดคล้องกับความเป็นจริง สามารถปฏิบัติได้จริง มีความรอบคอบ
ถ่วงถ่วงและคุ้มค่า ประกอบด้วยเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1.2.1 F1 วิธีการประเมินสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง: กระบวนการของ
การประเมินสามารถปฏิบัติได้จริง

1.2.2 F2 การเป็นที่ยอมรับได้ทางการเมือง: การออกแบบและการปฏิบัติ
การประเมินควรได้รับการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

1.2.3 F3 ผลที่ได้มีความคุ้มค่า: การประเมินควรได้รับสารสนเทศที่เพียงพอ
ที่จะพิสูจน์ถึงความถูกต้องเพื่อที่จะสามารถปรับปรุง ขยายงานหรือล้มเลิก

1.3 มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Proprietary standard) เป็นมาตรฐานที่มีเจตนา
เพื่อให้คำนึงถึงกฎ ระเบียบ จริยธรรม/ จรรยาบรรณ และความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
การประเมิน ประกอบด้วยเกณฑ์ จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1.3.1 P1 การกำหนดข้อตกลงของการประเมินอย่างเป็นทางการ: มีการกำหนด
ข้อตกลงเบื้องต้นในการประเมิน (ทำไมถึงประเมิน ประเมินอย่างไร ใครเป็นผู้ให้ข้อมูลประเมิน
เมื่อใด)

1.3.2 P2 การแก้ปัญหาของความขัดแย้งในการประเมินด้วยความเป็นธรรม
และโปร่งใส: การให้ความสนใจเกี่ยวกับความขัดแย้ง (ที่เกิดขึ้นและหลีกเลี่ยงไม่ได้)
และการปฏิบัติกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างซื่อสัตย์และตรงไปตรงมา

1.3.3 P3 รายงานผลการประเมินอย่างตรงไปตรงมา เปิดเผยและคำนึงถึง
ข้อจำกัดของการประเมิน: จากรายงานการประเมินจะต้องมีความตรงไปตรงมา ซื่อสัตย์ เปิดเผย
ตรงกับข้อค้นพบที่ได้จากการประเมิน และบอกถึงข้อจำกัดของการประเมินด้วย

1.3.4 P4 มีการให้ความสำคัญต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของสาธารณะ:
การประเมินจะต้องให้ความเคารพและรับรองสิทธิในการรับรู้ข่าวสาร โดยจะต้องคำนึงถึง
ความปลอดภัยและสิทธิส่วนบุคคล

1.3.5 P5 การคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง: การประเมินจะต้องออกแบบและปฏิบัติโดยคำนึงถึงสิทธิและความปลอดภัยของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้จะต้องให้ความเคารพและปกป้องกลุ่มตัวอย่าง

1.3.6 P6 การเคารพสิทธิในการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ที่เกี่ยวข้อง: ผู้ประเมินจะต้องเคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน

1.3.7 P7 มีรายงานผลการประเมินที่สมบูรณ์ ยุติธรรม และเสนอทั้งจุดเด่น จุดด้อย ของสิ่งที่ประเมิน: รายงานการประเมินจะต้องมีความสมบูรณ์และยุติธรรมในการนำเสนอจุดเด่นและจุดด้อยของสิ่งที่ทำการประเมิน

1.3.8 P8 ผู้ประเมินทำการประเมินด้วยความรับผิดชอบและมีจรรยาบรรณ: ผู้ประเมินจะต้องใช้ทรัพยากรอย่างรอบคอบ มีความรับผิดชอบและมีจริยธรรม/ จรรยาบรรณ

1.4 มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standard) เป็นมาตรฐานที่มีเจตนาเพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินเป็นไปอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา มีการใช้เทคนิควิธีการเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจคุณค่าทางด้านรูปธรรมและนามธรรมของสิ่งที่ทำการประเมิน ประกอบด้วยเกณฑ์ จำนวน 11 ข้อ ดังนี้

1.4.1 A1 มีการระบุวัตถุประสงค์ของการประเมินอย่างชัดเจน: วัตถุประสงค์ของการประเมินจะต้องได้รับการตรวจสอบอย่างดีและจะต้องมีความชัดเจน

1.4.2 A2 มีการวิเคราะห์บริบทของการประเมินอย่างพอเพียง: จะต้องมีการตรวจสอบรายละเอียดของบริบทการประเมินในรายงานการประเมิน

1.4.3 A3 มีการบรรยายจุดประสงค์และกระบวนการประเมินอย่างชัดเจน: วัตถุประสงค์และกระบวนการการประเมินจะต้องมีการบรรยายอย่างละเอียดเพียงพอ และสามารถปฏิบัติได้

1.4.4 A4 มีการบรรยายแหล่งข้อมูลและการได้มาอย่างชัดเจน: จะต้องมีการบรรยายแหล่งสารสนเทศ (ข้อมูล) ที่จะใช้อย่างละเอียด ชัดเจนและพอเพียง

1.4.5 A5 การพัฒนาเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความตรง: เครื่องมือและกระบวนการการประเมินจะต้องมีความตรง และได้สารสนเทศที่ถูกต้องแม่นยำ

1.4.6 A6 การพัฒนาเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเที่ยง: เครื่องมือและกระบวนการการประเมินจะต้องมีความเที่ยง และได้สารสนเทศที่มีความคงเส้นคงวา

1.4.7 A7 มีการจัดระบบควบคุมสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการรายงาน: การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการรายงานในการประเมินได้รับการพิจารณา/ ตรวจสอบเพื่อให้ได้ผลการประเมินที่ไม่มีข้อบกพร่องผิดพลาด

1.4.8 A8 มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ: มีการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในการประเมิน เพื่อสนับสนุนการแปลความหมายของผลการประเมิน

1.4.9 A9 มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ: มีการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการประเมิน เพื่อสนับสนุนการแปลความหมายของผลการประเมิน

1.4.10 A10 มีการลงสรุปที่มีเหตุผลและมีผลการประเมินสนับสนุน: การสรุปผลการประเมินจะต้องมีความแน่นอน ชัดเจน มีเหตุผลสนับสนุน

1.4.11 A11 มีการเขียนรายงานที่มีความเป็นปรนัย (Objectivity): การเขียนรายงานการประเมินจะต้องมีความชัดเจนถูกต้องตามข้อค้นพบจากการประเมิน โดยปราศจากข้อคิดเห็นที่ลำเอียงของผู้ประเมิน

2. เกณฑ์การประเมินอภิมานตามแนวคิดของสคริฟเวน (Scriven, 1991, pp. 230-231) ได้เสนอรายการตรวจสอบการประเมินหลัก (The Key Evaluation Checklist: KEC) เพื่อให้ในการประเมินคุณภาพงานประเมินในการประเมินอภิมาน แบ่งออกเป็น 13 ประเด็น ซึ่งครอบคลุมกระบวนการตรวจสอบตั้งแต่ก่อนเริ่มต้นการประเมิน จนกระทั่งการวิเคราะห์ผลการประเมิน โดยมีรายละเอียดของรายการตรวจสอบการประเมิน ดังนี้

2.1 การบรรยาย (Description) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่จะประเมิน การออกแบบการประเมิน การกำหนดทีมประเมิน หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ การกำหนดระยะเวลาในการประเมินรวมถึงแหล่งข้อมูลที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 ภูมิหลังและบริบท (Background and context) เป็นการระบุผู้ต้องการทราบผลการประเมิน รวมถึงผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการประเมิน

2.3 ผู้เกี่ยวข้องกับการประเมิน (Consumer) เป็นการระบุถึงผู้เกี่ยวข้อง ผู้รับฟัง/รับทราบ/ อ่านผลของการประเมิน

2.4 แหล่งที่มาของการประเมิน (Resources) เป็นการระบุถึงแหล่งที่จะได้มาซึ่งสารสนเทศในการประเมิน

2.5 คุณค่าของการประเมิน (Values) เป็นการระบุถึงคุณค่าสำหรับการประเมิน อาทิ เช่น การตรงต่อเวลา (ทันเวลา) ความคุ้มค่า ความยุติธรรม ความตรง (Validity) ความเหมาะสม และความตรงกับความต้องการของผู้ ต้องการทราบผลการประเมิน

2.6 กระบวนการในการประเมิน (Process) เป็นการระบุถึงการออกแบบและวิธีการปฏิบัติในการประเมินที่จะต้องมีความเหมาะสมและถูกต้อง โดยอาจจะพิจารณาจากการที่มีการอำนวยความสะดวกในการประเมิน การรายงานและเผยแพร่ผลการประเมิน การพิจารณาถึงความจำเป็นส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ความน่าเชื่อถือและความรับผิดชอบของผู้ประเมินการพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดจากการประเมิน

2.7 ผลลัพธ์ของการประเมิน (Outcome) เป็นการรายงานผลดีและผลเสียของการประเมินในขอบเขตซึ่งสามารถคาดเดาล่วงหน้า

2.8 ความคุ้มค่าของการประเมิน (Costs) เป็นการพิจารณาค่าใช้จ่ายในการประเมินทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินหรือ

2.9 การเปรียบเทียบผลการประเมิน (Comparisons) เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบผลการประเมิน ซึ่งอาจจะเป็นการตัดสินอย่างไม่เป็นทางการ หรือการใช้โมเดลอื่น ๆ มาช่วยในการเปรียบเทียบ

2.10 การสรุปอ้างอิงผลการประเมิน (Generalizability) เป็นการพิจารณาถึงการที่ผู้อื่นสามารถนำผลของการประเมินไปใช้ในการออกแบบสำหรับการประเมินต่อไป

2.11 ความสำคัญของการประเมิน (Significance) เป็นการพิจารณาโดยการสังเคราะห์ทุกข้อที่กล่าวมาข้างต้น โดยการพิจารณาผลที่ได้จากการอ่านที่เกี่ยวกับคุณค่าของการประเมิน

2.12 ข้อเสนอแนะในการประเมิน (Recommendation) เป็นการพิจารณาถึงข้อเสนอแนะสำหรับผู้อ่านงานประเมิน ทั้งนี้อาจจะมีสิ่งที่แนะนำหรือสิ่งที่ไม่แนะนำให้ทำตาม อาทิเช่น ปฏิเสธให้ทำตาม ให้มีการทำซ้ำเพื่อยืนยันหรือนำไปดำเนินการต่อ เป็นต้น

2.13 การรายงาน (Report) เป็นการรายงานผลการประเมิน
จากเกณฑ์การประเมินอภิमानทั้ง 2 แนวคิดนี้ พบว่าเกณฑ์การประเมินอภิमानตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1999) และแนวคิดของสคริฟเวน (Scriven, 1969) มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันจากเกณฑ์การประเมินที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น พบว่ามีความครอบคลุมทุกกระบวนการประเมิน ตั้งแต่การเริ่มกระบวนการตัดสินใจในการประเมิน การกำหนดเป้าหมายการประเมิน การเป็นที่ยอมรับได้ทางการเมือง การทำสัญญา การจัดทีมผู้ประเมิน การบริหารจัดการ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การรายงานข้อค้นพบ และการนำผลการประเมินไปใช้ แต่มีสิ่งที่คุณวิจัยได้ศึกษาและพบข้อสังเกตว่าเกณฑ์การประเมินอภิमान ตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม จะมีความละเอียด ครอบคลุม และชัดเจนมากกว่า

เกณฑ์การประเมินของสคริปเวเน อาจเนื่องมาจากเกณฑ์การประเมินอภิมาน ตามแนวคิดของสต๊อฟเฟิลเปิม มีการแบ่งเกณฑ์การประเมินอภิมานออกเป็นรายมาตรฐานและภายใต้มาตรฐานแต่ละด้านได้มีเกณฑ์พิจารณาที่กล่าวถึงรายละเอียดของการประเมินไว้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ตามขั้นตอนการประเมิน ในขณะที่เกณฑ์การประเมินตามแนวคิดของสคริปเวเน มีการกล่าวถึงเกณฑ์การประเมินอภิมาน ไว้เป็นประเด็นอย่างกว้าง ๆ ทำให้ตีความยากแต่ก็ยังครอบคลุมสาระการประเมิน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่ามีผู้ศึกษาหลายท่าน ดังนี้

คำเมิง สีนุญเรือง (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ผลการวิจัยพบว่า

- 1) พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการในปัจจุบันโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง
- 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามผู้บริหารและบุคลากร พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่พัฒนาขึ้นควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ มี 2 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 มี 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา มี 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 การบริการวิชาการแก่สังคม มี 8 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มี 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 6 การบริหารและการจัดการ มี 13 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 7 การเงินและงบประมาณ มี 2 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 8 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ มี 4 ตัวบ่งชี้

กัญญาดา อนุวงศ์ และพิชญ์ญาภัค เจียมจรัสโชค (2553) ได้ศึกษาความรู้ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของบุคลากรคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรทั้งสายวิชาการ (อาจารย์) และสายสนับสนุนวิชาการคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกผลการวิจัยพบว่า อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับค่อนข้างดี แต่ยังมีประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบาย

และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งของระดับประเทศ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ
ยังต้องการสร้างการรับรู้และความเข้าใจ

นางกุลัดดา จุลมา (2556) ได้ศึกษาการประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 วัดดูประสงค์เพื่อ ประเมิน
ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบของการดำเนินงานตามระบบประกัน
คุณภาพภายใน และเพื่อศึกษาตัวแบบการปฏิบัติที่ดีของระบบประกันคุณภาพการศึกษา
ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการด้านผลลัพธ์ มีผลการประเมิน
ในระดับมาก ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน ผลการประเมินด้านผลผลิต ได้แก่ ผลการประเมิน
ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ในการประเมิน และผลการประเมิน
ด้านมาตรฐานการประเมินภายใน พบว่า มีผลการประเมินในระดับดีเยี่ยม ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์
การประเมินและผลการประเมินผลกระทบด้านบวก

ณัฐกาญจน์ แสหนทวิ (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมิน
คุณภาพภายในสำหรับโรงเรียนสาธิตในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสาธิต
และพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพภายในสำหรับโรงเรียนสาธิตผลการวิจัย
พบว่า ตัวบ่งชี้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพภายในสำหรับโรงเรียนสาธิต ในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กับตัวบ่งชี้ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) บางส่วนมีความสอดคล้องกันหรือเหมือนกัน
แต่บางส่วนเป็นตัวบ่งชี้เพิ่มเติม

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2558)
ได้ศึกษาการนำผลการประเมินคุณภาพภายนอกไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพสำหรับสถานศึกษา
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษาที่ไม่ได้รับรองมาตรฐาน
จากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามในปี พ.ศ. 2554-2556 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ติดตามการนำผลการประเมินคุณภาพภายนอกไปใช้พัฒนา
คุณภาพสถานศึกษา 2) วิเคราะห์ปัจจัยของการนำผลประเมินไปใช้ 3) ศึกษารูปแบบหรือวิธีการ
หรือแนวทางในการนำผลประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และ 4) จัดทำ
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำผลการประเมินไปใช้ให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่าง
ต่อเนื่อง ผลการวิจัย พบว่า 1) การนำผลการประเมินคุณภาพภายนอกไปใช้: สถานศึกษาชั้น
พื้นฐานส่วนใหญ่นำไปใช้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐาน 4 ด้านของกฎกระทรวงฯ

ด้านการอาชีวศึกษานำไปใช้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการสื่อสารกับบุคลากรในเรื่องที่ต้องปรับปรุง รวมถึงข้อมูลที่สะท้อนจุดอ่อนและจุดแข็งของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษานำไปใช้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่ผลการประเมินอยู่ระดับคุณภาพปรับปรุง รวมถึงเป็นข้อมูลที่สะท้อนจุดอ่อนและจุดแข็งของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษานำไปใช้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่ผลการประเมินอยู่ระดับคุณภาพปรับปรุง คือ แผนพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น การพัฒนางานวิจัย และการพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ผ่านระบบและกลไกการบริหารของสถาบัน 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำผลการประเมินคุณภาพภายนอกไปใช้:

2.1) สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความมุ่งมั่นของผู้บริหารสถานศึกษา ความร่วมมือของครูและการดูแล ติดตาม ให้คำแนะนำของเขตพื้นที่การศึกษา 2.2) ด้านการอาชีวศึกษา ได้แก่ ความร่วมมือของครูในสถานศึกษา ความมุ่งมั่นของผู้บริหารสถานศึกษา และการดูแลติดตามให้ความช่วยเหลือขอหน่วยงานต้นสังกัด และ 2.3) ระดับอุดมศึกษา คือ การให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ระดับสภาสถาบัน ผู้บริหาร บุคลากร และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้าใจว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริหารงานทั่วไป 3) รูปแบบหรือวิธีการหรือแนวทางในการนำผลประเมินไปใช้ 3.1) สถานศึกษาชั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษาใช้หลักการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน 3.2) ระดับอุดมศึกษา ใช้ระบบและกลไกภายในสถาบันในการวางแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ตามพันธกิจของอุดมศึกษา มีระบบการจัดการความรู้ถ่ายทอดความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นที่สถาบันต้องปรับปรุงเร่งด่วน มีการติดตามการดำเนินงานตามแผนอย่างจริงจังและเป็นระบบ และการพัฒนาระบบสารสนเทศให้เป็นปัจจุบันและพร้อมใช้งาน 4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำผลการประเมินไปใช้ให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 4.1) หน่วยงานต้นสังกัดระดับการศึกษาชั้นพื้นฐานด้านการอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษาและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ควรมีการประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาขอบเขต และความสัมพันธ์ของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและการประเมินคุณภาพภายนอก รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การตัดสินที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกแต่ละระดับให้สอดคล้อง เพื่อให้ผลการประเมินตามตัวบ่งชี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับพันธกิจของการศึกษาแต่ละระดับได้ตรงประเด็น 4.2) หน่วยงานต้นสังกัดของแต่ละระดับการศึกษาควรช่วยให้สถานศึกษาให้มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องทุก 3 ปี

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2558) ได้ศึกษาข้อค้นพบที่สำคัญจากผลการประเมินคุณภาพเชิงพื้นที่ที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกปี พ.ศ. 2557 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) จัดทำข้อเสนอแนะการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2) นำผลการประเมินที่ได้จากการวิจัยนำไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาของพื้นที่เป้าหมาย และ 3) เพื่อกระตุ้นให้ทุกภาคีเครือข่ายในพื้นที่เป้าหมายได้มีส่วนร่วมและระดมทรัพยากรในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกที่ดำเนินการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557 ของจังหวัดที่อยู่ในโครงการประเมินคุณภาพเชิงพื้นที่ ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 35 จังหวัด ผลการวิจัย พบว่า 1) จังหวัดที่มีคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินคุณภาพภายนอกสูงสุด จำแนกตามระดับการศึกษาดังนี้ ระดับการศึกษาปฐมวัย คือ จังหวัดนนทบุรี ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ กรุงเทพมหานคร การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย คือ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการอาชีวศึกษาคือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และระดับอุดมศึกษา คือ จังหวัดพะเยา 2) จังหวัดที่มีคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินคุณภาพภายนอกสูงสุดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ประเภทสถาบันเฉพาะทางดังนี้ สถาบันการพลศึกษาคือ จังหวัดสุโขทัย สถาบันพยาบาลคือ จังหวัดพะเยา วิทยาลัยชุมชนคือ จังหวัดปัตตานี สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงกลาโหมคือ จังหวัดชลบุรี และศูนย์ฝึกอบรมตำรวจคือ จังหวัดลำปาง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินอภิมานพบว่า มีผู้ศึกษาหลายท่าน ดังนี้

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2550) ได้ศึกษารูปแบบการประเมินหลักสูตร: การประยุกต์ใช้การประเมินอภิมาน มีจุดหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร โดยการประยุกต์ใช้วิธีการประเมินอภิมาน (Meta-evaluation) โดยมีความมุ่งหมายย่อย คือ เพื่อประเมินอภิมานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร และเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมินคุณภาพงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับดีและเมื่อพิจารณาในแต่ละมาตรฐานพบว่ามาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้องอยู่ในระดับดี ยกเว้นมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับพอใช้ ค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .0005 แสดงว่าผลการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับดี ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (HLM) พบว่า ตัวแปรปรับที่ส่งผลต่อคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับที่ 1 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นมหาวิทยาลัยดั้งเดิมและตัวแปรการประเมินหลังการใช้หลักสูตร และตัวแปรปรับที่ส่งผลต่อคุณภาพผลการประเมินหลักสูตร

ในระดับที่ 2 ได้แก่ ตัวแปรการประเมินหลังการใช้หลักสูตร ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตร พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โมเดลสามารถร่วมกันอธิบายค่าความแปรปรวนของค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรได้ร้อยละ 14 ตัวแปรปีที่ทำวิจัยเสร็จ การประเมินหลังการใช้หลักสูตร บทบาทการประเมินแบบสรุปรวม และความเป็นมหาวิทยาลัยดั้งเดิมมีอิทธิพลต่อค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในด้านรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การบริหารจัดการก่อนการประเมินหลักสูตร 2) การออกแบบการประเมินหลักสูตร 3) การดำเนินการประเมินหลักสูตร 4) การรายงานผลและเผยแพร่ผลการประเมินหลักสูตร 5) การประเมินผลการประเมินหลักสูตร ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการประเมินหลักสูตรพบว่า รูปแบบการประเมินหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยค่าเฉลี่ยกับ .78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .37

สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาและประยุกต์ใช้มาตรฐานการประเมินอภิमान สำหรับประเมินรายงานผลการประเมินภายในของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนามาตรฐานการประเมินอภิमान สำหรับประเมินรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย 2) ตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานการประเมินอภิमान ในการประเมินคุณภาพรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 3) ประยุกต์ใช้มาตรฐานการประเมินอภิमान ในการประเมินคุณภาพรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) มาตรฐานการประเมินอภิमान ประกอบด้วย 5 มาตรฐานคือ ความตรงของการประเมิน อรรถประโยชน์ จริยธรรมในการประเมิน ความน่าเชื่อถือของนักประเมิน และประสิทธิผลต้นทุน รวม 38 ตัวบ่งชี้ 2) คุณภาพของมาตรฐานการประเมินอภิमान มีความตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยเทคนิคกลุ่มผู้ชี้วัด โดยสามารถจำแนกคุณภาพรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์การสรูปอ้างอิง เมื่อใช้นักประเมินอภิमान 1, 2, 3 คน ประเมินรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน จำนวน 3 ฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.542, 0.689, และ 0.758 ตามลำดับ หากประเมินรายงานฯ 5 ฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.663, 0.787, และ 0.839 ตามลำดับ ประเมินรายงานฯ 7 ฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.734, 0.838, และ 0.880 ตามลำดับ และประเมินรายงานฯ 9 ฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.780, 0.869, และ 0.904 ตามลำดับ 3) ผลการประเมินอภิमानของรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน ของสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในระดับดี โดยมาตรฐานที่มีผลการประเมินในระดับดีคือ ความน่าเชื่อถือ

ของนักประเมิน อรรถประโยชน์ จริยธรรมในการประเมิน และความตรงของการประเมิน ส่วนมาตรฐานประสิทธิผลต้นทุนมีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้

ปิยวรรณ กระพวยม (2556) ได้ศึกษาการประเมินอภิมานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของ สมศ. ในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดชลบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์สังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของ สมศ. ในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 123 เล่ม และโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามทุกมาตรฐาน อยู่ในระดับดีมาก ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินอภิมานรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของ สมศ. โรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดชลบุรี ภาพรวมคุณภาพรายงานทุกมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยม การสังเคราะห์ผลการประเมินพบว่าระดับกลุ่มตัวบ่งชี้และระดับตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับดี จุดเด่นคือนักเรียนใฝ่เรียนรู้ จุดที่ควรพัฒนาคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ข้อเสนอแนะคือควรยกระดับผลการทดสอบระดับชาติ นวัตกรรมหรือการปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษา

ฉัตรกนก ศรีธรรม (2557) ได้ศึกษาการประเมินอภิมานรายงานการประเมินกับสภาพความสอดคล้องของสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินอภิมานคุณภาพของรายงานการประเมินโรงเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหรือสถานศึกษาพอเพียง เพื่อศึกษากระบวนการประเมินสถานศึกษาพอเพียง และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการประเมินสถานศึกษาพอเพียง กลุ่มตัวอย่างเป็นรายงานผลการประเมินโรงเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือสถานศึกษาพอเพียง ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 64 เล่ม ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินอภิมานตามกลุ่มตัวอย่าง ภาพรวมคุณภาพรายงานทุกมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยมการสังเคราะห์ผลการประเมินพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาในระดับรายด้านการประเมินแล้วพบว่า รายการการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ทั้ง 5 ด้าน การวิเคราะห์เปรียบเทียบพื้นที่ตั้งแตกต่างกัน มีคะแนนผลการประเมินโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศ

Lee (1995 อ้างถึงใน เนติ เฉลยวาเรศ, 2556, หน้า 11) ได้ศึกษาการประเมินอภิมานของสถาบันเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศไทยได้หวั่น จากคณะผู้ประเมิน

และมีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจากการพิจารณาผลการประเมินจุดหลักของการประเมินอภิमान
 อยู่ที่ยุทธศาสตร์การประเมินว่าสัมพันธ์กับมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้าน
 ความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้องของสถาบันเทคโนโลยี
 ได้หวั่นโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานความสำคัญทั้งเกณฑ์ในการประเมินอภิमानมาใช้ เก็บข้อมูล
 โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบเป็นทางการจากคณะผู้ประเมินและผู้มีส่วนได้
 ส่วนเสีย ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงโมเดลการประเมินนโยบาย วิธีการ
 และการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาพบว่า 1) คณะผู้ประเมินและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเชื่อในเกณฑ์มาตรฐาน
 ทั้ง 30 เกณฑ์ สามารถใช้ในการกำหนดทิศทางการปฏิบัติการปฏิบัติ และ 2) คณะผู้ประเมิน
 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ผลการประเมินที่เหมือนกันในมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐาน
 ด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม และมาตรฐานด้านความถูกต้อง
 ของการประเมินสถาบันเทคโนโลยีแห่งชาติได้หวั่น

Wahba (1990 อ้างถึงใน เนติ เฉลยวาเรศ, 2556, หน้า 9) ได้ศึกษาการประเมินอภิमान
 เชิงสรุปรวม (Summative metaevaluation) เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดของประเทศ
 กำลังพัฒนา 4 ประเทศ โดยได้ประยุกต์ใช้เกณฑ์มาตรฐานของคณะกรรมการประเมินทาง
 การศึกษา (The Joint Committee on Standards to Educational Evaluation) มีจุดประสงค์เพื่อ
 ประเมินคุณภาพของรายงานการประเมินเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดของประเทศอินเดีย
 พม่า กาน่า และ Sierra Lone โดยใช้มาตรฐานของคณะกรรมการพัฒนาเกณฑ์การประเมิน
 ทั้ง 30 ข้อ ดำเนินการโดย 1) เลือกรายงานการประเมินเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
 ที่สมบูรณ์ 4 ฉบับ จากทั้งหมด 13 เรื่อง 2) นำรายงานการประเมินทั้ง 4 ฉบับ ให้ผู้เชี่ยวชาญ
 4 คน ทำการตัดสินโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 30 ข้อ ประกอบด้วยมาตรฐาน
 ด้านอรรถประโยชน์ 8 ข้อ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ 3 ข้อ มาตรฐานด้านความเหมาะสม 8 ข้อ
 และมาตรฐานด้านความถูกต้อง 11 ข้อ เกณฑ์การผ่านในแต่ละมาตรฐานยึดผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 4
 หรือร้อยละ 75 มีความเห็นสอดคล้องกันจึงถือว่ามีความคุณภาพตามมาตรฐานนั้น ผลการประเมิน
 ปรากฏว่า รายงานการประเมินของประเทศกาน่า ได้รับความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญว่า มีมาตรฐาน
 สูงสุด 27 มาตรฐานการประเมินคิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาคือ รายงานการประเมินของประเทศ
 อินเดีย และ Sierra Leone มี 25 มาตรฐานการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 83.30 ส่วนรายงานการประเมิน
 ประเทศพม่า ได้รับความเห็นจากคณะผู้เชี่ยวชาญน้อยที่สุด 19 มาตรฐานการประเมิน
 คิดเป็นร้อยละ 63.3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยใช้ระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559” มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของการประเมินคุณภาพการศึกษา และทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา ในการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยบูรพาโดยบูรณาการรูปแบบการประเมินอภิมานของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1999) โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดคณะ/ วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพในการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตรแต่ละหลักสูตร ร้อยละ 50 คิดเป็นจำนวน 1,248 คน (จากบุคลากรทั้งหมด ประกอบด้วยคณาจารย์ จำนวน 1,234 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 1,262 คน รวมทั้งหมด 2,496 คน (ข้อมูลจากกองบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ณ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2559)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพในการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร แต่ละหลักสูตร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นร้อยละของ เคอร์ลิงเจอร์ (Kerlinger, 1966 อ้างถึงใน พงศ์เทพ จิระโร, 2552)

การศึกษาครั้งนี้ประชากรหลัก 1,000 ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ร้อยละ 10 ในกาครั้งนี้ จึงเก็บข้อมูลจำนวน 125 คน แจกแบบสอบถาม จำนวน 125 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 103 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 82.40 แยกกลุ่มสาขาวิชา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ, กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ข้อบังคับมหาวิทยาลัย บูรพา พ.ศ. 2557) เก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยสุ่มอย่างง่าย และเก็บด้วยตนเองในแต่ละคณะ/ วิทยาลัย ครอบคลุม อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน และผู้ประเมินของคณะ/ วิทยาลัย

ตารางที่ 3-1 ประชากรจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาประกอบด้วยส่วนงาน

ลำดับ	กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
1	คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	คณะการจัดการและการท่องเที่ยว
2	คณะพยาบาลศาสตร์	คณะโลจิสติกส์	คณะดนตรีและการแสดง
3	คณะแพทยศาสตร์	คณะวิทยาการสารสนเทศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4	คณะเภสัชศาสตร์	คณะวิทยาศาสตร์	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
5	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	คณะวิศวกรรมศาสตร์	คณะศิลปกรรมศาสตร์
6	คณะสหเวชศาสตร์		คณะศึกษาศาสตร์
7	คณะสาธารณสุขศาสตร์		วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
8			วิทยาลัยนานาชาติ
9			วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
10			วิทยาลัยวิทยาการวิจัย และวิทยาการปัญญา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบประเมินมาตรฐาน การประเมิน CUPT QA ดังนี้

แบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมิน การใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม

ความถูกต้อง ของตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ของมาตรฐานการประเมิน CUPT QA

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความสำคัญของผลการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง

มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

และมีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายแบบประเมิน ดังนี้

1.00-1.49 หมายถึงระบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.50-2.49 หมายถึง ระบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA มีความเหมาะสมน้อย

2.50-3.49 หมายถึง ระบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA มีความเหมาะสมปานกลาง

3.50-4.49 หมายถึงระบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA มีความเหมาะสมมาก

4.50-5.00 หมายถึง ระบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA มีความเหมาะสมมากที่สุด

(พงศ์เทพ จิระโร, 2552)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA สำหรับผู้เข้าร่วมการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับโครงการมาตรฐานการประเมิน CUPT QA โดยบูรณาการรูปแบบการประเมินอภิมาน ซึ่งประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลการประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA ซึ่งมีอยู่ 4 ด้านตามรูปแบบการประเมินอภิมาน (4 มิติ) ตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1999) และคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินทางการศึกษา (The Joint Committee on Standards for Educational Evaluation)

1. อรรถประโยชน์ (Utility)
2. ความเป็นไปได้ (Feasibility)
3. ความเหมาะสม (Propriety)
4. ความถูกต้อง (Accuracy)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงโครงการประกันคุณภาพภายในความสามารถในการคิดขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

แบบประเมินฉบับนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA จากนั้นมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา กำหนดนิยามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินอภิमान
2. ร่างคำถาม และจัดทำแบบประเมินฉบับร่าง สร้างแบบประเมินเกี่ยวกับการประเมิน สอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบประเมินนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objectives Congruence: IOC) โดยดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.80-1.00
4. นำแบบประเมินที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแบบประเมินให้ถูกต้องและเหมาะสม
5. นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) แบบประเมิน เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไข ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
6. หาคุณภาพแบบประเมิน คือหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และหาความเที่ยง (Reliability)

7. นำแบบประเมิน ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

วิธีการหาคุณภาพแบบประเมิน

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 การหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบประเมิน โดยการวัดดัชนีความสอดคล้อง
 - 1.2 หาความเที่ยง (Reliability) ของแบบประเมิน
 - 1.2.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงคณบดีทุกคณะ และผู้อำนวยการศูนย์ทุกศูนย์ นำแบบประเมินเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปขอเก็บข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติตามกรอบการประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 การหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบประเมิน โดยการวัดดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - 1.2 หาความเที่ยง (Reliability) ของแบบประเมิน
 - 1.2.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการประเมินอภิमानตามกรอบแนวคิดในการประเมิน ดังนี้
 - 2.1 หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
 - 2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสัมพัทธ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา
3. การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับเปรียบเทียบผลการประเมินความเหมาะสมของอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับเปรียบเทียบผลการประเมินกลุ่มสาขาวิชา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
5. การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson productmoment correlation coefficient)

ตารางที่ 3-2 กรอบแนวคิดในการประเมิน (Evaluation framework)

วัตถุประสงค์	ตัวบ่งชี้	วิธีการ/ เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	สถิติ	เกณฑ์
ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	AUN1.1-1.3	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป
รายละเอียด ของหลักสูตร	AUN2.1-2.3	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
โครงสร้างและ เนื้อหาของ หลักสูตร	AUN3.1-3.3	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป
การสอนและการ เรียนรู้วิธีการ	AUN4.1-4.3	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ตัวบ่งชี้	วิธีการ/ เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	สถิติ	เกณฑ์
AUN5 การประเมินผู้เรียน	AUN5.1-5.5	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป
AUN6 คุณภาพบุคลากร สายวิชาการ	AUN6.1-6.7	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป
AUN7 คุณภาพบุคลากร สายสนับสนุน	AUN7.1-7.5	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป
AUN8 คุณภาพและการ สนับสนุนผู้เรียน	AUN8.1-8.5	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ตัวบ่งชี้	วิธีการ/ เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	สถิติ	เกณฑ์
AUN9 สิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ ทางกายภาพ	AUN9.1-9.5	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป
AUN10 การส่งเสริม คุณภาพการศึกษา	AUN10.1-10.6	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป
AUN11 ผลผลิต	AUN11.1-11.5	แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์	อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มาตรฐานค่า (Rating scale) 3.5 ขึ้นไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินปริมาณ การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA ของ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นตารางประกอบ คำบรรยาย ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

ตารางที่ 4-1 จำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ของบุคลากรมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ คณะ/ วิทยาลัย ตำแหน่ง ความเกี่ยวข้องกับ การประกันคุณภาพระยะเวลาในการทำงานที่มหาวิทยาลัยบูรพา ความรู้ความเข้าใจ ระบบ CUPT QA ระดับหลักสูตร

ข้อ	รายการ	จำนวน (n=103)	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	37	35.92
	หญิง	66	64.08
2	คณะ/ วิทยาลัย		
	กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	47	48.96
	กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	14	14.58
	กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	35	36.46
3	ตำแหน่ง		
	อาจารย์	47	45.63
	บุคลากรสายสนับสนุน	56	54.37

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	จำนวน(n=103)	ร้อยละ
4	ความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ		
	ไม่เกี่ยวข้อง	11	10.68
	มีส่วนร่วมในฐานะอาจารย์ผู้สอน	32	31.07
	มีส่วนร่วมในฐานะผู้ประเมิน	9	8.74
	มีส่วนร่วมในฐานะบุคลากรสายสนับสนุน อื่น ๆ	50 1	48.54 0.97
5	ระยะเวลาในการทำงานที่มหาวิทยาลัยบูรพา		
	1-5 ปี	38	36.89
	6-10 ปี	33	32.04
	11-15 ปี	13	12.62
	16-20 ปี	12	11.65
21-40 ปี	7	6.80	

จากตารางที่ 4-1 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยบูรพาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.08 รองลงมาเป็นเพศชาย ร้อยละ 35.92 โดยเป็นบุคลากรในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมากที่สุด ร้อยละ 48.96 รองลงมาเป็นกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 36.46 ซึ่งส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นบุคลากรสายสนับสนุน ร้อยละ 54.37 รองลงมาเป็นอาจารย์ ร้อยละ 45.63 ส่วนความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในฐานะบุคลากรสายสนับสนุน ร้อยละ 48.54 รองลงมาเป็น มีส่วนร่วมในฐานะอาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 31.07 สำหรับระยะเวลาในการทำงานที่มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 36.89 รองลงมาเป็น อยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 32.04

ตารางที่ 4-2 จำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจระบบ CUPT QA
ระดับหลักสูตรตามการรับรู้ของบุคลากรผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับความรู้
ความเข้าใจ

ลำดับ	รายการ/ ความรู้และเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
1	มีความรู้และเข้าใจระดับต่ำมาก	7	6.80
2	มีความรู้และเข้าใจระดับต่ำ	16	15.53
3	มีความรู้และเข้าใจพอใช้	51	49.51
4	มีความรู้และเข้าใจดี	23	22.33
5	มีความรู้และเข้าใจดีมาก	6	5.83

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ส่วนใหญ่บุคลากรมีความรู้และเข้าใจระดับ พอใช้ คิดเป็น ร้อยละ 49.51 รองลงมา มีความเข้าใจระดับดี คิดเป็นร้อยละ 22.33 โดยมีความรู้และเข้าใจระดับ ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 5.83 และมีความรู้และเข้าใจต่ำและต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 15.53 และ 6.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 การเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประเมินหลักสูตร
CUPTQA ของบุคลากรที่มีเพศและตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน โดยการทดสอบค่าที่
(Independent t-test)

ตัวแปร	เพศ	n	\bar{X}	SD	t	df	Sig
เพศ	ชาย	37	3.2973	.93882	2.035*	101	.045
	หญิง	66	2.9091	.92366			
ตำแหน่งหน้าที่	อาจารย์	47	3.3191	.78315	2.752**	101	.007
	สาย สนับสนุน	56	2.8214	1.01098			

* p < .05

จากตารางที่ 4-3 พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA มหาวิทยาลัยบูรพา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยเพศ มีความรู้ ความเข้าใจมากกว่าเพศหญิง และเมื่อพิจารณาตำแหน่งหน้าที่พบว่า บุคลากรที่มีหน้าที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA มหาวิทยาลัยบูรพาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ มากกว่าบุคลากรสายสนับสนุน

ตารางที่ 4-4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรโดย ระบบ CUPTQA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ความรู้ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.809	2	1.904	2.190	.117
	ภายในกลุ่ม	86.948	100	.869		
CUPTQA จำแนกตาม	รวม	90.757	102			
คณะ						

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-4 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยบูรพา ที่อยู่ในกลุ่มส่วนงานต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-5 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินอภิมาน 4 มิติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

มิติการอภิมาน	ถูกต้อง	เหมาะสม	ประโยชน์	เป็นไปได้
ถูกต้อง	-			
เหมาะสม	.824*	-		
ประโยชน์	.784*	.778*	-	
เป็นไปได้	.799*	.817*	.840*	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ผลการประเมินอภิमान มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ทั้ง 4 มิติ ประกอบด้วย ความถูกต้องความเหมาะสม การใช้ประโยชน์ เป็นไปได้ ทุกคู่ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการประเมิน ความถูกต้อง ความเหมาะสม การใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA ที่ใช้ประเมินระดับ หลักสูตรของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้องจำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
ขององค์ประกอบที่ 1

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	4.17	0.89	มาก
1.2	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	4.23	0.89	มาก
1.3	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	4.20	0.91	มาก
1.4	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	4.20	0.93	มาก
1.5	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	4.01	0.92	มาก
1.6	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	4.02	0.91	มาก
1.7	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	4.08	0.87	มาก
1.8	การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	4.01	0.94	มาก
1.9	ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	3.87	0.98	มาก
1.10	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.87	0.98	มาก
1.11	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลา ที่กำหนด	4.17	0.89	มาก
	รวม	4.08	0.79	มาก

จากตารางที่ 4-6 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.79$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็นคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.91$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากัน ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.98$)

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย	3.77	0.88	มาก
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไป	3.84	0.87	มาก
1.3	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน	3.79	0.91	มาก
	รวม	3.80	0.85	มาก

จากตารางที่ 4-7 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.87$) รองลงมาเป็น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.91$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.88$)

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2
รายละเอียดของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
2.1	รายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุม และทันสมัย	3.90	0.91	มาก
2.2	รายละเอียดของรายวิชามีความครอบคลุม และทันสมัย	3.85	0.90	มาก
2.3	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้ รายละเอียดของหลักสูตรและข้อกำหนดรายวิชาได้	3.56	1.02	มาก
	รวม	3.77	0.89	มาก

จากตารางที่ 4-8 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร
ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.89$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย
พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้
โดยรายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.90$,
 $SD = 0.91$) รองลงมาเป็น รายละเอียดของรายวิชาที่มีความครอบคลุมและทันสมัย ($\bar{X} = 3.85$,
 $SD = 0.90$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียด
ของหลักสูตรและข้อกำหนดรายวิชาได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 1.02$)

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย
AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
3.1	การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	3.83	0.90	มาก
3.2	แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุน การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน	3.81	0.90	มาก
3.3	หลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มี การเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัย	3.91	0.89	มาก
	รวม	3.85	0.85	มาก

จากตารางที่ 4-9 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยหลักสูตร มีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็น การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.90$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วน สนับสนุนการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.90$)

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
4.1	ปรัชญาการศึกษาที่มีความชัดเจนและสื่อสาร ผู้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.73	0.92	มาก
4.2	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้อง กับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.88	0.89	มาก
4.3	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	3.79	0.96	มาก
	รวม	3.80	0.86	มาก

จากตารางที่ 4-10 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.86$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็น กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.96$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ ปรัชญาการศึกษาที่มีความชัดเจน และสื่อสารผู้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.92$)

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN5 การประเมินผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
5.1	การประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.87	0.85	มาก
5.2	การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด พึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ	3.94	0.83	มาก
5.3	วิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและแผนการให้ คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ และเป็นธรรม	3.93	0.85	มาก
5.4	การให้ผลป้อนกลับในการประเมินผู้เรียนมี ความทันเวลาและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.26	0.69	ปาน กลาง
5.5	ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสม	3.24	0.73	ปาน กลาง
	รวม	3.65	0.63	มาก

จากตารางที่ 4-11 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียน
ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.63$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัว
บ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก 3 ตัวบ่งชี้
และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดย การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ
ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด พึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ทราบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.83$) รองลงมาเป็น วิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมิน
และแผนการให้คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือและเป็นธรรม ($\bar{X} = 3.93$,
 $SD = 0.85$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสมผู้ตอบมี
ความเห็นด้านความถูกต้องอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.24$, $SD = 0.73$)

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
6.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหาร และพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่องชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้าง และการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็น ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.88	0.93	มาก
6.2	มีการวัดสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน และภาระงาน ของผู้สอน และกำกับติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ	3.91	0.95	มาก
6.3	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก รวมถึง จริยธรรมวิชาชีพ และเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้า ทางสายงาน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่ว	3.88	0.94	มาก
6.4	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากร สายวิชาการ	3.93	0.93	มาก
6.5	มีการระบุความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร สายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนา ตามความต้องการนั้น	3.92	0.90	มาก
6.6	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่อง ให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.78	1.04	มาก
6.7	มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนา เกี่ยวกับประเภท และปริมาณของกิจกรรมด้านการวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ	3.79	0.99	มาก
	รวม	3.87	0.87	มาก

จากตารางที่ 4-12 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.93$) รองลงมาเป็น มีการระบุความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้น ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.90$) ส่วน ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 1.04$)

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
7.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนา ทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต)สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.82	0.92	มาก
7.2	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากร สายสนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน	3.83	0.92	มาก
7.3	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุน	3.77	1.02	มาก
7.4	มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของ บุคลากรสายสนับสนุนและจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนา ตามความต้องการนั้น	3.78	0.94	มาก
7.5	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้ เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ	3.64	0.92	มาก
	รวม	3.77	0.87	มาก

จากตารางที่ 4-13 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.77, SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยกำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากรสายสนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.83, SD = 0.92$) รองลงมาเป็น มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากร ด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ($\bar{X} = 3.82, SD = 0.92$) ส่วน ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.64, SD = 0.92$)

ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
8.1	มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตร อย่างชัดเจนประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึง และเป็นปัจจุบัน	3.87	0.90	มาก
8.2	มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์	3.87	0.89	มาก
8.3	มีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนศักยภาพ ทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียน อย่างเพียงพอ	3.81	0.94	มาก
8.4	มีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรม การประกวดแข่งขันของผู้เรียน และการบริการ อื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ	3.81	0.91	มาก
8.5	มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และ จิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุขภาพ ของผู้เรียน	3.81	0.95	มาก
	รวม	3.83	0.87	มาก

จากตารางที่ 4-14 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียนด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็น มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตรอย่างชัดเจนประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.90$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสภาวะของผู้เรียน, มีระบบกำกับติดตามความก้าวหน้าในการเรียนศักยภาพทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียนอย่างเพียงพอ และมีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการแข่งขันของผู้เรียน และการบริการอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.95, 0.94, 0.91$)

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
9.1	อุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพียงพอและทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ)	3.83	0.87	มาก
9.2	มีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.73	0.94	มาก
9.3	มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.78	0.96	มาก
9.4	มีสิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.85	0.89	มาก
9.5	มีการระบุและใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ	3.76	0.95	มาก
	รวม	3.79	0.88	มาก

จากตารางที่ 4-15 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีสิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็น อุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ อย่างเพียงพอและทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ) ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.87$) ส่วน ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ มีห้องสมุด และทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.94$)

ตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
10.1	ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรมีการใช้ข้อมูลความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นปัจจัยนำเข้า	3.83	0.91	มาก
10.2	มีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร	3.90	0.93	มาก
10.3	มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.87	0.94	มาก
10.4	มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน	3.81	0.96	มาก
10.5	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน)	3.77	0.98	มาก
10.6	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.69	0.99	มาก
	รวม	3.81	0.86	มาก

จากตารางที่ 4-16 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.81, SD = 0.86$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.90, SD = 0.93$) รองลงมาเป็น มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.87, SD = 0.94$) ส่วน ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.69, SD = 0.99$)

ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิต

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
11.1	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.66	0.96	มาก
11.2	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.67	1.00	มาก
11.3	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน การได้งานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.66	0.96	มาก
11.4	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.62	0.96	มาก
11.5	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.61	1.01	มาก
	รวม	3.64	0.93	มาก

จากตารางที่ 4-17 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิตด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.93$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 1.00$) รองลงมาเป็น มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ และมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน การได้งานทำเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ ($\bar{X} = 3.66$, $SD = 0.96$) ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.61$, $SD = 1.01$)

ตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามรายด้าน และโดยรวม

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1	องค์ประกอบที่ 1	4.08	0.79	มาก
2	AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.80	0.85	มาก
3	AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร	3.77	0.89	มาก
4	AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	3.85	0.85	มาก
5	AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ	3.80	0.86	มาก
6	AUN5 การประเมินผู้เรียน	3.65	0.63	มาก
7	AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพ	3.87	0.87	มาก
8	AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	3.77	0.87	มาก
9	AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน	3.83	0.87	มาก
10	AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ	3.79	0.88	มาก
11	AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	3.81	0.86	มาก
12	AUN11 ผลผลิต	3.64	0.93	มาก
	โดยรวม	3.78	0.75	มาก

จากตารางที่ 4-18 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ด้านความถูกต้อง รายด้านและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบมีความเห็นด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 0.75$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดย องค์ประกอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.79$) รองลงมาเป็น AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.87$) ส่วน AUN11 ผลผลิต มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.93$)

ตารางที่ 4-19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	4.13	0.88	มาก
1.2	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	4.15	0.92	มาก
1.3	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	4.16	0.93	มาก
1.4	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	4.16	0.90	มาก
1.5	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	4.00	0.90	มาก
1.6	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	3.99	0.89	มาก
1.7	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์	4.10	0.82	มาก
1.8	การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	3.97	0.94	มาก
1.9	ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	3.88	0.98	มาก
1.10	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.92	1.00	มาก
1.11	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	4.17	0.91	มาก
	รวม	4.06	0.79	มาก

จากตารางที่ 4-19 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.79$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.17$, $SD = 0.91$) รองลงมาเป็นคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.90, 0.93$) ส่วน ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.98$)

ตารางที่ 4-20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของ มหาวิทยาลัย	3.76	0.92	มาก
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้ เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ ทั่วไป	3.86	0.83	มาก
1.3	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน	3.78	0.92	มาก
	รวม	3.80	0.84	มาก

จากตารางที่ 4-20 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณา ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.83$) รองลงมาเป็นผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 0.92$) ส่วนการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ ของมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.92$)

ตารางที่ 4-21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2
รายละเอียดของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
2.1	รายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุม และทันสมัย	3.96	0.92	มาก
2.2	รายละเอียดของรายวิชามีความครอบคลุม และทันสมัย	3.94	0.88	มาก
2.3	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้ รายละเอียดของหลักสูตรและข้อกำหนด รายวิชาได้	3.69	0.95	มาก
	รวม	3.86	0.87	มาก

จากตารางที่ 4-21 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณา ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย รายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.92$) รองลงมาเป็นรายละเอียดของรายวิชาที่มีความครอบคลุมและทันสมัย ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.88$) ส่วน มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียดของหลักสูตร และข้อกำหนดรายวิชาได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.69$, $SD = 0.95$)

ตารางที่ 4-22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย
AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
3.1	การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.93	0.89	มาก
3.2	แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผล การเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน	3.87	0.90	มาก
3.3	หลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มี การเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัย	3.94	0.89	มาก
	รวม	3.92	0.85	มาก

จากตารางที่ 4-22 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยหลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็นการออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.89$) ส่วน แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.90$)

ตารางที่ 4-23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
4.1	ปรัชญาการศึกษามีความชัดเจนและสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.86	0.90	มาก
4.2	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.90	0.91	มาก
	รวม	3.87	0.88	มาก

จากตารางที่ 4-23 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.91$) รองลงมาเป็นปรัชญาการศึกษามีความชัดเจนและสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.90$)

ตารางที่ 4-24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN5 การประเมินผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
5.1	การประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.93	0.85	มาก
5.2	การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรดพึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ	3.92	0.86	มาก
5.3	วิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและแผนการให้คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ และเป็นธรรม	3.91	0.89	มาก
5.4	การให้ผลป้อนกลับในการประเมินผู้เรียนมีความทันเวลา และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.50	0.93	มาก
5.5	ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสม	3.49	0.93	ปานกลาง
	รวม	3.75	0.76	มาก

จากตารางที่ 4-24 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียนด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.76$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 4 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ตัวบ่งชี้ โดยการประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.85$) รองลงมาเป็นการประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรดพึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.86$) ส่วน ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสมมีความเห็นในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.49$, $SD = 0.93$)

ตารางที่ 4-25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
6.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหาร และพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่องชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้างและการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็นด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.18	0.72	ปานกลาง
6.2	มีการวัดสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน และภาระงานของผู้สอน และกำกับติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ	3.20	0.76	ปานกลาง
6.3	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก รวมถึง จริยธรรมวิชาชีพ และเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงาน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่ว	3.82	0.98	มาก
6.4	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ	3.87	1.01	มาก
6.5	มีการระบุความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้น	3.85	0.96	มาก
6.6	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.86	1.04	มาก
6.7	มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับประเภท และปริมาณของกิจกรรมด้านการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ	3.80	1.03	มาก
	รวม	3.66	0.77	มาก

จากตารางที่ 4-25 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, $SD = 0.77$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 5 ตัวบ่งชี้และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยมีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 1.01$) รองลงมาเป็นการบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 1.04$) ส่วน มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่อง ชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้างและการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็นด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการมีความเห็นในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.18$, $SD = 0.72$)

ตารางที่ 4-26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
7.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนา ทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้าน การจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.74	1.09	มาก
7.2	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากรสาย สนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน	3.74	0.98	มาก
7.3	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุน	3.71	1.01	มาก
7.4	มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของบุคลากร สายสนับสนุนและจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความ ต้องการนั้น	3.77	0.96	มาก
7.5	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติ เพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ	3.75	1.07	มาก
	รวม	3.74	0.94	มาก

จากตารางที่ 4-26 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.94$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของบุคลากรสายสนับสนุนและจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.96$) รองลงมาเป็นการบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 1.07$) ส่วน มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 1.01$)

ตารางที่ 4-27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
8.1	มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตร อย่างชัดเจนประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึง และเป็นปัจจุบัน	3.83	0.96	มาก
8.2	มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์	3.70	0.93	มาก
8.3	มีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน ศักยภาพทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียน อย่างเพียงพอ	3.89	0.97	มาก
8.4	มีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการประกวดแข่งขันของผู้เรียน และการบริการ อื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ	3.80	0.98	มาก
8.5	มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุข ภาวะของผู้เรียน	3.77	0.98	มาก
	รวม	3.80	0.88	มาก

จากตารางที่ 4-27 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียนด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนศักยภาพทางวิชาการ การเรียนของผู้เรียนอย่างเพียงพอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.97$) รองลงมาเป็นการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตรอย่างชัดเจนประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.96$) ส่วน มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.93$)

ตารางที่ 4-28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
9.1	อุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพียงพอ และทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ)	3.80	1.01	มาก
9.2	มีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.74	1.05	มาก
9.3	มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.68	1.03	มาก
9.4	มีสิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.63	1.00	มาก
9.5	มีการระบุและใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ	3.63	1.03	มาก
	รวม	3.70	0.97	มาก

จากตารางที่ 4-28 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.97$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

ทุกตัวบ่งชี้ โดย อุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างเพียงพอและทันสมัยที่สนับสนุนการเรียน การสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 1.01$) รองลงมาเป็น มีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 1.05$) ส่วนมีสิ่งสนับสนุนด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย และมีการระบุและใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีค่าเฉลี่ย ต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 1.00$, 1.03)

ตารางที่ 4-29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
10.1	ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรมีการใช้ข้อมูล ความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียเป็นปัจจัยนำเข้า	3.69	0.97	มาก
10.2	มีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร	3.69	0.97	มาก
10.3	มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจ ว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.75	0.96	มาก
10.4	มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน	3.83	0.98	มาก
10.5	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน)	3.83	0.99	มาก
10.6	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวม จากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	3.73	1.05	มาก
	รวม	3.75	0.90	มาก

จากตารางที่ 4-29 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพ การศึกษาด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.90$) และเมื่อพิจารณา ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนและมีการประเมินผล และปรับปรุงคุณภาพการบริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.98$, 0.99) รองลงมาเป็น มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่อง และสอดคล้อง กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.96$) ส่วนในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร มีการใช้ข้อมูลความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยนำเข้า และมีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพ หลักสูตรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.69$, $SD = 0.97$)

ตารางที่ 4-30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความเหมาะสม จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิต

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
11.1	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.74	1.00	มาก
11.2	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.67	0.98	มาก
11.3	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน การได้งานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.70	1.03	มาก
11.4	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.73	1.03	มาก
11.5	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.69	1.00	มาก
	รวม	3.70	0.95	มาก

จากตารางที่ 4-30 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิตด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.95$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 1.00$) รองลงมาเป็น มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐานประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 1.03$) ส่วนมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐานระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.98$)

ตารางที่ 4-31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมจำแนกตามรายด้าน และโดยรวม

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1	องค์ประกอบที่ 1	3.80	0.84	มาก
2	AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.86	0.87	มาก
3	AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร	3.92	0.85	มาก
4	AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	3.87	0.88	มาก
5	AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ	3.75	0.76	มาก
6	AUN5 การประเมินผู้เรียน	3.66	0.77	มาก
7	AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพ	3.74	0.94	มาก
8	AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	3.80	0.88	มาก
9	AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน	3.70	0.97	มาก
10	AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ	3.75	0.90	มาก
11	AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	3.70	0.95	มาก
12	AUN11 ผลผลิต	3.76	0.78	มาก
	โดยรวม	3.80	0.84	มาก

จากตารางที่ 4-31 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ด้านความเหมาะสม รายด้าน และโดยรวม พบว่า ผู้ตอบมีความเห็นด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.85$) รองลงมาเป็น AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.88$) ส่วน AUN5 การประเมินผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.66$, $SD = 0.77$)

ตารางที่ 4-32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	3.72	0.94	มาก
1.2	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	3.75	0.99	มาก
1.3	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	4.17	0.88	มาก
1.4	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	4.19	0.91	มาก
1.5	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	4.24	0.82	มาก
1.6	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	4.28	0.81	มาก
1.7	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	4.15	0.84	มาก
1.8	การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	4.08	0.85	มาก
1.9	ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	4.16	0.84	มาก
1.10	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	4.10	0.87	มาก
1.11	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลา ที่กำหนด	4.06	0.92	มาก
	รวม	4.08	0.75	มาก

จากตารางที่ 4-32 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.75$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย คุณสมบัตินี้ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.81$) รองลงมา เป็น คุณสมบัตินี้ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.82$) ส่วนจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.94$)

ตารางที่ 4-33 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย	4.01	0.92	มาก
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไป	4.13	0.89	มาก
1.3	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน	3.91	0.92	มาก
	รวม	4.02	0.82	มาก

จากตารางที่ 4-33 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.82$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็น การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีความชัดเจนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.92$) ส่วนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.92$)

ตารางที่ 4-34 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2
รายละเอียดของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
2.1	รายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุม และทันสมัย	3.89	0.88	มาก
2.2	รายละเอียดของรายวิชามีความครอบคลุม และทันสมัย	3.85	0.91	มาก
2.3	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้ รายละเอียดของหลักสูตรและข้อกำหนดรายวิชาได้	3.93	0.90	มาก
	รวม	3.89	0.84	มาก

จากตารางที่ 4-34 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร
ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละ
ตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้
โดยมีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียดของหลักสูตรและข้อกำหนดรายวิชาได้
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.90$) รองลงมาเป็นรายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุม
และทันสมัย ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.88$) ส่วนรายละเอียดของรายวิชามีความครอบคลุมและทันสมัย
มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.91$)

ตารางที่ 4-35 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
3.1	การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	3.92	0.87	มาก
3.2	แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุน การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน	3.79	0.91	มาก
3.3	หลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหา ที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการ และทันสมัย	3.92	0.87	มาก
	รวม	3.88	0.81	มาก

จากตารางที่ 4-35 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.81$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยการออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและหลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บุรณาการและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.87$) ส่วน แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.91$)

ตารางที่ 4-36 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
4.1	ปรัชญาการศึกษาที่มีความชัดเจนและสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.91	0.88	มาก
4.2	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.96	0.91	มาก
4.3	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.84	0.90	มาก
	รวม	3.91	0.86	มาก

จากตารางที่ 4-36 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.86$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.91$) รองลงมาเป็นปรัชญาการศึกษาที่มีความชัดเจน และสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.88$) ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.90$)

ตารางที่ 4-37 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN5 การประเมินผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
5.1	การประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.90	0.92	มาก
5.2	การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด พึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ	3.84	0.93	มาก
5.3	วิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและแผนการให้ คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ และเป็นธรรม	3.92	0.91	มาก
5.4	การให้ผลป้อนกลับในการประเมินผู้เรียนมี ความทันเวลาและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.44	0.96	ปาน กลาง
5.5	ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสม	3.45	0.94	ปาน กลาง
	รวม	3.71	0.78	มาก

จากตารางที่ 4-37 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN5 การประเมินผู้เรียน
ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 0.78$) และเมื่อพิจารณา
ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก
3 ตัวบ่งชี้และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและ
แผนการให้คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือและเป็นธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.91$) รองลงมาเป็น การประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์
ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.92$) ส่วน การให้ผลป้อนกลับในการประเมิน
ผู้เรียนมีความทันเวลาและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความเห็นด้านการใช้ประโยชน์
อยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.44$, $SD = 0.96$)

ตารางที่ 4-38 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
6.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนา ทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้า ทางสายงาน ยกย่องชมเชย การปรับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้างและการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็ม ความจำเป็นด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.93	0.90	มาก
6.2	มีการวัดสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน และภาระงาน ของผู้สอน และกำกับติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ	3.89	0.95	มาก
6.3	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก รวมถึง จริยธรรม วิชาชีพ และเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงาน และเผยแพร่ ให้ทราบโดยทั่ว	3.26	0.78	ปาน กลาง
6.4	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากร สายวิชาการ	3.25	0.68	ปาน กลาง
6.5	มีการระบุความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร สายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนา ตามความต้องการนั้น	3.88	0.94	มาก
6.6	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้ เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.92	0.91	มาก
6.7	มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนา เกี่ยวกับประเภท และปริมาณของกิจกรรมด้านการวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ	3.77	1.00	มาก
	รวม	3.70	0.73	มาก

จากตารางที่ 4-38 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN6 คุณภาพบุคลากรสาย วิชาการ ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.73$) และเมื่อพิจารณา ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก 5 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหาร และพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่องชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้างและการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็น ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.90$) รองลงมาเป็น การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้งานวัด ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.91$) ส่วนมีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นด้านการใช้ ประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, $SD = 0.68$)

ตารางที่ 4-39 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตาม ตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
7.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนา ทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.85	0.99	มาก
7.2	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่ง งาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของ บุคลากรสายสนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน	3.83	0.94	มาก
7.3	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากร สายสนับสนุน	3.80	0.96	มาก
7.4	มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของ บุคลากรสายสนับสนุนและจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนา ตามความต้องการนั้น	3.83	0.91	มาก

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
7.5	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ	3.85	0.91	มาก
	รวม	3.83	0.89	มาก

จากตารางที่ 4-39 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.89$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดย การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการและมีการวางแผน และดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.91$, 0.99) รองลงมาเป็น มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของบุคลากรสายสนับสนุน และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้นและกำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือกสำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากรสายสนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.91$, 0.94) ส่วน มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.96$)

ตารางที่ 4-40 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
8.1	มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตร อย่างชัดเจนประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบัน	3.82	0.93	มาก

ตารางที่ 4-40 (ต่อ)

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
8.2	มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์	3.85	0.90	มาก
8.3	มีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนศักยภาพ ทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียนอย่างเพียงพอ	3.83	0.91	มาก
8.4	มีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรม การประกวดแข่งขันของผู้เรียน และการบริการอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ	3.76	0.90	มาก
8.5	มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุขภาวะของผู้เรียน	3.95	0.90	มาก
	รวม	3.84	0.85	มาก

จากตารางที่ 4-40 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN8 คุณภาพและการสนับสนุน
ผู้เรียน ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณา
ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก
ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียน
การสอน การวิจัย รวมทั้งสุขภาวะของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.90$) รองลงมา
เป็น มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์
($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.90$) ส่วนมีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการประกวด
แข่งขันของผู้เรียน และการบริการอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ
มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.90$)

ตารางที่ 4-41 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
9.1	อุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างเพียงพอ และทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ)	3.96	0.83	มาก
9.2	มีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.98	0.82	มาก
9.3	มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.99	0.81	มาก
9.4	มีสิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอ และทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.91	0.84	มาก
9.5	มีการระบุและใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สำหรับบุคคล ที่มีความต้องการพิเศษ	3.88	0.88	มาก
	รวม	3.95	0.77	มาก

จากตารางที่ 4-41 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.77$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดย มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.81$) รองลงมาเป็น มีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.82$) ส่วน มีการระบุและใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.88$)

ตารางที่ 4-42 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
10.1	ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรมีการใช้ข้อมูลความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยนำเข้า	3.85	0.88	มาก
10.2	มีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร	3.80	0.89	มาก
10.3	มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.73	0.96	มาก
10.4	มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน	3.74	0.92	มาก
10.5	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน)	3.86	0.89	มาก
10.6	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.83	0.93	มาก
	รวม	3.80	0.83	มาก

จากตารางที่ 4-42 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.83$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดย มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็น ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร มีการใช้ข้อมูลความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.88$) ส่วน มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.96$)

ตารางที่ 4-43 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN11 ผลผลิต

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
11.1	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.79	0.94	มาก
11.2	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุง คุณภาพ	3.83	0.94	มาก
11.3	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน การได้งานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.83	0.93	มาก
11.4	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.74	0.96	มาก
11.5	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.82	0.89	มาก
	รวม	3.80	0.87	มาก

จากตารางที่ 4-43 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN11 ผลผลิต ด้านการใช้
ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย
พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดย
มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน การได้งานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ
และมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา
เพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.93$, 0.94) รองลงมาเป็น
มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้
ส่วนเสียเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.89$) ส่วน มีการเก็บรวบรวมข้อมูล
กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ
มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.96$)

ตารางที่ 4-44 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามรายด้าน และโดยรวม

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1	องค์ประกอบที่ 1	4.08	0.75	มาก
2	AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.02	0.82	มาก
3	AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร	3.89	0.84	มาก
4	AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	3.88	0.81	มาก
5	AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ	3.91	0.86	มาก
6	AUN5 การประเมินผู้เรียน	3.71	0.78	มาก
7	AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพ	3.70	0.73	มาก
8	AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	3.83	0.89	มาก
9	AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน	3.84	0.85	มาก
10	AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ	3.95	0.77	มาก
11	AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	3.80	0.83	มาก
12	AUN11 ผลผลิต	3.80	0.87	มาก
	โดยรวม	3.87	0.71	มาก

จากตารางที่ 4-44 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ด้านการใช้ประโยชน์ รายด้าน และโดยรวม พบว่า ผู้ตอบมีความเห็นด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.71$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดย องค์ประกอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.75$) รองลงมาเป็น AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.82$) ส่วน AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.73$)

ตารางที่ 4-45 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
ขององค์ประกอบที่ 1

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	3.83	0.93	มาก
1.2	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	3.83	0.96	มาก
1.3	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	3.83	0.93	มาก
1.4	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	3.84	0.87	มาก
1.5	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	4.01	0.87	มาก
1.6	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	4.00	0.91	มาก
1.7	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	4.12	0.84	มาก
1.8	การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	4.10	0.87	มาก
1.9	ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	4.03	0.83	มาก
1.10	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.94	0.88	มาก
1.11	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	4.09	0.83	มาก
	รวม	3.97	0.73	มาก

จากตารางที่ 4-45 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.73$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.84$) รองลงมา เป็นการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.87$) ส่วนจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.93$)

ตารางที่ 4-46 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1.1	การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย	3.94	0.93	มาก
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้ เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไป	3.95	0.96	มาก
1.3	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน	3.92	0.95	มาก
	รวม	3.94	0.88	มาก

จากตารางที่ 4-46 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.96$) รองลงมาเป็น การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีความชัดเจนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.93$) ส่วนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.95$)

ตารางที่ 4-47 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ของตัวบ่งชี้ย่อย AUN2
รายละเอียดของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
2.1	รายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัย	4.01	0.92	มาก
2.2	รายละเอียดของรายวิชามีความครอบคลุมและทันสมัย	3.76	0.88	มาก
2.3	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียด ของหลักสูตรและข้อกำหนดรายวิชาได้	3.81	0.88	มาก
	รวม	3.86	0.81	มาก

จากตารางที่ 4-47 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.81$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยรายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.92$) รองลงมาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียดของหลักสูตร และข้อกำหนดรายวิชาได้ ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.88$) ส่วนรายละเอียดของรายวิชาที่มีความครอบคลุม และทันสมัยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.88$)

ตารางที่ 4-48 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
3.1	การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.73	0.88	มาก
3.2	แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผล การเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน	3.76	0.85	มาก
3.3	หลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มี การเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัย	3.74	0.85	มาก
	รวม	3.74	0.80	มาก

จากตารางที่ 4-48 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN3 โครงสร้างและเนื้อหา ของหลักสูตร ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.80$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.85$) รองลงมาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียดของหลักสูตร และข้อกำหนดรายวิชาได้ ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.88$) ส่วนการออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.88$)

ตารางที่ 4-49 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
4.1	ปรัชญาการศึกษามีความชัดเจนและสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.64	0.86	มาก
4.2	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.74	0.85	มาก
4.3	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.72	0.85	มาก
	รวม	3.70	0.78	มาก

จากตารางที่ 4-49 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.78$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดย กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.85$) รองลงมาเป็น กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.85$) ส่วนปรัชญาการศึกษามีความชัดเจนและสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.86$)

ตารางที่ 4-50 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN5 การประเมินผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
5.1	การประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.77	0.84	มาก
5.2	การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด ฟังมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ	3.70	0.86	มาก
5.3	วิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและแผนการให้คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ และเป็นธรรม	3.69	0.85	มาก

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
5.4	การให้ผลป้อนกลับในการประเมินผู้เรียนมีความทันเวลาและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.52	0.91	มาก
5.5	ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสม	3.49	0.94	ปานกลาง
	รวม	3.63	0.74	มาก

จากตารางที่ 4-50 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN5 การประเมินผู้เรียนด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.74$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก 4 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ตัวบ่งชี้ โดยการประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.84$) รองลงมาเป็นการประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด พึงมีความชัดเจน และแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.86$) ส่วนผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสมมีความคิดเห็นด้านความเป็นไปได้ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.49$, $SD = 0.94$)

ตารางที่ 4-51 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
6.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่องชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้างและการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็นด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.69	0.90	มาก
6.2	มีการวัดสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน และภาระงานของผู้สอน และกำกับติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ	3.71	0.96	มาก

ตารางที่ 4-51 (ต่อ)

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
6.3	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก รวมถึง จริยธรรม วิชาชีพ และเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงาน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่ว	3.74	0.98	มาก
6.4	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากร สายวิชาการ	3.70	0.94	มาก
6.5	มีการระบุความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร สายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตาม ความต้องการนั้น	3.20	0.76	ปานกลาง
6.6	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติ เพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ	3.22	0.77	ปานกลาง
6.7	มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับ ประเภท และปริมาณของกิจกรรมด้านการวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ	3.73	0.93	มาก
	รวม	3.57	0.72	มาก

จากตารางที่ 4-51 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN6 คุณภาพบุคลากร สายวิชาการ ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, $SD = 0.72$) และเมื่อ พิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก 5 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดย กำหนดเกณฑ์การสรรหา และคัดเลือก รวมถึง จริยธรรมวิชาชีพและเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงาน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่ว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.98$) รองลงมาเป็น มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับประเภท และปริมาณ ของกิจกรรมด้านการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.93$) ส่วนมีการระบุ ความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตาม ความต้องการนั้นมีความคิดเห็นด้านความเป็นไปได้ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.20$, $SD = 0.76$)

ตารางที่ 4-52 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
7.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนา ทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และ ด้านการจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การ วิจัย และการบริการวิชาการ	3.72	0.90	มาก
7.2	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากรสาย สนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน	3.64	0.93	มาก
7.3	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากร สายสนับสนุน	3.65	0.99	มาก
7.4	มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของ บุคลากรสายสนับสนุนและจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตาม ความต้องการนั้น	3.56	1.02	มาก
7.5	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่อง ให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการ	3.52	1.06	มาก
	รวม	3.62	0.88	มาก

จากตารางที่ 4-52 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN7 คุณภาพบุคลากรสาย
สนับสนุน ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณา
ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสาย
สนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้าน
การจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.90$) รองลงมาเป็น มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสาย
สนับสนุน ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.99$) ส่วนการบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่อง
ให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการมีค่าเฉลี่ย
ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.52$, $SD = 1.06$)

ตารางที่ 4-53 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
8.1	มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตร อย่างชัดเจนประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึง และเป็นปัจจุบัน	3.51	0.98	มาก
8.2	มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์	3.57	0.98	มาก
8.3	มีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน ศักยภาพทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียน อย่างเพียงพอ	3.59	0.95	มาก
8.4	มีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการประกวดแข่งขันของผู้เรียน และการบริการ อื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบ อาชีพ	3.67	0.97	มาก
8.5	มีการจัดบรรยายภาคการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุข ภาวะของผู้เรียน	3.63	0.96	มาก
	รวม	3.60	0.91	มาก

จากตารางที่ 4-53 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN8 คุณภาพและการสนับสนุน
ผู้เรียน ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = 0.91$) และเมื่อพิจารณา
ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการประกวดแข่งขันของ
ผู้เรียน และการบริการอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.97$) รองลงมาเป็น มีการจัดบรรยายภาคการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม
และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุขภาวะของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.96$)
ส่วนมีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตรอย่างชัดเจนประชาสัมพันธ์เผยแพร่
อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 0.98$)

ตารางที่ 4-54 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
9.1	อุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างเพียงพอ และทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ)	3.60	0.95	มาก
9.2	มีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.80	0.94	มาก
9.3	มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.78	0.94	มาก
9.4	มีสิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอ และทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย	3.73	0.88	มาก
9.5	มีการระบุและใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สำหรับบุคคล ที่มีความต้องการพิเศษ	3.73	0.91	มาก
	รวม	3.73	0.84	มาก

จากตารางที่ 4-54 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.94$) รองลงมาเป็น มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 0.94$) ส่วนอุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างเพียงพอและทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.60$, $SD = 0.95$)

ตารางที่ 4-55 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
10.1	ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรมีการใช้ข้อมูลความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยนำเข้า	3.64	0.90	มาก
10.2	มีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร	3.70	0.92	มาก
10.3	มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.69	0.95	มาก
10.4	มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน	3.64	0.94	มาก
10.5	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน)	3.68	0.92	มาก
10.6	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.69	0.85	มาก
	รวม	3.67	0.84	มาก

จากตารางที่ 4-55 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.92$) รองลงมาเป็น มีการประเมินผล และปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

และมีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.69$, $SD = 0.85$, 0.95) ส่วนในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรมีการใช้ข้อมูลความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยนำเข้าและมีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.90$, 0.94)

ตารางที่ 4-56 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
AUN11 ผลผลิต

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
11.1	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.68	0.94	มาก
11.2	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.63	0.91	มาก
11.3	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน การได้งานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.60	0.93	มาก
11.4	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.60	0.92	มาก
11.5	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ	3.58	0.92	มาก
	รวม	3.62	0.87	มาก

จากตารางที่ 4-56 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN11 ผลผลิต ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.68$, $SD = 0.94$) รองลงมาเป็น มีการเก็บ

รวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.91$) ส่วนมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 0.92$)

ตารางที่ 4-57 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามรายด้าน และโดยรวม

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	\bar{X}	SD	แปลผล
1	องค์ประกอบที่ 1	3.94	0.88	มาก
2	AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.86	0.81	มาก
3	AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร	3.74	0.80	มาก
4	AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	3.70	0.78	มาก
5	AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ	3.63	0.74	มาก
6	AUN5 การประเมินผู้เรียน	3.57	0.72	มาก
7	AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพ	3.62	0.88	มาก
8	AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	3.60	0.91	มาก
9	AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน	3.73	0.84	มาก
10	AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ	3.67	0.84	มาก
11	AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	3.62	0.87	มาก
12	AUN11 ผลผลิต	3.67	0.70	มาก
	โดยรวม	3.94	0.88	มาก

จากตารางที่ 4-57 ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ด้านความเป็นไปได้ รายด้าน และโดยรวม พบว่า ผู้ตอบมีความเห็นด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.88$) รองลงมาเป็น AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.81$) ส่วน AUN5 การประเมินผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.57$, $SD = 0.72$)

ตารางที่ 4-58 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test)

ด้าน	เพศ	n	\bar{X}	SD	T	df	Sig
ด้านความถูกต้อง	ชาย	37	3.6968	.73591	-.851	101	.397
	หญิง	66	3.8279	.75805			
ด้านความเหมาะสม	ชาย	37	3.7757	.80122	.174	101	.862
	หญิง	66	3.7476	.78036			
ด้านการใช้ประโยชน์	ชาย	37	3.9123	.69710	.404	101	.687
	หญิง	66	3.8532	.71892			
ด้านความเป็นไปได้	ชาย	37	3.6692	.70977	-.054	101	.957
	หญิง	66	3.6770	.70313			

จากตารางที่ 4-58 พบว่า ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน เมื่อจำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ตารางที่ 4-59 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test)

ด้าน	ตำแหน่งหน้าที่	n	\bar{X}	SD	T	df	Sig
ด้านความถูกต้อง	อาจารย์	47	3.8596	.73557	.978	101	.331
	สายสนับสนุน	56	3.7146	.76074			
ด้านความเหมาะสม	อาจารย์	47	3.8647	.73077	1.273	101	.206
	สายสนับสนุน	56	3.6679	.82194			

ตารางที่ 4-59 (ต่อ)

ด้าน	ตำแหน่ง หน้าที่	n	\bar{X}	SD	T	df	Sig
ด้านการใช้ประโยชน์	อาจารย์	47	3.9860	.62748	1.474	101	.144
	สายสนับสนุน	56	3.7807	.76257			
ด้านความเป็นไปได้	อาจารย์	47	3.7323	.70226	.769	101	.444
	สายสนับสนุน	56	3.6254	.70445			

จากตารางที่ 4-59 พบว่า ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ต่างกันมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ตารางที่ 4-60 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ในการประเมินหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน		SS	Df	MS	F	Sig.
ผลการประเมิน ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	5.421	2	2.711	5.229**	.007
	ภายในกลุ่ม	51.835	100	.518		
	รวม	57.256	102			
ผลการประเมิน ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	6.230	2	3.115	5.515**	.005
	ภายในกลุ่ม	56.482	100	.565		
	รวม	62.712	102			
ผลการประเมิน ด้านการใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4.914	2	2.457	5.312**	.006
	ภายในกลุ่ม	46.258	100	.463		
	รวม	51.172	102			

ตารางที่ 4-60 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	Df	MS	F	Sig.
ผลการประเมิน ด้านความเป็นไปได้	ระหว่างกลุ่ม	2.429	2	1.215	2.539	.084
	ภายในกลุ่ม	47.843	100	.478		
	รวม	50.273	102			

** p < .01

จากตารางที่ 4-60 พบว่า ผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ มีความแตกต่างกัน จำแนกตามสังกัดกลุ่มคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนด้านความเป็นไปได้มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยนำด้านที่มีนัยสำคัญทางสถิติไปทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการ LSD มีผลวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4-61, 4-62, 4-63

ตารางที่ 4-61 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความถูกต้อง ในการประเมิน

หลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีการ LSD

เฉลี่ย	กลุ่มคณะ	วิทย์-สุขภาพ	วิทย์-เทคโนโลยี	มนุษย์-สังคม
3.6098	วิทย์-สุขภาพ	-		
3.3229	วิทย์-เทคโนโลยี	.28693	-	
4.0102	มนุษย์-สังคม	.40042*	.68735*	-

จากตารางที่ 4-61 พบว่า ผลการประเมินด้านความถูกต้องของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-62 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความเหมาะสมในการประเมิน
หลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันเป็นรายคู่
โดยวิธีการ LSD

เฉลี่ย	กลุ่มคณะ	วิทย์-สุขภาพ	วิทย์-เทคโนโลยี	มนุษย์-สังคม
3.5140	วิทย์-สุขภาพ	-		
3.5914	วิทย์-เทคโนโลยี	.07739	-	
4.0151	มนุษย์-สังคม	.50106*	.42367	-

จากตารางที่ 4-62 พบว่า ผลการประเมินด้านความเหมาะสมของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-63 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านการใช้ประโยชน์ ในการประเมิน
หลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกันเป็นรายคู่
โดยวิธีการ LSD

เฉลี่ย	กลุ่มคณะ	วิทย์-สุขภาพ	วิทย์-เทคโนโลยี	มนุษย์-สังคม
3.6655	วิทย์-สุขภาพ	-		
3.6721	วิทย์-เทคโนโลยี	.00663	-	
4.1037	มนุษย์-สังคม	.43821*	.43158	-

จากตารางที่ 4-63 พบว่า ผลการประเมินด้านการใช้ประโยชน์ ของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 สรุปข้อมูลปลายเปิดเกี่ยวกับระบบ CUPT QA ตามความคิดเห็น ของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 51 คน

จากการสรุปข้อมูลปลายเปิดของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบ CUPT QA จำแนกเป็นประเด็นที่สำคัญ 7 ประเด็น เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

รายการประเด็นที่สำคัญ	ตัวอย่างความคิดเห็นที่สอดคล้องกับแต่ละประเด็นตามความคิดเห็นของผู้ตอบ
1. เป็นระบบที่ดีมีมาตรฐาน แต่ควรมีการชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องทราบให้ชัดเจน	<p>โดยผู้ตอบ ร้อยละ 25 (4/16) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า</p> <p>“เป็นระบบที่ดี เพื่อการประเมิน แต่บางหัวข้อถ้าเป็นการเก็บข้อมูลระยะยาว และมีการวางแผนต้องชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตั้งแต่แรกเริ่ม ในการเก็บข้อมูลแต่ก็จะมาทำในช่วงใกล้การประเมิน จึงได้ข้อมูลที่อาจจะไม่ครบถ้วน”</p> <p>“เป็นระบบที่ดี เพราะคำนึงถึง ผลลัพธ์ คือนิสิต”</p> <p>“เป็นระบบที่มีมาตรฐานอยู่แล้ว และใช้ไม่ยากช่วยให้ผู้บริหารหลักสูตรได้ประเมินตนเอง”</p> <p>“ระบบเป็นสิ่งที่ดี แต่อาจเข้าใจไม่ตรงกัน”</p>
2. มีการอบรมผู้ประเมินให้ทั่วถึง รวมทั้งมีแนวทางในการเขียนรายงานที่ถูกต้องเป็นไปในแนวเดียวกัน เพื่อให้เข้าใจได้ตรงกัน	<p>โดยผู้ตอบร้อยละ 25 (4/16) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า</p> <p>“อยากเห็นเล่มรายงานต้นฉบับ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนที่ถูกต้องและเป็นไปในทางเดียวกัน เชื่อว่าหลายคนจะตีความแต่ละเกณฑ์ไม่เหมือนกัน”</p> <p>“ควรมีการอบรมผู้ประเมินให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกหลักสูตร/สถาบัน”</p> <p>“มีกระบวนการ และขั้นตอนที่อาจทำให้เข้าใจได้แตกต่างกัน”</p> <p>“การตีความเกณฑ์ แต่ละระดับยากที่จะยกระดับ”</p>

รายการประเด็นที่สำคัญ	ตัวอย่างความคิดเห็นที่สอดคล้องกับแต่ละประเด็นตามความคิดเห็นของผู้ตอบ
3. บุคลากรรู้สึกว่าเป็นการเพิ่มภาระในการทำงานบางเรื่อง มีความซ้ำซ้อน และไม่เนี๊ยง	<p>โดยผู้ตอบร้อยละ 18.75 (3/16) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “ม.บูรพา อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องสอน+ทำรายงาน+ทำพันธกิจ ฯลฯ”</p> <p>“ระบบการประกันฯ เป็นการเพิ่มภาระให้อาจารย์ผู้สอนหรือไม่”</p> <p>“บางหัวข้อ ทับซ้อนกัน การทำระบบ CUPT QA ใช้เวลา มาก ไม่มีคนอยากทำควรกำหนดในพันธกิจ ผู้สอน-คณาจารย์ไปเลย ว่าจะให้มีงานสอน/ งานวิจัย/ บริการสังคม/ ทำนุบำรุงศิลปและการทำประกันคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งที่ดี แต่ก็ผ่านมา เปลี่ยนแปลงระบบประกันอยู่ตลอดเวลา ไม่เสถียร-คนทำต้องเรียนรู้ เริ่มต้นใหม่กับระบบที่ไม่หยุดนิ่ง”</p>
4. ตัวบ่งชี้บางตัว ไม่สะท้อนหลักสูตร	<p>โดยผู้ตอบแสดงความคิดเห็นไว้ว่า “มีหลายตัวบ่งชี้ ไม่สะท้อนหลักสูตร เนื่องจากเป็นแบบที่ทำระดับคณะควรเอาออก”</p>
5. ควรบูรณาการกับ TQF	<p>โดยผู้ตอบแสดงความคิดเห็นไว้ว่า “ควรมีการบูรณาการระบบต่าง ๆ เช่น TQF (มคอ.) ระบบประกันฯ”</p>
6. งบประมาณ ไม่เพียงพอ	<p>โดยผู้ตอบแสดงความคิดเห็นไว้ว่า “เกณฑ์ AUN QA เป็นระบบที่มีความเป็นสากล ได้รับการยอมรับระดับ ASEAN แต่การประเมินมีค่าใช้จ่ายสูง ยิ่งถ้าคณะไหนมีหลักสูตรเยอะก็ต้องใช้งบประมาณในการตรวจประเมินสูงตามไปด้วย”</p>
7. ระบบของ มหาวิทยาลัย ยังไม่ทันสมัย	<p>โดยผู้ตอบแสดงความคิดเห็นไว้ว่า “มหาวิทยาลัยบูรพา ไม่มีระบบที่ทันสมัยเพียงพอต่อการสนองต่อระบบ CUPT QA ควรมีการจัดทำทะเบียนระบบฐานข้อมูลที่สามารถครอบคลุมได้ทุกด้าน”</p>

ตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 16 คน มาสรุป

เป็นจุดแข็ง หรือจุดเด่น ของระบบ CUPT QA

1. เป็นระบบที่แข็งแรง ครอบคลุม สามารถตอบโจทย์การประกันคุณภาพได้
2. ทำให้ทราบความก้าวหน้า/ พัฒนาการดำเนินงานของหลักสูตรและเป็นการควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาของหลักสูตร
3. มีการแสดงหลักฐาน และการคิดคะแนนเป็นระบบดี
4. มีระบบประเมินละเอียด 7 Rate
5. เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพ เพื่อการพัฒนาได้จริง เน้นเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ
6. เป็นระบบที่ผู้ประเมิน จะได้วิเคราะห์ หากจุดอ่อนของหลักสูตรและนำมาดำเนินการปรับปรุงคุณภาพในการเรียนการสอนได้ดีหลักสูตรสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินตนเองได้
7. เป็นเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่มีผลต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะเป็นตัวกำกับให้แต่ละหลักสูตรผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลง
8. เป็นการประเมินโดยเน้นการสัมภาษณ์ ดีกว่าการดูเอกสารเนื่องจากสามารถถามตอบ และได้ทราบข้อมูลตรงนั้นเลย
9. ข้อมูลของการประเมินหลากหลายและย้อนหลัง สามารถตรวจสอบองค์กรได้ดี
10. ได้ทบทวน และดูแผนของหลักสูตร/ คณะ ในการเรียนการสอนเพื่อหาข้อแก้ไขในปีถัดไป

ตอนที่ 5 ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 18 คน มาสรุป

เป็นจุดอ่อน หรือจุดด้อย ของระบบ CUPT QA

1. บัณฑิตนำเข้า และข้อมูลป้อนกลับยังไม่มีเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน เหมือนให้ผู้ประเมินตัดสินใจเองซึ่งมาตรฐานการประเมินแต่ละคนไม่เท่ากัน
2. การให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถาบัน/ คณะ ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพียงพอหรือไม่

3. ในบางหมวด เป็นบุคลากรสายสนับสนุน เป็นการดำเนินงานโดยคณะไม่ใช่หลักสูตร เนื่องจากการบริหารคน และงบประมาณ ดำเนินการโดยคณะจึงไม่สามารถประเมินได้
4. ยุ่งยาก ใช้เวลามากในการประเมิน
5. AUN2 มีความเป็นไปได้ยาก เนื่องจากหลักสูตร มีการปรับทุก 5 ปี หากจะให้มาปรับทุกปี เพื่อให้ทันสมัย จึงเป็นไปได้ยาก
6. รวบรวมเอกสารเยอะ ย้อนหลัง ทำให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน
7. บางหัวข้อ ประเมินได้ยากและอาจจะไม่สอดคล้องกับหลักความเป็นจริงที่บางหัวข้อไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมาย
8. เป็นระบบที่สร้างภาระงานให้ทุกคนทำงานทุกฝ่าย
9. บางตัวชี้วัดละเอียดเกินไป วัดได้ยาก และตีความไม่ตรงกันทำให้เข้าใจผิดได้หรือเข้าใจคลาดเคลื่อนจากข้อกำหนด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559 เป็นการประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ประเมินด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) 2) ประเมินด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) ประเมินด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) และ 4) ประเมินด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพในการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร จำนวน 103 คน ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ผู้วิจัยขอเสนอผลของการศึกษาวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

บุคลากรของมหาวิทยาลัยบูรพาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 64.08 เป็นบุคลากรในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 48.96 มีตำแหน่งเป็นบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 54.37 ความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ มีส่วนร่วมในฐานะบุคลากรสายสนับสนุน มากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 48.54 สำหรับระยะเวลาในการทำงานที่มหาวิทยาลัยบูรพา มีระยะเวลาทำงานส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-5 ปี มากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 36.89

2. ความรู้และเข้าใจในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรด้วยระบบ CUPT QA

พิจารณาความรู้และเข้าใจจะระดับตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ามี ความรู้ ความเข้าใจในระดับ พอใช้ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.51 รองลงมา มีความเข้าใจระดับดี คิดเป็น

ร้อยละ 22.33 โดยมีความรู้และเข้าใจระดับ ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 5.83 และมีความรู้และเข้าใจต่ำ และต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 15.53 และ 6.80 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประเมินหลักสูตร CUPT QA ของบุคลากรที่มีเพศและตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test) พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA มหาวิทยาลัยบูรพาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย มีความรู้ ความเข้าใจมากกว่าเพศหญิง และเมื่อพิจารณาตำแหน่งหน้าที่ พบว่า บุคลากรที่มีหน้าที่ ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA มหาวิทยาลัยบูรพา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ มากกว่าบุคลากรสายสนับสนุน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของบุคลากรที่สังกัดกลุ่มคณะ ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยบูรพา ที่อยู่ในกลุ่มส่วนงานต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินอภิมาน 4 มิติ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) (สูตร r_{xy}) พบว่า ผลการประเมินอภิมาน มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ ในการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพาทั้ง 4 มิติ ประกอบด้วย ความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม การใช้ประโยชน์ เป็นไปได้ ทุกคู่ มีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**3. ผลการประเมิน ความถูกต้อง ความเหมาะสม ประเมินการใช้ประโยชน์
ความเป็นไปได้ ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA ที่ใช้ประเมินระดับหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559**

3.1 ผลการประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้อง

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความถูกต้อง จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1 พบว่า ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.79$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้เกี่ยวกับคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.89$) รองลงมาเป็น คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.91$) ส่วนตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากัน ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.98$) ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.87$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตรด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.89$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยรายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.91$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณา ในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยหลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.89$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.86$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.89$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียนด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.63$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก 3 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยการประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด พึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.83$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการระบุ และประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.93$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุนด้านความถูกต้อง โดยรวม อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยกำหนดเกณฑ์ การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากร สายสนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.92$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียนด้านความถูกต้อง โดยรวม อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการระบุวิธีการ และเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.89$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีสิ่งสนับสนุน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอ และทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.89$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษาด้านความถูกต้อง โดยรวม อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.86$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการระดมการ ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.93$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิตด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.93$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียง มาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 1.00$)

เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้ย่อย ด้านความถูกต้อง รายด้านและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบ มีความเห็นด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 0.75$) และเมื่อพิจารณา ในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.79$) รองลงมา

เป็น AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.86$) ส่วน AUN11 ผลผลิต
มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.93$)

3.2 ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสม จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อย
ขององค์ประกอบที่ 1 พบว่า ตัวบ่งชี้ย่อยด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$,
 $SD = 0.79$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น
ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลา
ที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.17$, $SD = 0.91$) รองลงมาเป็นคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน
และคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.90, 0.93$)
ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
มีความเห็น ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุม
ทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.83$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตรด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่
ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยรายละเอียด
ของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.92$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรด้านความเหมาะสม โดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยหลักสูตร
มีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัย
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.89$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการด้านความเหมาะสม โดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยกิจกรรมการเรียน
การสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.91$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN5 การประเมินผู้เรียนด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.76$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 4 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ตัวบ่งชี้ โดยการประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.85$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, $SD = 0.77$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 5 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยมีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 1.01$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุนด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.94$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของบุคลากรสายสนับสนุนและจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.96$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียนด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีระบบกำกับติดตามความก้าวหน้าในการเรียนศักยภาพทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียนอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.97$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.97$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยอุปกรณ์ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างเพียงพอและทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวมห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 1.01$)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษาด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.90$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนและมีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการ

และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.98$, 0.99)

ตัวบ่งชี้ย่อย AUN11 ผลผลิตด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.95$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 1.00$)

เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้ย่อย ด้านความเหมาะสม รายด้านและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบมีความเห็น ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดย AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.85$) รองลงมาเป็น AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.88$) ส่วน AUN5 การประเมินผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.66$, $SD = 0.77$)

3.3 ผลการประเมินมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ จำแนกตามตัวบ่งชี้ย่อยขององค์ประกอบที่ 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.75$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.81$) รองลงมาเป็น คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.82$) ส่วน จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.94$) ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.82$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.89$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN2 รายละเอียดของหลักสูตรด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีส่วนได้ส่วนเสีย

สามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียดของหลักสูตรและข้อกำหนดรายวิชาได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.90$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.81$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยการออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและหลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้าง เนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บุคลากรและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.87$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.86$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.91$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN5 การประเมินผู้เรียนด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 0.78$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก 3 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและแผนการให้คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือและเป็นธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.91$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.73$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก 5 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่องชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้างและการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็นด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.90$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.89$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยการบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการและมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนา

ทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากร ด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ วิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.91$, 0.99)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.85$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการจัด บรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุขภาพของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.90$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.77$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.81$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.83$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.89$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN11 ผลผลิต ด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน การดำเนินงานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพและมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.93$, 0.94)

เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้ย่อย ด้านการใช้ประโยชน์ รายด้านและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบ มีความเห็นด้านการใช้ประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.71$) และเมื่อ พิจารณาในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดย องค์ประกอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.75$)

รองลงมาเป็น AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.82$) ส่วน AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.73$)

3.4 ผลการประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้

ความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้ย่อย ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.73$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.84$) รองลงมาเป็นการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.87$) ส่วนจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.93$) ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.96$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN2 รายละเอียดของหลักสูตร ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.81$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยรายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.92$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.80$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.85$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN4 การสอนและการเรียนรู้วิธีการ ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.78$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทุกตัวบ่งชี้ โดยกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.85$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN5 การประเมินผู้เรียน ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.74$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม

มีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก 4 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ตัวบ่งชี้ โดยการประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.84$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, $SD = 0.72$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก 5 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยกำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก รวมถึง จริยธรรมวิชาชีพและเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงาน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่ว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.98$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.88$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการวางแผน และดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต) สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.90$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = 0.91$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการแข่งขันของผู้เรียน และการบริการอื่นๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.97$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีห้องสมุด และทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.94$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.84$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดย

มีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.92$)

ตัวบ่งชี้ย่อย ของ AUN11 ผลผลิต ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
มีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ
และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.68$, $SD = 0.94$)

เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้ย่อย ด้านความเป็นไปได้ รายด้านและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบ
มีความเห็นด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.88$) และเมื่อ
พิจารณาในแต่ละด้านของตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ด้านความเป็นไปได้ อยู่ใน
ระดับมาก ทุกด้านของตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.88$)
รองลงมาเป็น AUN1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.81$) ส่วน AUN5 การประเมิน
ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.57$, $SD = 0.72$)

3.5 ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน ตามเพศ และตำแหน่งหน้าที่

ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน เมื่อจำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยผลการประเมิน แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยผลการประเมิน
แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

3.6 ผลการประเมินจำแนกตามสังกัดกลุ่มคณะ

ผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ มีความ
แตกต่างกัน จำแนกตามสังกัดกลุ่มคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนด้านความเป็นไปได้
มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยนำด้านที่มีนัยสำคัญทางสถิติไปทดสอบ
เป็นรายคู่โดยวิธีการ LSD มีผลวิเคราะห์ ดังนี้

3.6.1 ผลการประเมินด้านความถูกต้อง ของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และ
สังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6.2 ผลการประเมินด้านความเหมาะสม ของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6.3 ผลการประเมินด้านการใช้ประโยชน์ ของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. สรุปข้อมูลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบ CUPT QA จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 16 คน (ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด)

เป็นจุดแข็ง หรือจุดเด่น ของระบบ CUPT QA

1. เป็นระบบที่แข็งแรง ครอบคลุม สามารถตอบโจทย์การประกันคุณภาพได้
2. ทำให้ทราบความก้าวหน้า/ พัฒนาการดำเนินงานของหลักสูตรและเป็นการควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาของหลักสูตร
3. มีการแสดงหลักฐาน และการคิดคะแนนเป็นระบบดี
4. มีระบบประเมินละเอียด 7 Rate
5. เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพ เพื่อการพัฒนาได้จริง เน้นเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ
6. เป็นระบบที่ผู้ประเมิน จะได้วิเคราะห์ หากจุดอ่อนของหลักสูตรและนำมาดำเนินการปรับปรุงคุณภาพในการเรียนการสอนได้ดีหลักสูตรสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินตนเองได้
7. เป็นเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่มีผลต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะเป็นตัวกำกับให้แต่ละหลักสูตรผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลง
8. เป็นการประเมินโดยเน้นการสัมภาษณ์ ดีกว่าการดูเอกสารเนื่องจากสามารถถามตอบ และได้ทราบข้อมูลตรงนั้นเลย
9. ข้อมูลของการประเมินหลากหลายและย้อนหลัง สามารถตรวจสอบองค์กรได้ดี
10. ได้ทบทวน และดูแผนของหลักสูตร/ คณะ ในการเรียนการสอนเพื่อหาข้อแก้ไขในปีถัดไป

5. สรุปข้อมูลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบ CUPT QA จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 18 คน (ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด)

เป็นจุดอ่อน หรือจุดด้อย ของระบบ CUPT QA

1. บัณฑิตนำเข้า และข้อมูลป้อนกลับยังไม่มีเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน เหมือนให้ผู้ประเมินตัดสินใจเอง ซึ่งมาตรฐานการประเมินแต่ละคนไม่เท่ากัน
2. การให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถาบัน/ คณะ ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพียงพอหรือไม่
3. ในบางหมวด เป็นบุคลากรสายสนับสนุน เป็นการดำเนินงานโดยคณะไม่ใช่หลักสูตร เนื่องจากการบริหารคน และงบประมาณ ดำเนินการโดยคณะจึงไม่สามารถประเมินได้
4. ยุ่งยาก ใช้เวลามากในการประเมิน
5. AUN2 มีความเป็นไปได้ยาก เนื่องจากหลักสูตร มีการปรับทุก 5 ปี หากจะให้มาปรับทุกปี เพื่อให้ทันสมัย จึงเป็นไปได้ยาก
6. รวบรวมเอกสารเยอะ ย้อนหลัง ทำให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน
7. บางหัวข้อ ประเมินได้ยากและอาจจะไม่สอดคล้องกับหลักความเป็นจริงที่บางหัวข้อไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมาย
8. เป็นระบบที่สร้างภาระงานให้ทุกคนทำงานทุกฝ่าย
9. บางตัวชี้วัดละเอียดเกินไป วัดได้ยาก และตีความไม่ตรงกันทำให้เข้าใจผิดได้ หรือเข้าใจคลาดเคลื่อนจากข้อกำหนด

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปราย ได้ดังนี้

บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA มหาวิทยาลัยบูรพา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย มีความรู้ ความเข้าใจมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อคำถามเป็นการถามตามความรู้ (Perception) ซึ่งโดยธรรมชาติเพศชายจะมีความมั่นใจที่สูงกว่า ในกรณีนี้จึงนำไปสู่ผลการสำรวจความรู้ที่พบว่า บุคลากรเพศชายมีความรู้สึกว่ามีความรู้มากกว่าบุคลากรเพศหญิง

บุคลากรที่มีหน้าที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA มหาวิทยาลัยบูรพาต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ มากกว่าบุคลากรสายสนับสนุน ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรสายอาจารย์มีโอกาสมากกว่าในการรับรู้การถ่ายทอดระบบ CUPT QA ทั้งจากมหาวิทยาลัย

จากการประชุมโดย ทปอ. และโอกาสการประชุมต่าง ๆ ประกอบกับพื้นฐานความรู้สายอาจารย์ โดยทั่วไปที่สูงกว่าจำนวนมากกว่า ทำให้บุคลากรสายอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจที่สูงกว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยบูรพา ที่อยู่ในกลุ่มส่วนงานต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกัน คุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากทุกส่วนงานมีโอกาสเท่าเทียมกันในการรับรู้การถ่ายทอดระบบ CUPT QA ทั้งจากมหาวิทยาลัย จากการประชุมโดย ทปอ. และโอกาสการประชุมต่าง ๆ ซึ่งผลจากการวิจัย ของกัญญดา อนุวงศ์ และพิชญ์ญภาภัค เจียมจรัสโชค (2553) เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของ บุคลากร ทั้งสายวิชาการ (อาจารย์) และสายสนับสนุนวิชาการ พบว่าอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับค่อนข้างดี แต่ยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ นโยบายและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งของประเทศ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับ คณะ ที่ยังต้องการสร้างการรับรู้และความเข้าใจ ในส่วนของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ พบว่าในภาพรวม มีความรู้เรื่องการประกันคุณภาพในระดับพอใจ แต่ยังต้องการความรู้ที่เกี่ยวกับ นโยบายและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ

ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน เมื่อจำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยผลการประเมิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยผลการประเมิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ผลการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านการใช้ประโยชน์ มีความแตกต่างกัน จำแนกตามสังกัดกลุ่มคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนด้าน ความเป็นไปได้มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยนำด้านที่มีนัยสำคัญ ทางสถิติไปทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการ LSD มีผลวิเคราะห์ ดังนี้ 1) ผลการประเมินด้าน ความถูกต้อง ของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ผลการประเมิน ด้านความเหมาะสม ของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผลการประเมินด้านการใช้ประโยชน์ ของกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินอภิมาน 4 มิติ ตามเกณฑ์มาตรฐานของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1999) พบว่า ผลการประเมินอภิมาน มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพาทั้ง 4 มิติ ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ทุกคู่ มีความสัมพันธ์กัน แสดงถึงกระบวนการประเมินอภิมานในครั้งนี้ มีความสอดคล้องภายในของเครื่องมือที่ใช้ประเมิน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

จากการศึกษาการประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรให้ความรู้การประเมินตามระบบ CUPT QA ให้มากยิ่งขึ้นและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะเกณฑ์ในการประเมินที่ยังไม่ชัดเจน ทำให้ผู้ประเมินตัดสินใจเองซึ่งมาตรฐานการประเมินแต่ละคนไม่เท่ากันการควบคุมมาตรฐานผู้ประเมินให้มีมาตรฐานเดียวกันเป็นความต้องการที่สำคัญในการทำงานด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา
2. ผู้บริหารสถาบัน/ คณะควรให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานให้ลงรายละเอียดมากขึ้น เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพียงพอ
3. ควรหาข้อยุติว่าในบางหมวด เป็นงานของบุคลากรสายสนับสนุน เป็นการดำเนินงานโดยคณะไม่ใช่หลักสูตร เนื่องจากการบริหารคน และงบประมาณ ดำเนินการโดยคณะไม่สามารถประเมินได้ในระดับหลักสูตร ก็ควรดประเมิน และดำเนินการให้เหมือนกันในคณะเดียวกัน
4. ควรสร้างความเข้าใจกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาโดยระบบ CUPT QA เพื่อลดความยุ่งยาก และการใช้เวลามากในการเตรียมการรับการประเมิน ทำให้มีบุคลากรบางส่วนต่อต้าน
5. การประเมินบางตัวบ่งชี้ เช่น รายละเอียดของหลักสูตร (AUN2) มีความเป็นไปได้ยาก เนื่องจากหลักสูตร มีการปรับ ทุก 5 ปี หากจะให้มาปรับทุกปี เพื่อให้ทันสมัย จึงเป็นไปได้ยากการกำหนดเกณฑ์การประเมินจึงควรมีรายละเอียดที่เหมาะสมกว่า

6. ควรพิจารณาการเก็บข้อมูลย้อนหลังการรวบรวมเอกสารจำนวนมากทำให้เป็นภาระ จึงควรปรับแก้กระบวนการดังกล่าว ลดการเก็บข้อมูลจำนวนมาก ๆ

7. การพิจารณาปรับนิยามตัวบ่งชี้บางตัว ให้มีความชัดเจนเพื่อลดการประเมินในบาง หัวข้อ ที่ประเมินได้ยากและอาจจะไม่สอดคล้องกับหลักความเป็นจริงที่บางหัวข้อไม่สามารถทำได้ ตามเป้าหมายบางตัวที่วัดละเอียดเกินไป วัดได้ยาก และตีความไม่ตรงกันทำให้เข้าใจผิดหรือเข้าใจ คลาดเคลื่อนจากที่ควรจะเป็น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

อันเนื่องมาจากการใช้มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์จากภายนอก เช่น CUPT QA มีหลายส่วนทั้งมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ ที่ไม่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยบูรพา ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรวิจัยพัฒนามาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่สอดคล้องกับบริบทของ มหาวิทยาลัยบูรพาให้มากขึ้น ทั้งนี้ควรให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการช่วยคิดช่วยพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ให้มากขึ้น อันจะนำมาสู่การยอมรับของบุคลากรมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กัญญาดา อนุวงศ์ และพิชญ์ญาภัค เจียมจรัสโชค. (2553). *ความรู้ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของบุคลากรคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
กรุงเทพฯ: ฝ่ายประสานภารกิจและฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยสภาวิชาการ (ฉบับที่ 7) ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557.
- คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษายใน ระดับอุดมศึกษา. (2558). (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1) เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2558.
- คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557. (2558).
ฉบับวันที่ 9 มิถุนายน 2558.
- คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษ CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560. (2559).
กรุงเทพฯ: ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) วันที่ 4 มีนาคม 2559.
- คำเมิง สีบุญเรือง. (2553). *การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพัฒนา ครุศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- งานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. (2559). เข้าถึงได้จาก
<http://qa.buu.ac.th/history.php>
- ฉัตรกนก ศิริธรรม. (2557). *การประเมินอภิมานรายงานการประเมินกับสภาพความสอดคล้อง ของสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์ และสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2550). *การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร: การประยุกต์ใช้ การประเมินอภิมาน*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2559). *ก้าวข้ามขีดจำกัดสู่สหัสวรรษแห่งคุณภาพ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)*.
กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท พลัส.

- ปิยวรรณ กระทงยาม. (2556). *การประเมินอภิมานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของสมศ. ในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558.
- ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ 0206/2553 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 เรื่อง นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประจัน จันตอง, พลอากาศเอก. (2559). *ก้าวข้ามขีดจำกัดสู่สหัสวรรษแห่งคุณภาพ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)*. กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท พลัส.
- นาฏลัดดา จุลมา. (2556). *การประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เนติ เฉลยวาเรศ. (2556). การประเมินอภิมาน: แนวคิดและหลักการ. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 3(4), 11.
- พิสนุ พองศรี. (2551). *การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- เพียงแข ภูผายาง. (2554). *การประเมินการวัดการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิกจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2555). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: แฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2552). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553.

- ณัฐกาญจน์ แสนทวี. (2558). *การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพภายใน สำหรับโรงเรียนสาธิตในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์ และสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาวนา กิตติวิมลชัย, คมสัน พันธุ์ชัยเพชร, ชมพร สนธิเปรม, พรรณี คักดีทัศน์ และภัทรวดี พลไพศรพ. (2551). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพ*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยพะเยา. (2558). *ประสบการณ์นำร่อง CUPT QA มหาวิทยาลัยพะเยา*. เชียงใหม่: PR Media เชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2559). เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เรื่อง “ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา CUPT QA” ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: งานประกันคุณภาพการศึกษา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2550). *ทิศทางและอาณาบริเวณการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ (1991).
- รัตนะ บัวสนธ์. (2555). *วิธีการเชิงผสมผสานสำหรับการวิจัยและประเมิน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). *ทฤษฎีการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2549). *บทที่ 3 แบบตรวจสอบรายการประเมิน: วิธีวิทยาและเครื่องมือประเมิน การประเมินอภิมาน: วิธีวิทยาและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2541). *วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). *วิธีวิทยาการประเมิน: ศาสตร์แห่งคุณค่า* (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ตีรกานนท์. (2550). *การประเมินโครงการ: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. (2552). *การพัฒนาและประยุกต์ใช้มาตรฐานการประเมินอภิมาน
สำหรับประเมินรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน ของสถาบันอุดมศึกษา
ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผล
การศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York:
Harper & Row.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Lee, R. T. (1995). *A meta-evaluation of Taiwan ministry of education's national
technology Institutes evaluation: A study of evaluation teams, and
stakeholders, judgment on the evaluation practice.* (CD-ROM). Abstract
form: ProQuest File: Dissertation Abstract Item: 9538604.
- Scriven, M. (1969). An introduction to meta-evaluation. *Educational Product Report,*
2(5), 36-38.
- Stufflebeam, D. L. (1981). *Metaevaluation: Concepts, standards and users.* Education
Evaluation Methodology: The State of the art. Baltimore. The Johns Hopkins
University Press.
- Stufflebeam, D. L. (1999). *Program Evaluations meta-evaluation checklist
(based on the program evaluation standards).* Retrieved from
http://www.wmich.edu/evalctr/checklists/program_metaeval.htm
- Stufflebeam, D. L. (2001). The metaevaluation imperative. *American Journal of
Evaluation, 22*(2), 183-209.
- Wahba, A. F. M. (1990). *Assessing meta-evaluation in practice: Application of the joint
committee standards to final evaluation of traditional birth attendants (TBAs)
in four beveloping countries.* Doctor's Thesis. Graduate School,
University Pittsburgh.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรียรรณ ยอดนิล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.สุวัฒนา จิตต์รัตนอรุณ	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวายไทรภูมิ
3. ดร.ศิวพร งามแสง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
4. ดร.เววดี จันทร์ศรีมีโชติ	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชลราษฎรอำรุง
5. ดร.ไพฑูรย์ สังข์สวัสดิ์	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพโพธิ์ทอง

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินอภิมาน การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบประเมินมาตรฐานการประเมิน CUPT QA มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559

ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป
2. แบบประเมินความถูกต้อง, ความเหมาะสม, ประเมินประโยชน์, ความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง หรือจุดเด่น ของระบบ CUPT QA

4. ความคิดเห็น จุดอ่อน หรือจุดด้อย ของระบบ CUPT QA

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยระบบ CUPT QA ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558-2559 จึงขอความกรุณาท่านตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด การตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีการทบทวนต่อตัวท่าน และการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวจิรณัฐ พุ่มเหรียญ

ผู้วิจัย

หมายเหตุ:

1. การประเมินมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ หมายถึง ผลการประเมินที่ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน
2. การประเมินมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการประเมินจะต้องมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง ประหยัด คุ่มค่า
3. การประเมินมาตรฐานด้านความเหมาะสม หมายถึง วิธีการประเมินจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล
4. การประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้อง หมายถึง วิธีการประเมินต้องสามารถวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดจริง มีความครบถ้วนสมบูรณ์ แหล่งผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อถือได้ มีการวิเคราะห์และประเมินผลอย่างถูกต้องและผลการประเมินมีความเป็นปรนัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับคำตอบของท่าน หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 คณะ/วิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
 คณะพยาบาลศาสตร์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว
 คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร คณะดนตรีและการแสดง
 คณะเภสัชศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
 คณะสหเวชศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
 คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
 คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
 คณะโลจิสติกส์ วิทยาลัยนานาชาติ
 คณะวิทยาการสารสนเทศ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา
- 1.3 ตำแหน่ง อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน
- 1.4 ความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ไม่เกี่ยวข้อง
 มีส่วนร่วมในฐานะอาจารย์ผู้สอน
 มีส่วนร่วมในฐานะผู้ประเมิน
 มีส่วนร่วมในฐานะบุคลากรสายสนับสนุน
 อื่น ๆ.....
- 1.5 ระยะเวลาในการทำงานที่มหาวิทยาลัยบูรพา.....ปี (6 เดือนขึ้นไป นับเป็น 1 ปี)
- 1.6 ความรู้ความเข้าใจระบบ CUPT QA ระดับหลักสูตร (โปรดประเมินตนเองจาก 5 คะแนน)
 5 คะแนน (มากที่สุด)
 4 คะแนน (มาก)
 3 คะแนน (ปานกลาง)
 2 คะแนน (น้อย)
 1 คะแนน (น้อยที่สุด)

ตอนที่ 2 แบบประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ประเมินประโยชน์ ความเป็นไปได้ ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA

โดย 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ประโยชน์					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.1	ตอนที่ 1 องค์ประกอบที่ 1 จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร																				
1.2	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร																				
1.3	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร																				
1.4	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน																				
1.5	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ																				
1.6	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)																				
1.7	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์																				
1.8	การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา																				
1.9	ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา																				
1.10	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ																				
1.11	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด																				

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ประโยชน์					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
AUN1	ตอนที่ 2																					
	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง																					
	1.1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย																					
	1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้ เฉพาะทางของศาสตร์นั้น ๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไป																					
1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน																						
AUN2	รายละเอียดของหลักสูตร																					
	2.1 รายละเอียดของหลักสูตรมีความครอบคลุมและทันสมัย																					
	2.2 รายละเอียดของรายวิชามีความครอบคลุมและทันสมัย																					
	2.3 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียดของหลักสูตรและข้อกำหนดรายวิชาได้																					
AUN3	โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร																					
	3.1 การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง																					
	3.2 แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน																					
	3.3 หลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัย																					

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ประโยชน์					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
AUN4	การสอนและการเรียนรู้วิธีการ																				
4.1	ปรัชญาการศึกษาที่มีความชัดเจนและสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																				
4.2	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง																				
4.3	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต																				
AUN5	การประเมินผู้เรียน																				
5.1	การประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง																				
5.2	การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด พึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ																				
5.3	วิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและแผนการให้คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือและเป็นธรรม																				
5.4	การให้ผลป้อนกลับในการประเมินผู้เรียนมีความทันเวลา และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน																				
5.5	ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสม																				
AUN6	คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ																				
6.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่องชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้างและการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็นด้านการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการ																				

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ประโยชน์					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.2	มีการวัดสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน และภาระงานของผู้สอน และกำกับติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ																				
6.3	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก รวมถึง จริยธรรมวิชาชีพ และเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงาน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่ว																				
6.4	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ																				
AUN6	คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ																				
6.5	มีการระบุความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้น																				
6.6	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่อง ให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ																				
6.7	มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับประเภท และปริมาณของกิจกรรมด้านการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ																				
AUN7	คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน																				
7.1	มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุนหรือความต้องการจำเป็น (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต)สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ																				

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ประโยชน์					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.2	กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากร สายสนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน																				
7.3	มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุน																				
7.4	มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนา ของบุคลากรสายสนับสนุนและจัดกิจกรรมอบรม และพัฒนาตามความต้องการนั้น																				
7.5	การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่อง ให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ																				
AUN8	คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน																				
8.1	มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตรอย่างชัดเจน ประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบัน																				
8.2	มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์																				
8.3	มีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนศักยภาพ ทางวิชาการ ภาวะการเรียนของผู้เรียนอย่างเพียงพอ																				
8.4	มีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรม การประกวดแข่งขันของผู้เรียน และการบริการอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ																				
8.5	มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อ การเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุขภาพของผู้เรียน																				

ที่	ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตาม CUPT QA	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ประโยชน์					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.4	มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน																				
10.5	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน)																				
10.6	มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจาก ปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																				
AUN11	ผลผลิต																				
11.1	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการ สอบผ่าน อัตราการลาออก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ																				
11.2	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ																				
11.3	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน การได้งานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ																				
11.4	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียนเพื่อการปรับปรุง คุณภาพ																				
11.5	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระดับ ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ																				

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบ CUPT QA

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง หรือจุดเด่น ของระบบ CUPT QA

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ความคิดเห็น จุดอ่อน หรือจุดด้อย ของระบบ CUPT QA

.....

.....

.....

.....